EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2021
COM(2021) 421 final

2021/0240 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (money laundering og terrorism financing (hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (ML/FT)) udgør en alvorlig trussel mod integriteten i EU's økonomi og finansielle system og mod borgernes sikkerhed. Ifølge Europols skøn har omkring 1 % af EU's årlige bruttonationalprodukt "vist sig at være indblandet i mistænkelige finansielle aktiviteter"[1]. I juli 2019 vedtog Kommissionen efter en række fremtrædende sager om påstande om hvidvask i kreditinstitutter i Unionen, et sæt dokumenter[2], som analyserer effektiviteten af EU's ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge/bekæmpelse af finansiering af terrorisme (AML/CFT), som den forelå på daværende tidspunkt og konkluderede, at der var behov for reformer, herunder på områderne for tilsyn og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (Financial Intelligence Unit (FIU)). I den forbindelse fremhævedes det i strategien for EU's sikkerhedsunion[3] for 2020-2025, hvor vigtigt det er at styrke EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for at beskytte europæerne mod terrorisme og organiseret kriminalitet.

Den 7. maj 2020 forelagde Kommissionen en handlingsplan for en samlet EU-politik til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme[4]. I nævnte handlingsplan gav Kommissionen tilsagn om at træffe foranstaltninger for at styrke EU's regler om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og fastsatte seks prioriteter eller søjler:

1. Sikring af en effektiv gennemførelse af den gældende EU-ramme for AML/CFT
2. Fastlæggelse af et fælles EU-regelsæt for AML/CFT
3. Gennemførelse af AML/CFT-tilsyn på EU-plan
4. Oprettelse af en koordinerings- og støttemekanisme for finansielle efterretningsenheder
5. Håndhævelse af strafferetlige bestemmelser og informationsudveksling på EU-plan og
6. Styrkelse af den internationale dimension af EU-rammen for AML/CFT.

Dette lovgivningsforslag har til formål at gennemføre foranstaltning 3 og 4 i handlingsplanen, mens to ledsagende lovgivningsforslag har til formål at gennemføre foranstaltning 2 og bidrage til foranstaltning 6. Foranstaltning 1 og 5 kræver ikke lovgivningsmæssige tiltag.

Oprettelsen af et tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på EU-plan og en støtte- og koordineringsmekanisme for finansielle efterretningsenheder har modtaget støtte fra Europa-Parlamentet og Rådet:

---

1 Europol, "*From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact*", 2017.

2 Meddelelse fra Kommissionen: Mod en bedre gennemførelse af EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (COM(2019) 360 final), Rapport fra Kommissionen om vurdering af de seneste påstande om hvidvasksager, der involverer kreditinstitutter i EU (COM(2019) 373 final), og andre rapporter.

3 COM(2020) 605 final.

4 Meddelelse fra Kommissionen om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme 2020/C 164/06, C(2020) 2800 final, EUT C 164 af 13.5.2020, s. 21. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020XC0513(03) .

Europa-Parlamentet hilste i sin beslutning af 10. juli 2020 om en samlet EU-politik til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme[5] Kommissionens handlingsplan velkommen og dens hensigt om at fremlægge planer om en tilsynsmyndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på EU-plan og en EU-koordinerings- og støttemekanisme for FIU'er. Europa-Parlamentet opfordrede endvidere Kommissionen til at overveje at oprette en EU-koordinerings- og støttemekanisme i form af en EU-FIU for at sikre, at ansvarsområdet for AML/CFT-tilsynsmyndigheden omfatter finansielle og ikkefinansielle forpligtede enheder med direkte tilsynsbeføjelser over visse forpligtede enheder afhængigt af deres størrelse eller den risiko, de udgør, samt tilsyn med de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af EU-reglerne, en klar fordeling af de respektive beføjelser for EU og de nationale tilsynsmyndigheder og tildeling af budgetmæssig og funktionel uafhængighed til AML/CFT-tilsynsmyndigheden og EU's FIU. I den forbindelse bemærkede Europa-Parlamentet, at de foreslåede budgetmæssige og menneskelige ressourcer ikke er tilstrækkelige til at yde fuld støtte til AML-relaterede undersøgelser og de eksisterende koordineringsmekanismer, og konkluderede, at der bør afsættes flere menneskelige og finansielle ressourcer til bekæmpelse af hvidvask af penge.

Rådet støtter ligeledes Kommissionens handlingsplan i sine konklusioner om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme af 5. november 2020[6]. Rådet opfordrede bl.a. Kommissionen til at prioritere oprettelsen af AML/CFT-tilsyn på EU-plan og koordinerings- og støttemekanismen for FIU'er. EU's AML/CFT-tilsynsmyndighed bør udstyres med kompetencer, der udløses på et rent risikofølsomt grundlag[7]. Myndigheden bør have mulighed for at støtte de nationale myndigheder og fremme tilsynskonvergens, også i den ikkefinansielle sektor. For at opfylde sin opgave med direkte tilsyn bør myndigheden oprette fælles tilsynshold, foretage generelle inspektioner og pålægge tilsynsforanstaltninger og administrative sanktioner under hensyntagen til de nationale systemers og håndhævelsesordningers særlige karakteristika. Den nye tilsynsmyndighed bør have en uafhængig og selvstændig ledelsesstruktur og samarbejde med andre relevante EU-myndigheder og nationale myndigheder. Med henblik på oprettelsen af en koordinerings- og støttemekanisme for FIU foreslår Rådet, at den nye myndighed tildeles en central rolle med hensyn til at styrke og lette fælles analyser mellem FIU'er, støtte FIU'ernes analyser og fremme udvekslinger og kapacitetsopbygning mellem FIU'er og også med andre kompetente myndigheder. Forvaltningen af koordinerings- og støttemekanismen bør være baseret på en styring, der fuldt ud inddrager FIU'erne og respekterer FIU'ernes centrale roller og ansvar med hensyn til operationel uafhængighed og autonomi samt sikkerhed og fortrolighed i forbindelse med finansielle efterretninger.

---

5 Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme – Kommissionens handlingsplan og den seneste udvikling (2020/2686(RSP)) (P9_TA(2020)0204). https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0204_EN.html.

6 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12608-2020-INIT/en/pdf.

7 Omfanget af tilsynet med EU's AML/CFT-tilsynsmyndighed bør på nuværende tidspunkt fokusere på: kreditinstitutter, betalingsinstitutter, vekselkontorer, E-pengeinstitutter, virtuelle udbydere af aktivtjenester, der bl.a. er omfattet af FATF's anbefalinger, med mulighed for at vurdere en udvidelse af tilsynet til andre risikobetonede forpligtede enheder i fremtiden, men også i betragtning af den finansielle sektors mere homogene karakter og den høje grad af harmonisering med hensyn til tilsynskrav i forhold til den ikkefinansielle sektor. EU's risikobaserede tilsyn bør tage højde for følgende parameter: den risiko, der opstår som følge af arten af den forpligtede enheds virksomhed — navnlig dens kundegrundlag, produkter, leveringskanaler, geografiske eksponering - og under hensyntagen til grænseoverskridende aspekter nye risici i forbindelse med de skiftende distributionsmetoder, navnlig udfordringerne i forbindelse med AML/CFT som følge af digitaliseringen af finansielle tjenesteydelser samt konsekvenserne, hvis disse risici bliver til virkelighed.

Med dette forslag oprettes **myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ("AMLA" eller "myndigheden ").** Denne nye europæiske myndighed er afgørende for at afhjælpe de nuværende mangler i AML/CFT-tilsynet i Unionen: AML/CFT-tilsynet i EU er i øjeblikket medlemsstatsbaseret. Dets kvalitet og effektivitet er ujævnt på grund af betydelige forskelle i ressourcer og praksis på tværs af medlemsstaterne[8]. Som det fremgår af nylige sager om påstået hvidvask af penge, der involverer kreditinstitutter i EU, er tilgangen til grænseoverskridende situationer ikke konsekvent. Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) rapport om de kompetente myndigheders tilgange til AML/CFT-tilsyn[9] bekræftede, at på trods af fremskridt er det ikke alle kompetente myndigheder, der er i stand til at samarbejde effektivt med nationale og internationale interessenter. Metoderne til at indkredse risici og anvende den risikobaserede tilgang til tilsyn er også forskellige. Nogle risici er fortsat af national karakter, mens andre er af horisontal karakter eller kan påvirke hele Unionens finansielle system. Medlemsstaterne understregede behovet for en fælles, konsekvent metode til at vurdere og identificere risici som svar på det målrettede spørgeskema, som Kommissionen udsendte som led i den offentlige høring, der blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af handlingsplanen den 7. maj 2020[10]. Ud over de forskelle i tilsynsbeføjelser, der allerede er beskrevet, bemærkede EBA også, at de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder måske ikke altid er villige til at anvende alle de beføjelser, der er til rådighed. Dette fører ikke blot til utilstrækkeligt tilsyn på nationalt plan, men også til utilstrækkeligt tilsyn med erhvervsdrivende, der leverer tjenesteydelser på tværs af grænserne, hvilket skaber risici for hele det indre marked. Disse resultater blev også i det store og hele bekræftet i Den Europæiske Revisionsrets seneste beretning[11].

For at afhjælpe disse mangler vil myndigheden blive et **centralt element i et integreret AML/CFT-tilsynssystem**, der består af myndigheden selv og de nationale myndigheder med et AML/CFT-tilsynsmandat (i det følgende benævnt "tilsynsmyndighederne"). Ved direkte at føre tilsyn med og træffe beslutninger over for nogle af de mest risikofyldte grænseoverskridende forpligtede enheder i den finansielle sektor vil myndigheden bidrage direkte til at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i Unionen. I løbet af de seneste år har der været adskillige tilfælde af manglende korrekt gennemførelse fra virksomhedernes side og/eller mangel på passende modforanstaltninger truffet af tilsynsmyndighederne til drøftelse på det offentlige område. Etableringen af et direkte europæisk tilsyn med de enheder, der bærer en høj ML/FT-risiko, vil lukke disse smuthuller, navnlig med hensyn til grænseoverskridende tilsyn. Samtidig vil det koordinere de nationale tilsynsmyndigheder og bistå dem med at øge deres effektivitet med hensyn til at håndhæve det fælles regelsæt og sikre ensartede tilsynsstandarder, tilgange og risikovurderingsmetoder af høj kvalitet .

Alle nylige større sager om hvidvask af penge i EU havde en grænseoverskridende dimension. Afsløringen af disse finansielle bevægelser overlades imidlertid til de nationale FIU'er og til samarbejdet mellem dem. Selv om dette afspejler FIU'ernes operationelle uafhængighed og autonomi, fører manglen på en fælles struktur til at understøtte dette samarbejde til situationer, hvor der ikke foretages fælles analyser på grund af mangel på fælles værktøjer eller ressourcer. Disse forskelle hæmmer det grænseoverskridende samarbejde og mindsker

---

8 Yderligere oplysninger findes i den ledsagende konsekvensanalyse. [Publikationskontoret: indsæt venligst link til SWD(2021) 190]

9 EBA/Rep/2020/06, kan findes på https://eba.europa.eu/file/744071/download?token=Tf9XDqWX.

10 Ikke offentligt tilgængelig.

11 Revisionsrettens særberetning "EU's indsats for at bekæmpe hvidvask af penge i banksektoren er fragmenteret, og gennemførelsen er utilstrækkelig": https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_13/SR_AML_DA.pdf.

dermed evnen til at afsløre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme tidligt og effektivt. Dette resulterer i en fragmenteret tilgang, der er udsat for misbrug til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og som ikke rettidigt kan påvise tendenser og typologier på EU-plan[12].

Den nye myndighed bør også spille en afgørende rolle med hensyn til at forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem FIU'er. Myndigheden vil fungere som et støtte- og koordineringsknudepunkt for deres arbejde med bl.a. fælles analyser af indberetninger af mistænkelige transaktioner og indberetninger af mistænkelige aktiviteter med et betydeligt grænseoverskridende element og sørge for stabil hosting af FIU.net-platformen. Myndigheden vil desuden gøre det muligt at udvikle fælles indberetningsmodeller og —standarder, som skal anvendes af EU's FIU'er.

Sidst, men ikke mindst, vil myndigheden få beføjelser til at udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger inden for rammerne af sine opgaver samt til at yde rådgivning og input til Kommissionen og medlovgiverne om mange aspekter af AML/CFT-politikken, herunder om risici i forbindelse med jurisdiktioner uden for Unionen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den nuværende retlige ramme for AML/CFT i Unionen består af AML/CFT-direktivet[13] og forordningen om overførsel af midler[14]. Dette forslag ledsages af tre andre forslag til ændring af den gældende EU-lovgivning om AML/CFT:

i. en ny forordning om et fælles regelsæt for AML/CFT

ii. et nyt AML/CFT-direktiv, der supplerer forordningen og

iii. en omarbejdning af forordning 2015/847 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Denne pakke bestående af fire lovgivningsforslag betragtes som én samlet helhed med henblik på gennemførelsen af Kommissionens handlingsplan om AML/CFT af 7. maj 2020, hvorved der oprettes en ny og mere konsekvent håndhævelsesramme for AML/CFT-reglerne i Unionen.

At have direkte anvendelige AML/CFT-regler i en forordning med mere detaljerede oplysninger end i det eksisterende AML/CFT-direktiv vil ikke blot fremme konvergens i medlemsstaternes tilsyns- og håndhævelsespraksis, men også fastsætte regler, som myndigheden selv skal anvende som direkte tilsynsmyndighed for udvalgte forpligtede enheder. På området indirekte tilsyn og koordinering af og støtte til FIU'er indeholder de forslag, der ledsager dette forslag, bestemmelser, der giver myndigheden beføjelse til at udarbejde forslag til forskellige reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, hvorved myndighedens rolle og funktion fastlægges. Støtte fra myndigheden til risikovurderinger og analyser til tilsynsmyndigheder og FIU'er vil også være en central funktion i den nye håndhævelsesstruktur for AML/CFT.

---

12 Yderligere oplysninger findes i den ledsagende konsekvensanalyse [Publikationskontoret: indsæt venligst link til SWD(2021) 190].

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

Myndigheden vil også støtte Unionens politik over for tredjelande for så vidt angår ML/FT-trusler fra lande uden for Unionen. Myndigheden vil i den forbindelse samarbejde med relevante tjenestegrene i Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), EU-organer og -agenturer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Selv om myndighedens kompetence vil være begrænset til anvendelsesområdet for EU-lovgivningen om AML/CFT, interagerer denne lovgivning og er i overensstemmelse med anden lovgivning på området for finansielle tjenesteydelser og strafferet. Dette inkluderer EU's lovgivning om betalinger og pengeoverførsler (f.eks. betalingstjenestedirektivet, betalingskontodirektivet og direktivet om elektroniske penge[15]). Hvad angår FIU'er, er der også taget hensyn til direktivet om lettere anvendelse af finansielle oplysninger til forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger[16]. Myndighedens beføjelser på området virtuelle aktiver er i overensstemmelse med den digitale finanspakke, som Kommissionen offentliggjorde den 24. september 2020.

Bestemmelserne i udkastet til forordning omfatter godt samarbejde mellem myndigheden og andre relevante decentrale EU-agenturer og andre EU-organer og nationale organer. Disse omfatter Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) , den fælles tilsynsmekanisme på EU-plan og forskellige nationale myndigheder, herunder tilsynsmyndigheder for finansielle institutioner. For at forbedre tilsynet og retshåndhævelsen på tværs af sektorer bør myndigheden muliggøre effektiv informationsudveksling mellem ovennævnte myndigheder og skabe synergi med disse myndigheder, hvor dette kan forbedre en vellykket bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 114 i TEUF; det samme retsgrundlag som EU's nuværende lovramme for AML/CFT. Artikel 114 er fundet hensigtsmæssig i forbindelse med AML/CFT-lovgivningen, idet en divergerende udvikling af nationale love på den ene side kan forstyrre det indre markeds funktion, på den anden side kan hvidvask af penge og finansiering af terrorisme forsøge at udnytte den frie bevægelighed for kapital og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser og derved forårsage økonomiske tab, forstyrrelser af det indre markeds funktion og skade på Unionens omdømme.

Det følger af fast retspraksis, at EU-lovgiveren i henhold til artikel 114 i TEUF kan anse det for nødvendigt at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et EU-organ, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces[17].

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Kommissionens AML/CFT-pakke[18] fra 2019, der består af en meddelelse og fire rapporter, fremhævede, hvordan kriminelle udnyttede forskellene i den nationale gennemførelse af den

[15] Henholdsvis direktiv (EU) 2015/2366, (EU) 2014/92 og (EU) 2009/110.

[16] Direktiv (EU) 2019/1153.

[17] Sag C-217/04, *Det Forenede Kongerige mod Parlamentet og Rådet*, EU:C:2006:279, præmis 44, og sag C-270/12, *Det Forenede Kongerige mod Parlamentet og Rådet*, EU:C:2014:18, præmis 104.

europæiske AML/CFT-ordning på tværs af medlemsstaterne. Den grænseoverskridende karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme gør et godt samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og FIU'er yderst vigtigt med henblik på at forebygge denne kriminalitet. Mange enheder, som er omfattet af AML/CFT-forpligtelser, udøver grænseoverskridende aktiviteter, og tilsynsmyndigheders og FIU'ers forskellige tilgange hindrer dem i at opnå en optimal AML/CFT-praksis på koncernplan. Der er behov for større koordinering på EU-plan, herunder en del af det direkte EU-tilsyn med nogle af de mest risikofyldte enheder, for at håndtere disse grænseoverskridende spørgsmål og maksimere EU's finansielle systemkapacitet til både at forebygge og afsløre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

- **Proportionalitetsprincippet**

Den grænseoverskridende karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kræver en øget indsats på EU-plan for at skabe et større samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og FIU'er. Som beskrevet i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, er mulighederne for at underlægge alle store eller grænseoverskridende finansielle institutioner AML/CFT-tilsyn og oprette en FIU på EU-plan imidlertid blevet afvist som uforholdsmæssige.

- **Valg af retsakt**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning er det instrument, der er nødvendigt for oprettelse af et nyt EU-agentur.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der er endnu ikke foretaget en fuldstændig efterfølgende evaluering af EU's nuværende AML/CFT-ordning og af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds udøvelse af de AML/CFT-beføjelser, som den overtog i begyndelsen af 2020[19], på baggrund af en række nylige lovgivningsmæssige udviklinger. Det fjerde AML-direktiv blev vedtaget den 20. maj 2015, og fristen for gennemførelse for medlemsstaterne var den 26. juni 2017. Det femte AML-direktiv[20] blev vedtaget den 30. maj 2018, og fristen for gennemførelse var den 10. januar 2020. Gennemførelseskontrollen er endnu ikke afsluttet. Kommissionens meddelelse fra juli 2019 og de ledsagende rapporter, der er omhandlet ovenfor, tjener imidlertid som evaluering af effektiviteten af EU's AML/CFT-ordning, som den forelå på daværende tidspunkt.

- **Høringer af interesserede parter**

Høringsstrategien om Kommissionens AML/CFT-handlingsplan bestod af en række komponenter:

- en høring vedrørende den køreplan, hvori Kommissionens handlingsplan blev bebudet. Høringen, som fandt sted via Kommissionens portal "Deltag i debatten, løb fra den 11. februar til den 12. marts 2020, og der blev indsendt 42 bidrag fra en række interessenter

---

18 https://ec.europa.eu/info/publications/190724-anti-money-laundering-terrorism-financing-communication_en.

19 Tildelt EBA ved forordning (EU) 2019/2175 (forordningen om revision af ESA).

20 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

- en offentlig høring vedrørende de tiltag, der foreslås i handlingsplanen, som var åben for offentligheden og alle grupper af interessenter, blev iværksat den 7. maj 2020 og var åben indtil den 26. august. Der blev indsendt 202 officielle bidrag i forbindelse med høringen
- en målrettet høring af medlemsstaterne og kompetente AML/CFT-myndigheder. Medlemsstaterne havde lejlighed til at udtrykke deres synspunkter på flere møder i Ekspertgruppen vedrørende Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme, og EU's FIU'er kom med input på møder i FIU'ernes platform og via skriftlige indlæg.
- En anmodning om rådgivning fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, som blev fremsat i marts 2020. EBA afgav udtalelse den 10. september 2020.
- Den 23. juli 2020 afgav Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en udtalelse om Kommissionens handlingsplan.
- Den 30. september 2020 organiserede Kommissionen en konference på højt plan med deltagelse af repræsentanter fra nationale myndigheder og EU-myndigheder, MEP'er, den private sektor og repræsentanter fra civilsamfundet og den akademiske verden.

Interessenternes feedback om handlingsplanen var generelt meget positiv med støtte fra flertallet til en EU-tilsynsmyndighed med kompetence for alle forpligtede enheder, både finansielle og ikkefinansielle enheder, og med direkte tilsynsbeføjelser over i det mindste visse forpligtede enheder i den finansielle sektor.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ved udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen baseret sig på kvalitativ og kvantitativ evidens fra anerkendte kilder, herunder teknisk rådgivning fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Der blev også indhentet oplysninger om håndhævelsen af AML-reglerne via spørgeskemaer og i ekspertgruppen om hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag ledsages af en konsekvensanalyse[21], som blev forelagt for Udvalget for Forskriftskontrol (RSB) den 6. november 2020 og godkendt den 4. december 2020. Den samme konsekvensanalyse ledsager også de to andre lovgivningsforslag, der fremlægges sammen med nærværende forslag, et udkast til forordning om AML/CFT og en omarbejdning af direktiv 2015/849 om AML/CFT. RSB foreslog flere præsentationsmæssige forbedringer af konsekvensanalysen i sin positive udtalelse, og disse er blevet foretaget.

I konsekvensanalysen undersøgte Kommissionen de politiske muligheder for at forbedre effektiviteten af og konsekvensen i tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge og øge samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem FIU'er.

[21] Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SWD(2021) 190 - Konsekvensanalyse, der ledsager pakken af lovgivningsforslag fra Kommissionen vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansieringen af terrorisme (AML/CFT) samt retshåndhævelse, herunder: udkast til forordning om AML/CFT, der også ændrer den eksisterende forordning om overførsel af midler (forordning 2015/847) udkast til ændring af direktiv 2015/849 om AML/CFT udkast til forordning om oprettelse af en AML/CFT-myndighed i form af et reguleringsorgan udkast til direktiv (EU) 2019/1153 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger.

Med hensyn til tilsyn blev følgende løsningsmodeller overvejet:

1) Tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge vil fortsat blive udført på nationalt plan, hvor Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har ansvaret for at føre tilsyn med dette tilsyn i den finansielle sektor (referencescenario).

2) Der indføres indirekte tilsyn med alle forpligtede enheder.

3) Direkte tilsynsbeføjelser over udvalgte risikobetonede forpligtede enheder i den finansielle sektor, der er omfattet af AML/CFT-krav, og indirekte tilsyn med alle andre enheder.

4) Direkte tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge på EU-plan af alle forpligtede enheder.

På grundlag af resultatet af konsekvensanalysen foretrækkes løsningsmodel 3, en kombination af direkte og indirekte tilsynsbeføjelser i et tilsynsorgan på EU-plan i form af et decentralt agentur.

Hvad angår samarbejde og udveksling af oplysninger mellem FIU'er, overvejes følgende løsningsmodeller:

1) Finansielle efterretningsenheder vil fortsat samarbejde inden for rammerne af EU's FIU-platform, som vil blive klassificeret som et netværk (referencescenario).

2) Omdannelse af EU's FIU-platform til et komitologiudvalg, der overlader det til Kommissionen at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger standarder for FIU'er.

3) EU's FIU-platform vil blive en EU-mekanisme med beføjelser til at udstede retningslinjer og tekniske standarder og tilrettelægge fælles analyser og uddannelse samt gennemføre tendens- og risikoanalyser.

4) EU's FIU-platform vil blive en FIU på EU-plan, der erstatter nationale FIU'er.

Løsningsmodel 3, en koordinerings- og støttemekanisme på EU-plan for FIU'er som en del af et EU-organ, er den foretrukne løsning.

En sammenlægning af alle disse opgaver i en ny myndighed er et vigtigt skridt i retning af at sikre, at det nye organ fungerer korrekt, da det skal samarbejde med forskellige interessenter fra den finansielle og den ikkefinansielle sektor og koordinere de forskellige tilsynsopgaver og finansielle efterretningsfunktioner. Efter en omhyggelig analyse[22] blev muligheden for at overdrage de nye opgaver til eksisterende organer (f.eks. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) afvist af flere grunde: Der er opstået vanskeligheder med hensyn til udøvelsen af nogle af EBA's nuværende beføjelser, navnlig dem, der vedrører håndhævelse, på grund af særlige forhold i EBA's ledelsesmodel: EBA vil skulle have en dobbelt beslutningsmodel — én for andre eksisterende funktioner end AML og en anden kun for AML-opgaver. Endvidere vil synergieffekterne være meget begrænsede, da EBA ikke har erfaring med direkte tilsyn med enheder og ville skulle opbygge den relevante ekspertise, ikke blot for den finansielle sektor, men også for den ikkefinansielle sektor. Dette er også i overensstemmelse med resultaterne af den offentlige høring, der afslørede lav støtte til, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bliver EU's fremtidige AML/CFT-tilsynsmyndighed. En

[22] Se den ledsagende konsekvensanalyse [Publikationskontoret: indsæt venligst link til SWD(2021) 190].

tredjedel af respondenterne gav ikke udtryk for nogen holdning, men kun 19 % af dem, der gjorde, støttede EBA.

På grund af den nye karakter af FIU-støtte- og koordineringsmekanismens opgaver og det forhold, at intet eksisterende EU-organ har et passende retligt mandat til at udføre sådanne opgaver, vil der sandsynligvis være behov for et nyt specifikt agentur for FIU-støtte- og koordineringsmekanismen[23]. En kombination af begge funktioner (tilsyn og koordinering af FIU'er) i en ny myndighed bør give omkostningsbesparelser sammenlignet med to agenturer, og der kan forventes synergier. At have én AML-myndighed på EU-plan, der samler forskellige faser og elementer til effektiv bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme under den samme institutionelle paraply, synes at være den eneste politiske reaktion, der kan tage højde for opfordringen til en omfattende AML/CFT-politik på EU-plan.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag er et initiativ til oprettelse af et nyt EU-agentur og ophæver eller forenkler ikke eksisterende lovgivning. Det blev undersøgt, om de eksisterende EU-agenturer ville være i stand til at påtage sig alle de opgaver, der var foreslået for den nye AML-myndighed, og det blev konkluderet , at dette af juridiske og andre årsager ikke var tilfældet. Med hensyn til forenkling kan det bemærkes, at de grænseoverskridende højrisikoenheder, der vil blive underlagt direkte tilsyn af EU's AML-myndighed, ikke længere vil skulle beskæftige sig med flere AML-tilsynsmyndigheder i forskellige medlemsstater, hvilket vil forenkle AML-tilsynet for dem. Oprettelsen af en FIU-koordineringsmekanisme vil også forenkle og lette samarbejdet mellem FIU'er.

- **Grundlæggende rettigheder**

EU giver tilsagn om at sikre til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Som EU-organ vil myndigheden være underlagt den relevante databeskyttelsesforordning[24], for så vidt som den kan behandle personoplysninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Myndigheden bliver et nyoprettet decentralt EU-agentur, der dels finansieres over EU-budgettet og dels af gebyrer, der opkræves hos forpligtede enheder, som myndigheden direkte eller indirekte fører tilsyn med. Metoden til udvælgelse af de enheder, der opkræves gebyrer, og til fastsættelse af selve gebyrerne vil blive fastlagt i en delegeret retsakt fra Kommissionen.

Myndighedens nødvendige menneskelige og budgetmæssige ressourcer bestemmes af dens opgaver. Bortset fra centrale administrations- og forvaltningsopgaver kan disse inddeles i tre hovedkategorier:

i. direkte tilsyn med visse udvalgte forpligtede enheder i den finansielle sektor

ii. indirekte tilsyn med både forpligtede enheder i den finansielle sektor og ikkefinansielle forpligtede enheder gennem tilsyn med tilsynsmyndigheder eller selvregulerende organer og

[23] Yderligere overvejelser om FIU-støtte- og koordineringsmekanismen kan findes i den ledsagende konsekvensanalyse [Publikationskontoret: indsæt venligst link til SWD(2021) 190].

[24] Forordning (EU) 2018/1725 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

iii. en koordinerings- og støttemekanisme for EU's finansielle efterretningsenheder.

Når myndigheden er på fuldt operationelt plan, forventes det, at myndighedens personale, alle personalekategorier kombineret, vil være på 250 ansatte.

Tilsynsmyndigheden vil også overtage forvaltningen af to eksisterende infrastrukturer: i. AML/CFT-databasen, som i øjeblikket forvaltes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed[25], og ii. Det sikre kommunikationsnetværk for FIU'er, FIU.net[26]. Disse to infrastrukturer finansieres allerede over EU-budgettet. Deres samlede indvirkning på EU-budgettet bør derfor kun ændres i det omfang, der udvikles yderligere funktionaliteter og andre forbedringer.

Myndighedens samlede årlige udgifter, når den er fuldt operationel, er beregnet til 45,6 mio. EUR, hvoraf ca. tre fjerdedele forventes at blive finansieret af gebyrer fra forpligtede enheder. Myndigheden vil blive oprettet i begyndelsen af 2023, det direkte tilsyn vil begynde primo 2026, og myndigheden vil derfor opnå fuld finansiering ved udgangen af 2025; 2026 bliver det første år, hvor myndigheden har tilstrækkelige ressourcer til et helt kalenderår.

Der gøres nærmere rede for dette forslags finansielle og budgetmæssige virkninger i finansieringsoversigten til forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

• Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Myndigheden bliver et nyoprettet decentralt EU-agentur, der dels finansieres over EU-budgettet og dels af gebyrer, der opkræves hos forpligtede enheder, som myndigheden direkte eller indirekte fører tilsyn med. Metoden til udvælgelse af de enheder, der opkræves gebyrer, og til fastsættelse af selve gebyrerne vil blive fastlagt i en delegeret retsakt fra Kommissionen.

Myndighedens nødvendige menneskelige og budgetmæssige ressourcer bestemmes af dens opgaver. Bortset fra centrale administrations- og forvaltningsopgaver kan disse inddeles i tre hovedkategorier:

direkte tilsyn med visse udvalgte forpligtede enheder i den finansielle sektor

indirekte tilsyn med både forpligtede enheder i den finansielle sektor og ikkefinansielle forpligtede enheder gennem tilsyn med tilsynsmyndigheder eller selvregulerende organer og

en koordinerings- og støttemekanisme for EU's finansielle efterretningsenheder.

Når myndigheden er på fuldt operationelt plan, forventes det, at myndighedens personale, alle personalekategorier kombineret, vil være på 250 ansatte.

Tilsynsmyndigheden vil også overtage forvaltningen af to eksisterende infrastrukturer: i. AML/CFT-databasen, som i øjeblikket forvaltes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed[27],

[25] Denne database blev oprettet ved forordning (EU) 2019/2175 (forordningen om revision af ESA), som samtidig udvidede EBA's kompetence på området AML/CFT.

[26] Europol har stået for FIU.net siden 2016, men det skal midlertidigt overføres til Kommissionen inden september 2021 i afventning af oprettelsen af myndigheden. Dette følger af en afgørelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fra december 2019, ifølge hvilken Europols hosting af FIU.net går videre end sidstnævntes mandat med hensyn til behandling af personoplysninger.

[27] Denne database blev oprettet ved forordning (EU) 2019/2175 (forordningen om revision af ESA), som samtidig udvidede EBA's kompetence på området AML/CFT.

og ii. Det sikre kommunikationsnetværk for FIU'er, FIU.net[28]. Disse to infrastrukturer finansieres allerede over EU-budgettet. Deres samlede indvirkning på EU-budgettet bør derfor kun ændres i det omfang, der udvikles yderligere funktionaliteter og andre forbedringer.

Myndighedens samlede årlige udgifter, når den er fuldt operationel, er beregnet til 45,6 mio. EUR, hvoraf ca. tre fjerdedele forventes at blive finansieret af gebyrer fra forpligtede enheder. Myndigheden vil blive oprettet i begyndelsen af 2023, og det direkte tilsyn vil begynde primo 2026, og myndigheden vil derfor opnå fuld finansiering ved udgangen af 2025; 2026 bliver det første år, hvor myndigheden har tilstrækkelige ressourcer til et helt kalenderår.

Der gøres nærmere rede for dette forslags finansielle og budgetmæssige virkninger i finansieringsoversigten til forslaget.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Myndigheden vil være et organ med status som juridisk person i form af et decentralt EU-agentur. Den vil handle inden for rammerne af EU-lovgivningen om AML/CFT, herunder en ny AML/CFT-forordning, som Kommissionen foreslår sammen med det foreliggende forslag, ændringer af det eksisterende direktiv (EU) 2015/849 og ændringer af forordning (EU) 2015/847. Formålet er at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i Unionen ved at bidrage til øget tilsyn og forbedret samarbejde mellem FIU'er og tilsynsmyndigheder. Afgørelsen om myndighedens hjemsted bør træffes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets, Rådets og Europa-Kommissionens fælles tilgang til decentrale agenturer[29].

- **Myndighedens opgaver og beføjelser (artikel 5-44)**

Myndighedens opgaver kan opdeles på fem områder:

i. For så vidt angår udvalgte forpligtede enheder sikrer myndigheden, at de krav, der er fastsat i hvidvaskningsdirektivet/-forordningen og andre juridisk bindende EU-retsakter, som pålægger finansielle institutioner AML/CFT-relaterede forpligtelser, overholdes på koncernplan. Den foretager tilsynskontroller og vurderinger på individuelt plan og på koncernplan, deltager i tilsynet på koncernplan og udvikler og ajourfører et system til vurdering af de udvalgte forpligtede enheders risici og sårbarheder.

ii. Med hensyn til de finansielle tilsynsmyndigheder foretager myndigheden regelmæssige revisioner for at sikre, at alle finansielle tilsynsmyndigheder har de nødvendige ressourcer og beføjelser til at udføre deres opgaver. Den skal lette kollegiernes virkemåde og bidrage til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje tilsynsstandarder. Den koordinerer udveksling af personale og oplysninger mellem finansielle tilsynsmyndigheder i Unionen og bistår tilsynsmyndighederne.

iii. For så vidt angår ikkefinansielle tilsynsmyndigheder, herunder om nødvendigt selvregulerende organer, koordinerer myndigheden peerevalueringer af

[28] Europol har stået for FIU.net siden 2016, men det skal midlertidigt overføres til Kommissionen inden september 2021 i afventning af oprettelsen af myndigheden. Dette følger af en afgørelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fra december 2019, ifølge hvilken Europols hosting af FIU.net går videre end sidstnævntes mandat med hensyn til behandling af personoplysninger.

[29] https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_en.pdf.

tilsynsstandarder og -praksis og anmoder ikkefinansielle tilsynsmyndigheder om at undersøge mulige overtrædelser af de krav, der gælder for forpligtede enheder, og om at overveje at pålægge sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med sådanne overtrædelser. Den foretager regelmæssige revisioner og yder bistand til tilsynsmyndighederne. Hvis tilsynet med specifikke sektorer på nationalt plan uddelegeres til selvregulerende organer, udfører myndigheden de opgaver, der er fastsat i første afsnit, i forbindelse med offentlige organer, der fører tilsyn med sådanne selvregulerende organers aktiviteter.

iv. Med hensyn til FIU'er i medlemsstaterne spiller myndigheden en væsentlig rolle i FIU'ernes udførelse af fælles analyser, dvs. i indkredsningen af relevante sager og udviklingen af passende metoder til fælles analyser af grænseoverskridende sager. Den skal endvidere stille IT-tjenester og værktøjer til kunstig intelligens til rådighed for FIU'erne med henblik på sikker udveksling af oplysninger, herunder gennem hosting af FIU.net. Den skal fremme ekspertviden om påvisning, analyse og formidling af mistænkelige transaktioner, tilbyde specialiseret uddannelse og bistand til FIU'er og udarbejde og koordinere trusselsvurderinger.

v. Myndighedens generelle beføjelser, som vedrører alle ovennævnte opgaver, vil omfatte beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor dette er fastsat i den gældende AML/CFT-lovgivning, og en bred beføjelse til at vedtage retningslinjer eller henstillinger rettet til forpligtede enheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder eller FIU'er. I forbindelse med direkte tilsyn har myndigheden beføjelse til at vedtage bindende afgørelser, administrative foranstaltninger og økonomiske sanktioner over for forpligtede enheder under direkte tilsyn. I forbindelse med indirekte tilsyn har myndigheden, for så vidt angår finansielle og ikkefinansielle tilsynsmyndigheder, beføjelse til bl.a. at fremsætte anmodninger om at handle og give instrukser vedrørende udøvelsen af deres egne tilsynsbeføjelser.

- **Direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder i den finansielle sektor (artikel 12-27)**

Myndigheden vil være tilsynsmyndighed for et begrænset antal af de mest risikobetonede grænseoverskridende forpligtede enheder i den finansielle sektor ("udvalgte forpligtede enheder"). Desuden er der en procedure for, at den kan overtage tilsynet med en hvilken som helst forpligtet enhed i en finansiel sektor fra en national tilsynsmyndighed i nødsituationer, hvis der er tegn på overtrædelser af AML/CFT-lovgivningen, som ikke håndteres effektivt og hensigtsmæssigt af en tilsynsmyndighed. Der vil hvert tredje år blive udvalgt enheder til direkte tilsyn på grundlag af objektive kriterier. For at blive udvalgt skal enhederne have aktiviteter i et minimumsantal af medlemsstater, og i det mindste i et vist antal af disse medlemsstater skal de kategoriseres i den højeste risikokategori af tilsynsmyndigheden på grundlag af en harmoniseret risikovurderingsmetode.

Myndigheden kan overtage tilsynet med en enkelt forpligtet enhed i den finansielle sektor, hvis der har været problemer med overholdelsen af gældende krav på enhedsniveau, og den relevante tilsynsmyndighed ikke har truffet passende foranstaltninger til at afhjælpe manglende overholdelse rettidigt. Overtagelsen kan kun finde sted efter en procedure, der afsluttes med en kommissionsafgørelse, der bekræfter overtagelsen. Inden da ville myndigheden pålægge tilsynsmyndigheden at træffe en specifik foranstaltning for at afhjælpe

konstaterede mangler hos den forpligtede enhed, den nationale myndighed ville have undladt at træffe sådanne foranstaltninger inden for en fastsat tidsfrist, og myndigheden ville have indbragt sagen for Kommissionen med anmodning om en afgørelse om overførsel af tilsynskompetence. Tilsynet med udvalgte forpligtede enheder under direkte tilsyn vil blive udført af fælles tilsynshold under ledelse af myndigheden, men omfattende personale fra de nationale tilsynsmyndigheder. Besøg på stedet vil være en del af tilsynet. Tilsynsmyndigheden vil have beføjelse til at rette bindende afgørelser til sådanne udvalgte forpligtede enheder og pålægge juridiske enheder administrative sanktioner på op til højst 10 % af omsætningen eller 10 mio. EUR, alt efter hvad der er højest.

- **Indirekte tilsyn med ikkeudvalgte forpligtede enheder (artikel 25-27) og ikke-finansielle forpligtede enheder (artikel 28-29)**

Myndighedens indirekte tilsynsrolle vil være at koordinere og føre tilsyn med nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder, herunder selvregulerende organer (self-regulatory bodies (SRB'er)) i visse medlemsstater for visse ikkefinansielle forpligtede enheder. Peerevalueringer og tematiske evalueringer vil være vigtige redskaber til at identificere god og mindre god praksis og sikre høje tilsynsstandarder i hele Unionen. Myndigheden får beføjelse til at rette udtalelser og henstillinger om retningslinjer til nationale tilsynsmyndigheder og SRB'er.

- **Koordinerings- og støttemekanisme for finansielle efterretningsenheder (artikel 33-37)**

Myndigheden får beføjelse til via gennemførelsesmæssige tekniske standarder at vedtage bindende skabeloner og modeller for indberetning af mistænkelige transaktioner og mistænkelige aktiviteter fra forpligtede enheder til FIU'er og dermed fremme hurtigere og mere effektivt samarbejde og informationsudveksling mellem FIU'er. Den vil fremme og deltage i tilrettelæggelsen af fælles analyser af visse grænseoverskridende, mistænkelige transaktioner og aktiviteter. Den vil foretage en gennemgang af tilrettelæggelsen af samt metoderne og procedurerne for gennemførelsen af sådanne fælles analyser med det formål konstant at forbedre deres effektivitet. Endelig vil den stå for og forvalte FIU.net, et sikkert kommunikationsnetværk mellem FIU'er.

- **Myndighedens organisation og ledelse (artikel 45-63)**

Myndigheden vil bestå af to kollegiale ledelsesorganer, nemlig en bestyrelse bestående af fem uafhængige fuldtidsansatte medlemmer og formanden for myndigheden og et almindeligt råd bestående af repræsentanter for medlemsstaterne. Med henblik på at varetage myndighedens forskellige opgaver vil det almindelige råd have to alternative sammensætninger — en tilsynssammensætning med ledere af offentlige myndigheder, der er ansvarlige for AML-tilsyn, og FIU-sammensætningen med ledere af FIU'er i medlemsstaterne. Begge sammensætninger i det almindelige råd ledes af myndighedens formand.

Det almindelige råd vil i passende sammensætning afhængigt af emnet vedtage alle retsakter, udkast til reguleringsmæssige og tekniske gennemførelsesstandarder, retningslinjer og henstillinger. I sin tilsynssammensætning kan det almindelige råd også afgive udtalelse om afgørelser, som er udarbejdet af et fælles tilsynshold, vedrørende udvalgte forpligtede enheder, der er underlagt direkte tilsyn, inden bestyrelsen vedtager den endelige afgørelse.

Bestyrelsen bliver myndighedens styrende organ. Den træffer alle afgørelser over for individuelle forpligtede enheder eller individuelle tilsynsmyndigheder, hvor myndigheden fungerer som direkte tilsynsmyndighed for udvalgte forpligtede enheder eller som indirekte tilsynsmyndighed for ikkeudvalgte forpligtede enheder eller ikkefinansielle forpligtede enheder, og har specifikke tilsynsbeføjelser over for deres tilsynsmyndigheder. Bestyrelsen træffer også afgørelser vedrørende budgetforslaget og andre spørgsmål vedrørende

myndighedens administration, drift og funktion. I forbindelse med disse særlige beslutninger har en repræsentant for Kommissionen stemmeret.

Myndigheden får en formand og en administrerende direktør. Formanden repræsenterer myndigheden og er ansvarlig for at forberede arbejdet i det almindelige råd og bestyrelsen. Den administrerende direktør vil have ansvar for den daglige ledelse af myndigheden og det administrative ansvar for myndighedens budgetgennemførelse, ressourcer, personale og indkøb. Formanden for myndigheden og den administrerende direktør vil blive udvalgt efter deres individuelle udvælgelsesprocedurer.

Der vil være et administrativt klagenævn til at behandle klager over autoritetens bindende afgørelser rettet til forpligtede enheder under dennes direkte tilsyn; afgørelser truffet af det administrative klagenævn kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol. Det administrative klagenævn vil bestå af personer med et højt omdømme, som får til opgave at behandle de udvalgte forpligtede enheders administrative klager med hensyn til de bindende afgørelser, som myndigheden retter til dem. Det administrative klagenævn kan foreslå at ændre eller erstatte den oprindelige afgørelse fra bestyrelsen, som er genstand for en administrativ klage. Bestyrelsen tager hensyn til udtalelsen fra det administrative klagenævn, men er ikke bundet af den.

- **Afsluttende bestemmelser (artikel 64-72)**

Myndigheden opstiller et årligt budget, der skal være i balance, og som skal vedtages af budgetmyndigheden. Det vedtager en intern finansforordning og foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Revisionsretten vil kommentere budgetforslaget og have beføjelser til at revidere myndigheden. Europa-Parlamentet meddeler decharge for budgettet ligesom for andre decentrale agenturer.

Myndighedens indtægter kommer fra både EU-budgettet og gebyrer, der opkræves hos visse udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder i den finansielle sektor. De gebyrer, der opkræves fra udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder, vil svare til myndighedens omkostninger til direkte og indirekte tilsyn med forpligtede enheder i den finansielle sektor. En delegeret retsakt fra Kommissionen vil præcisere undergruppen af forpligtede enheder, der er underlagt gebyrer, og fastlægge metoden til beregning af gebyrer pr. forpligtet enhed.

- **Personalevedtægten (artikel 73-76) og samarbejde (artikel 77-81)**

Myndigheden anvender personalevedtægten (Staff Regulations (SR)) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (Conditions of Employment of Other Servants (CEOS)), herunder vedrørende tavshedspligt og privilegier og immuniteter. Reglerne om databeskyttelse og aktindsigt vil skabe en forpligtelse til at arbejde tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Databeskyttelsesrådet.

Myndigheden skal samarbejde i god tro med relevante eksterne organer, herunder EU-organer (Europol, europæiske tilsynsmyndigheder, den fælles tilsynsmekanisme og Den Europæiske Anklagemyndighed), andre relevante nationale kompetente myndigheder såsom myndigheder med ansvar for forebyggelse, afvikling og indskudsgarantiordninger samt myndigheder i tredjelande, hvor det er relevant.

- **Afsluttende bestemmelser (artikel 82-93)**

Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beføjelser inden for AML/CFT fjernes og overføres til myndigheden.

Myndigheden vil blive oprettet i begyndelsen af 2023, og aktiviteterne i forbindelse med direkte tilsyn vil begynde primo 2026. Der vil blive gennemført en evaluering senest i december 2029.

2021/0240 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringerne med den nuværende ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT), som i høj grad afhænger af den nationale gennemførelse af AML/CFT-foranstaltninger, har afsløret svagheder, ikke kun med hensyn til den effektive funktion af Unionens AML/CFT-ramme, men også med hensyn til at integrere internationale anbefalinger. Disse svagheder fører til, at der opstår nye hindringer for et velfungerende indre marked, både på grund af risiciene på det indre marked og eksterne trusler, som det indre marked står over for.

(2) Den grænseoverskridende karakter af kriminalitet og udbytte fra kriminalitet bringer Unionens finansielle systems bestræbelser på at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i fare. Disse bestræbelser skal tackles på EU-plan gennem oprettelse af en myndighed, der er ansvarlig for at bidrage til gennemførelsen af harmoniserede regler. Myndigheden bør desuden følge en harmoniseret tilgang for at styrke Unionens eksisterende forebyggende AML/CFT-ramme og navnlig AML-tilsyn og -samarbejde mellem FIU'er. Denne tilgang bør mindske forskellene i national lovgivning og tilsynspraksis og indføre strukturer, der er til gavn for et velfungerende indre marked, på en beslutsom måde og bør derfor baseres på artikel 114 i TEUF.

(3) Der bør derfor oprettes en europæisk myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge ("myndigheden"). Oprettelsen af denne nye myndighed er afgørende for at sikre et effektivt og tilstrækkeligt tilsyn med forpligtede enheder, der har en høj iboende risiko for hvidvask af penge/finansiering af terrorisme (ML/FT), styrke fælles tilsynsmetoder

[1] EUT C […] af […], s. […].

[2] [henvisning tilføjes] EUT C […] af […], s. […].

for ikkeudvalgte forpligtede enheder og lette fælles analyser og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (FIU'er).

(4) Denne nye retsakt indgår som led i en samlet pakke, som har til formål at styrke Unionens AML/CFT-ramme. Denne retsakt, direktiv [indsæt venligst henvisning — forslag til 6. direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge], forordning [indsæt venligst henvisning — forslag til omarbejdning af forordning (EU) 2015/847] og forordning [indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge] vil tilsammen udgøre den retlige ramme for de AML/CFT-krav, som forpligtede enheder skal opfylde, og understøtter Unionens institutionelle AML/CFT-ramme.

(5) For at bringe AML/CFT-tilsynet op på et effektivt og ensartet niveau i hele Unionen er det nødvendigt at give myndigheden følgende beføjelser: direkte tilsyn med et vist antal udvalgte forpligtede enheder i den finansielle sektor overvågning, analyse og udveksling af oplysninger om risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked Koordinering af og tilsyn med AML/CFT-tilsynsmyndigheder i den finansielle sektor koordinering af og tilsyn med AML/CFT-tilsynsmyndigheder i den ikkefinansielle sektor, herunder selvregulerende organer og koordinering af og støtte til FIU'er.

(6) At kombinere både direkte og indirekte tilsynskompetencer vedrørende forpligtede enheder og fungere som en støtte- og samarbejdsmekanisme for FIU'er er det mest hensigtsmæssige middel til at skabe tilsyn og samarbejde mellem FIU'er på EU-plan. Dette bør opnås ved at oprette en myndighed, som bør kombinere uafhængighed og et højt niveau af teknisk ekspertise, og som bør etableres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Europa-Kommissionens fælles erklæring og fælles tilgang til decentrale agenturer[3].

(7) Der bør indgås en hjemstedsaftale mellem myndigheden og værtsmedlemsstaten, som fastsætter betingelserne for fastlæggelse af hjemstedet og de fordele, som medlemsstaten giver myndigheden og dens personale.

(8) Myndighedens beføjelser bør gøre det muligt for den at forbedre AML/CFT-tilsynet i Unionen på forskellige måder. For så vidt angår udvalgte forpligtede enheder bør myndigheden sikre, at de krav, der er fastsat i AML/CFT-ramme og andre juridisk bindende EU-retsakter, som pålægger finansielle institutioner AML/CFT-relaterede forpligtelser, overholdes på koncernplan. Myndigheden bør desuden foretage regelmæssige revisioner for at sikre, at alle finansielle tilsynsmyndigheder har de nødvendige ressourcer og beføjelser til at udføre deres opgaver. Den bør lette AML-tilsynskollegiernes virkemåde og bidrage til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje tilsynsstandarder. For så vidt angår ikkefinansielle tilsynsmyndigheder, herunder om nødvendigt selvregulerende organer, bør myndigheden koordinere peerevalueringer af tilsynsstandarder og -praksis og anmode ikkefinansielle tilsynsmyndigheder om at undersøge mulige overtrædelser af AML/CFT-kravene. Myndigheden bør desuden koordinere FIU'ernes udførelse af fælles analyser og stille IT-tjenester og værktøjer til kunstig intelligens til rådighed for FIU'erne med henblik på sikker udveksling af oplysninger, herunder gennem hosting af FIU.net.

(9) Med det formål at styrke AML/CFT-reglerne på EU-plan og øge deres klarhed og samtidig sikre overensstemmelse med internationale standarder og anden lovgivning

[3] https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_da.pdf.

er det nødvendigt at fastlægge myndighedens koordinerende rolle på EU-plan i forbindelse med alle typer forpligtede enheder for at bistå de nationale tilsynsmyndigheder og fremme tilsynskonvergens med henblik på at øge effektiviteten af gennemførelsen af AML/CFT-foranstaltninger, også i den ikkefinansielle sektor. Myndigheden bør derfor have mandat til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, vedtage retningslinjer, henstillinger og udtalelser med det formål, at de samme tilsynspraksisser og -standarder i de tilfælde, hvor tilsynet forbliver på nationalt plan, i princippet finder anvendelse på alle sammenlignelige enheder. Myndigheden bør på grund af sin højt specialiserede ekspertise have til opgave at udvikle en tilsynsmetode i overensstemmelse med en risikobaseret tilgang. Visse aspekter af metoden, som kan omfatte harmoniserede kvantitative benchmarks, såsom metoder til klassificering af forpligtede enheders iboende risikoprofil, bør beskrives nærmere i umiddelbart gældende bindende reguleringsforanstaltninger – reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Andre aspekter, der kræver bredere tilsynsbeføjelser, såsom tilgange til vurdering af den resterende risikoprofil og interne kontroller i de forpligtede enheder, bør være omfattet af ikkebindende retningslinjer, henstillinger og udtalelser fra myndigheden. Den harmoniserede tilsynsmetode bør tage behørigt hensyn til og, hvor det er relevant, udnytte de eksisterende tilsynsmetoder i forbindelse med andre aspekter af tilsynet med forpligtede enheder i den finansielle sektor, navnlig når der er et samspil mellem AML/CFT-tilsyn og forsigtighedstilsyn. Navnlig bør den tilsynsmetode, som myndigheden skal udvikle, supplere de retningslinjer og andre instrumenter, der er udviklet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og som indeholder en detaljeret beskrivelse af tilsynsmyndighedernes tilgange til hensyntagen til risici forbundet med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med tilsyn for at sikre et effektivt samspil mellem forsigtighedstilsyn og AML/CFT-tilsyn.

(10) Myndigheden bør tillægges beføjelser til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at færdiggøre det harmoniserede regelsæt, der er fastsat i [indsæt venligst henvisning — forslag til det sjette direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, forordningen om bekæmpelse af hvidvask af penge og forslaget til omarbejdning af forordning (EU) 2015/847]. Kommissionen bør godkende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, for at de kan få bindende retsvirkning. De bør kun kunne ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde, idet myndigheden er den aktør, der er i tæt kontakt med og har bedst kendskab til AML/CFT-rammen. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens afgørelse om godkendelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

(11) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.

(12) Da der ikke findes tilstrækkeligt effektive ordninger til håndtering af AML/CFT-hændelser, der omfatter grænseoverskridende aspekter, er det nødvendigt at indføre et integreret AML/CFT-overvågningssystem på EU-plan, der sikrer konsekvent anvendelse af AML/CFT-tilsynsmetoden af høj kvalitet og fremmer et effektivt samarbejde mellem alle relevante kompetente myndigheder. Derfor bør myndigheden og de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder ("tilsynsmyndigheder") udgøre et AML/CFT-tilsynssystem. Dette vil også være til gavn for tilsynsmyndighederne, når de står over for specifikke udfordringer, f.eks. i forbindelse med en øget AML-CFT-

risiko eller mangel på ressourcer, da gensidig bistand inden for dette system bør være mulig efter anmodning. Dette kunne omfatte udveksling og udstationering af personale, uddannelsesaktiviteter og udveksling af bedste praksis. Desuden kunne Kommissionen yde teknisk bistand til medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 for at fremme reformer, der har til formål at styrke bekæmpelsen af hvidvask af penge[4].

(13) I betragtning af den vigtige rolle, som tematiske gennemgange spiller i AML/CFT-tilsynet i hele Unionen, da de gør det muligt at udpege og sammenligne eksponeringen for risici og tendenser i forbindelse med forpligtede enheder under tilsyn, og at tilsynsmyndigheder i forskellige medlemsstater i øjeblikket ikke drager fordel af disse evalueringer, er det nødvendigt, at myndigheden udpeger nationale tematiske gennemgange, der har samme omfang og tidsramme, og sikrer deres koordinering på EU-plan. For at undgå situationer med mulig modstridende kommunikation med tilsynsbelagte enheder bør myndighedens koordinerende rolle begrænses til interaktion med relevante tilsynsmyndigheder og bør ikke omfatte nogen direkte interaktion med ikkeudvalgte forpligtede enheder. Af samme grund bør myndigheden undersøge muligheden for at tilpasse eller synkronisere tidsrammen for de nationale tematiske evalueringer og lette alle aktiviteter, som de relevante tilsynsmyndigheder måtte ønske at udføre i fællesskab eller på lignende vis.

(14) Effektiv anvendelse af data fører til bedre overvågning og overholdelse af reglerne blandt virksomhederne. Derfor bør både myndighedens og tilsynsmyndighedernes direkte og indirekte tilsyn med alle forpligtede enheder i hele systemet være baseret på hurtig adgang til relevante data og oplysninger om de forpligtede enheder selv og om de tilsynsforanstaltninger og andre foranstaltninger, der træffes over for dem. Med henblik herpå bør myndigheden oprette en central AML/CFT-database med oplysninger indsamlet fra alle tilsynsmyndigheder og stille disse oplysninger selektivt til rådighed for enhver tilsynsmyndighed inden for systemet. Disse data bør også omfatte tilbagetrækning af tilladelsesprocedurer, egnede og relevante vurderinger af aktionærer og medlemmer af individuelle forpligtede enheder, da dette vil sætte de relevante myndigheder i stand til behørigt at overveje eventuelle mangler hos specifikke enheder og enkeltpersoner, som måtte have manifesteret sig i andre medlemsstater. Databasen bør også indeholde statistiske oplysninger om tilsynsmyndigheder og andre offentlige myndigheder, der er involveret i AML/CFT-tilsynet. Sådanne oplysninger vil gøre det muligt for myndigheden at føre effektivt tilsyn med, at AML/CFT-tilsynssystemet fungerer korrekt og er effektivt. Oplysningerne fra databasen vil sætte myndigheden i stand til at reagere rettidigt på potentielle svagheder og tilfælde af ikke-udvalgte forpligtede enheders manglende overholdelse. I henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EU) 2017/1939[5] underretter myndigheden uden unødig forsinkelse EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken den kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 22 og artikel 25, stk. 2 og 3, i nævnte forordning. I henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 883/2013[6] fremsender myndigheden omgående alle oplysninger om eventuelle tilfælde

---

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

5 Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1073/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

af svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der påvirker Unionens finansielle interesser, til OLAF.

(15) Med henblik på at sikre en mere effektiv og mindre fragmenteret beskyttelse af Unionens finansielle ramme bør myndigheden føre direkte tilsyn med et begrænset antal af de mest risikofyldte forpligtede enheder. Da ML/FT-risici ikke står i forhold til størrelsen af de tilsynsbelagte enheder, bør der anvendes andre kriterier til at identificere de mest risikobetonede enheder. Der bør navnlig overvejes to kategorier: grænseoverskridende risikobetonede kreditinstitutter og finansielle institutioner med aktiviteter i et betydeligt antal medlemsstater, der udvælges regelmæssigt, og i særlige tilfælde enhver enhed, hvis væsentlige overtrædelser af gældende krav ikke afhjælpes tilstrækkeligt eller rettidigt af den nationale tilsynsmyndighed. Disse enheder ville falde ind under kategorien "udvalgte forpligtede enheder".

(16) Den første kategori af kreditinstitutter og finansielle institutioner eller koncerner bestående af sådanne institutioner bør vurderes hvert tredje år på grundlag af en kombination af objektive kriterier vedrørende deres grænseoverskridende tilstedeværelse og aktiviteter og kriterier vedrørende deres iboende risikoprofil med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Kun store komplekse finanskoncerner, der er til stede i en række medlemsstater, og som kan overvåges mere effektivt på EU-plan, bør medtages i udvælgelsesprocessen. For så vidt angår kreditinstitutter, bør den minimale grænseoverskridende tilstedeværelse, der skal medtages i udvælgelsesprocessen, baseres på antallet af datterselskaber og filialer i forskellige medlemsstater, fordi risikobetonede bankaktiviteter af betydeligt omfang kræver en lokal tilstedeværelse i form af et driftssted. Andre enheder i den finansielle sektor kan derimod udføre aktiviteter, der kan være tilstrækkeligt risikobetonede set ud fra et perspektiv vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme gennem direkte levering af tjenesteydelser, f.eks. via et netværk af agenter, men kan ikke have etableret datterselskaber eller filialer i et stort antal medlemsstater. Anvendelsen af de samme kriterier med hensyn til grænseoverskridende karakter, dvs. det, der vedrører etableringsfriheden, ville derfor føre til en afgrænsning af store enheder i den finansielle sektor, som kan have en betydelig risikoprofil i en række medlemsstater uden at være etableret der. Da omfanget af aktiviteter via direkte levering af tjenesteydelser generelt er mindre end omfanget af aktiviteter, der udføres i en filial eller et datterselskab, bør kun koncerner, der er etableret i mindst to medlemsstater, men som leverer tjenesteydelser direkte eller via et netværk af agenter i mindst otte medlemsstater, tages i betragtning.

(17) For at sikre, at kun de mest risikofyldte forpligtede enheder blandt dem med væsentlige grænseoverskridende transaktioner overvåges direkte på EU-plan, bør vurderingen af deres iboende risiko harmoniseres. I øjeblikket er der forskellige nationale tilgange, og tilsynsmyndighederne anvender forskellige benchmarks til vurdering og klassificering af forpligtede enheders iboende risiko med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Anvendelse af disse nationale metoder til udvælgelse af enheder til direkte tilsyn på EU-plan kan føre til ulige konkurrencevilkår mellem dem. Myndigheden bør derfor tillægges beføjelser til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastsætter en harmoniseret metode og benchmarks til kategorisering af den iboende risiko med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som lav, middel, væsentlig eller høj. Metoden bør skræddersys til særlige typer risici og bør derfor følge forskellige kategorier af forpligtede enheder, som er finansielle institutioner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggende foranstaltninger

mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for COM (2021) 420]. Denne metode bør være tilstrækkeligt detaljeret og bør fastsætte specifikke kvantitative og kvalitative benchmarks, der som minimum tager hensyn til risikofaktorer i forbindelse med typer af kunder, der betjenes, produkter og tjenesteydelser, der udbydes, og geografiske områder, herunder jurisdiktioner i tredjelande, som forpligtede enheder opererer i eller er forbundet med. Specifikt vil hver vurderet forpligtet enhed have sin iboende risikoprofil klassificeret i hver medlemsstat, hvor den opererer, på en måde, der er i overensstemmelse med klassifikationen af enhver anden forpligtet enhed i Unionen. De kvantitative og kvalitative benchmarks vil gøre det muligt at foretage en sådan klassificering objektivt og ikke afhænge af en given tilsynsmyndigheds skøn i en medlemsstat eller af myndighedens skøn.

(18) Det endelige udvælgelseskriterium bør sikre lige vilkår for forpligtede enheder under direkte tilsyn, og med henblik herpå bør myndigheden eller tilsynsmyndighederne ikke have noget skøn, når de skal træffe afgørelse om listen over forpligtede enheder, der bør være underlagt direkte tilsyn. Hvis en given vurderet forpligtet enhed opererer på tværs af grænserne og falder ind under kategorien med høj risiko i overensstemmelse med den harmoniserede metode i et minimumsantal medlemsstater, bør den derfor anses for at være en udvalgt forpligtet enhed. I tilfælde af kreditinstitutter bør det grænseoverskridende aspekt behandles ved at medtage de kreditinstitutter, der er klassificeret som højrisikoinstitutter i mindst fire medlemsstater, og hvor enheden i mindst én af disse fire medlemsstater har været under tilsyn eller anden offentlig efterforskning for væsentlige overtrædelser af AML/CFT-kravene. Hvis der er tale om andre finansielle institutioner, bør det grænseoverskridende aspekt behandles ved at medtage de finansielle institutioner, der er klassificeret som højrisikoinstitutter i mindst én medlemsstat, hvor de er etableret, og mindst fem andre medlemsstater, hvor de opererer ved hjælp af direkte levering af tjenesteydelser.

(19) For at sikre gennemsigtighed og klarhed for de relevante institutioner bør myndigheden offentliggøre en liste over de udvalgte forpligtede enheder senest en måned efter påbegyndelsen af en udvælgelsesrunde efter at have kontrolleret overensstemmelsen mellem de oplysninger, som de finansielle tilsynsmyndigheder har fremlagt, og kriterierne for grænseoverskridende aktiviteter og metoden vedrørende iboende risiko. Det er derfor vigtigt, at de relevante finansielle tilsynsmyndigheder i begyndelsen af hver udvælgelsesperiode forsyner myndigheden med ajourførte statistiske oplysninger med henblik på at fastlægge listen over finansielle institutioner, der kan vurderes i overensstemmelse med de formelle kriterier for vurdering af deres grænseoverskridende transaktioner. I denne forbindelse bør de finansielle tilsynsmyndigheder underrette myndigheden om den iboende risikokategori, som en finansiel institution falder ind under i deres jurisdiktioner i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i de reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden bør derefter påtage sig opgaverne i forbindelse med direkte tilsyn fem måneder efter offentliggørelsen af listen. Denne tid er nødvendig for på passende vis at forberede overførslen af tilsynsopgaver fra nationalt plan til EU-plan, herunder oprettelse af et fælles tilsynshold, og vedtage eventuelle relevante samarbejdsordninger med de relevante finansielle tilsynsmyndigheder.

(20) For at sikre retssikkerhed og lige vilkår for udvalgte enheder bør enhver udvalgt enhed forblive under myndighedens direkte tilsyn i mindst tre år, selv om den siden tidspunktet for udvælgelsen og i løbet af de tre år ikke længere opfylder nogen af

kriterierne vedrørende grænseoverskridende aktiviteter eller risiko på grund af f.eks. potentiel konsolidering, udvidelse eller omfordeling af aktiviteter, der udføres via virksomheder, eller fri udveksling af tjenesteydelser. Myndigheden bør også sikre, at de forpligtede enheder og deres tilsynsmyndigheder afsætter tilstrækkelig tid til at forberede sig på overførsel af tilsyn fra nationalt plan til EU-plan. Derfor bør hver efterfølgende udvælgelse påbegyndes seks måneder før slutdatoen for den treårige tilsynsperiode for de tidligere udvalgte enheder.

(21) De relevante aktører, der er involveret i anvendelsen af AML/CFT-rammen, bør samarbejde med hinanden i overensstemmelse med forpligtelsen til loyalt samarbejde, der er nedfældet i traktaterne. For at sikre, at AML-tilsynssystemet, der består af myndigheden og tilsynsmyndighederne, fungerer som en integreret mekanisme, og at de jurisdiktionsspecifikke risici og lokal tilsynsekspertise tages behørigt i betragtning og anvendes hensigtsmæssigt, bør direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder finde sted i form af fælles tilsynshold (joint supervisory teams (JST)). Disse hold bør ledes af en ansat i myndigheden, der koordinerer alle holdets tilsynsaktiviteter. For at sikre en passende forståelse af mulige nationale særtræk bør holdlederen ("JST-koordinatoren") udstationeres i den medlemsstat, hvor en udvalgt enhed har sit hovedkvarter. Myndigheden bør være ansvarlig for oprettelsen og sammensætningen af det fælles tilsynshold, og de lokale tilsynsmyndigheder bør sikre, at et tilstrækkeligt antal af deres medarbejdere udpeges til holdet under hensyntagen til risikoprofilen for den udvalgte enhed i deres jurisdiktion.

(22) For at sikre, at myndigheden kan opfylde sine tilsynsforpligtelser effektivt med hensyn til udvalgte forpligtede enheder, bør myndigheden kunne indhente alle interne dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, og med henblik herpå have generelle undersøgelsesbeføjelser, som alle tilsynsmyndigheder har i henhold til national forvaltningsret.

(23) Myndigheden bør have beføjelse til at kræve foranstaltninger internt i enheden for at forbedre forpligtede enheders overholdelse af AML/CFT-rammen, herunder styrkelse af interne procedurer og ændringer i ledelsesstrukturen, for så vidt angår fjernelse af medlemmer af ledelsesorganet, uden at dette berører de beføjelser, som andre relevante tilsynsmyndigheder i den samme udvalgte enhed har. På grundlag af relevante resultater vedrørende den forpligtede enheds manglende eller kun delvise overholdelse af gældende krav bør den kunne indføre særlige foranstaltninger eller procedurer for bestemte kunder eller kategorier af kunder, der udgør en høj risiko. Inspektioner på stedet bør være et fast element i et sådant tilsyn. Hvis en specifik type kontrol på stedet kræver en tilladelse fra den nationale retslige myndighed, bør myndigheden anmode om en sådan tilladelse.

(24) Myndigheden bør have en bred vifte af tilsynsbeføjelser i forhold til enheder under direkte tilsyn for at sikre overholdelse af gældende krav. Disse beføjelser bør finde anvendelse i tilfælde, hvor den udvalgte enhed ikke opfylder sine krav, i tilfælde, hvor visse krav sandsynligvis ikke vil blive opfyldt, samt i tilfælde, hvor interne processer og kontroller ikke er hensigtsmæssige til at sikre en forsvarlig forvaltning af udvalgte forpligtede enheders risici med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Udøvelsen af disse beføjelser kan ske ved hjælp af bindende afgørelser rettet til udvalgte individuelle forpligtede enheder.

(25) Ud over tilsynsbeføjelser og for at sikre overholdelse bør myndigheden i tilfælde af væsentlige overtrædelser af umiddelbart gældende krav kunne pålægge de udvalgte forpligtede enheder administrative bøder. Sådanne sanktioner bør stå i rimeligt forhold

til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og bør desuden have afskrækkende virkning og være i overensstemmelse med princippet om ne bis in idem. De maksimale bødebeløb bør være i overensstemmelse med de bøder, der er fastsat i [indsæt venligst — sjette direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge], og være tilgængelige for alle tilsynsmyndigheder i hele Unionen. Grundbeløbene for disse sanktioner bør fastsættes inden for de grænser, der er fastsat i AML/CFT-rammen, under hensyntagen til arten af de krav, der er blevet overtrådt. For at myndigheden kan tage tilstrækkeligt hensyn til skærpende eller formildende omstændigheder, bør det være muligt at justere det relevante grundbeløb. Med henblik på at opnå en rettidig ændring af den skadelige forretningspraksis bør myndighedens bestyrelse have beføjelse til at pålægge tvangsbøder for at tvinge den pågældende juridiske eller fysiske person til at ophøre med den pågældende adfærd. Med henblik på at øge bevidstheden hos alle forpligtede enheder ved at tilskynde dem til at indføre forretningspraksis i overensstemmelse med AML/CFT-rammen bør sanktionerne og bøderne offentliggøres. Domstolen bør have jurisdiktion til at bedømme lovligheden af afgørelser vedtaget af myndigheden, Rådet og Kommissionen i medfør af artikel 263 i TEUF samt til at fastlægge deres ansvar uden for kontraktforhold.

(26) For at myndigheden og de finansielle tilsynsmyndigheder kan kommunikere hurtigt og effektivt inden for AML/CFT-tilsynssystemet og muliggøre mere sammenhængende beslutningsprocesser, er det nødvendigt at have særlige ordninger for kommunikation inden for dette system.

(27) For ikkeudvalgte forpligtede enheder skal AML/CFT-tilsynet primært forblive på nationalt plan, idet de nationale kompetente myndigheder bevarer det fulde ansvar for det direkte tilsyn. Myndigheden bør tildeles tilstrækkelige indirekte tilsynsbeføjelser til at sikre, at tilsynsforanstaltningerne på nationalt plan er konsekvente og af høj kvalitet i hele Unionen. Den bør derfor foretage vurderinger af situationen med hensyn til tilsynskonvergens og offentliggøre rapporter med sine resultater. Den bør have beføjelse til at udstede retningslinjer og henstillinger rettet til både forpligtede enheder og tilsynsmyndigheder med henblik på at sikre harmoniseret tilsynspraksis på højt plan i hele Unionen.

(28) Visse forpligtede enheder i den finansielle sektor, som ikke opfylder kravene til regelmæssig udvælgelse, kan stadig have en høj iboende profil set ud fra et perspektiv om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, eller de kan påtage sig, ændre eller udvide aktiviteter, der indebærer en høj risiko, der ikke afbødes med et tilsvarende niveau af intern kontrol, hvilket vil føre til væsentlige overtrædelser af AML/CFT-kravene. Hvis der er tegn på mulige væsentlige overtrædelser af de gældende AML/CFT-krav, kan de være tegn på grov uagtsomhed fra den forpligtede enheds side. Tilsynsmyndigheden bør i de fleste tilfælde være i stand til at reagere hensigtsmæssigt på eventuelle overtrædelser og forhindre, at risiciene materialiserer sig og fører til grov uagtsomhed i AML/CFT-kravene. I visse tilfælde er en reaktion på nationalt plan imidlertid måske ikke tilstrækkelig eller rettidig, især når der er tegn på, at der allerede er sket væsentlige overtrædelser på virksomhedsniveau. I sådanne tilfælde bør myndigheden kunne anmode den lokale tilsynsmyndighed om at træffe specifikke foranstaltninger for at rette op på situationen, herunder anmode om at udstede finansielle sanktioner. For at forhindre, at hvidvask af penge og terrorisme bliver til virkelighed, bør fristen for foranstaltninger på nationalt plan være tilstrækkelig kort.

(29) Myndigheden bør have mulighed for at anmode om overførsel af tilsynsopgaver og -beføjelser vedrørende en bestemt forpligtet enhed på eget initiativ i tilfælde af

passivitet eller manglende overholdelse af dens instrukser inden for den fastsatte frist. Eftersom overførslen af opgaver og beføjelser over for en forpligtet enhed uden den finansielle tilsynsmyndigheds specifikke anmodning til myndigheden vil kræve en skønsmæssig afgørelse fra myndighedens side, bør myndigheden rette en specifik anmodning herom til Kommissionen. For at Kommissionen kan træffe en afgørelse, der er i overensstemmelse med rammerne for myndighedens opgaver inden for AML/CFT-rammen, bør myndighedens anmodning indeholde en passende begrundelse og angive en præcis varighed af omfordelingen af opgaver og beføjelser til for myndigheden. Tidsrammen for omfordelingen af beføjelser bør svare til den tid, myndigheden har brug for til at håndtere risiciene på virksomhedsniveau, og bør ikke overstige tre år. Kommissionen bør vedtage en afgørelse om at overføre beføjelser og opgaver vedrørende tilsynet med virksomheden til myndigheden hurtigt og under alle omstændigheder inden for en måned.

(30) For at forbedre tilsynspraksis i den ikkefinansielle sektor bør myndigheden gennemføre peerevalueringer af tilsynsmyndigheder i den ikkefinansielle sektor, herunder offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer (self-regulatory bodies (SRB'er)), og offentliggøre rapporter med sine resultater; disse kan ledsages af retningslinjer eller henstillinger rettet til de relevante offentlige myndigheder, herunder offentlige myndigheder, der fører tilsyn med SRB'er. SRB'er bør kunne deltage i peerevalueringer i individuelle sager, hvis de har givet udtryk for deres vilje til at deltage.

(31) Med det formål at øge effektiviteten af gennemførelsen af AFT/CML-foranstaltninger, også i den ikkefinansielle sektor, bør myndigheden også kunne undersøge mulige overtrædelser eller ukorrekt anvendelse af EU-retten begået af tilsynsmyndigheder i denne sektor, herunder offentlige myndigheder, der fører tilsyn med SRB'er.

(32) Med henblik på at analysere mistænkelige aktiviteter, der berører flere jurisdiktioner, bør de relevante FIU'er, der har modtaget tilknyttede indberetninger, være i stand til effektivt at foretage fælles analyser af sager af fælles interesse. Med henblik herpå bør myndigheden kunne foreslå, koordinere og med alle relevante midler støtte fælles analyser af grænseoverskridende mistænkelige transaktioner eller aktiviteter. De fælles analyser bør udløses, når der er behov for netop at gennemføre sådanne fælles analyser i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten. Efter udtrykkeligt samtykke fra de FIU'er, der deltager i de fælles analyser, bør myndighedens personale, der støtter gennemførelsen af fælles analyser, kunne modtage og behandle alle nødvendige data og oplysninger, herunder data og oplysninger vedrørende de analyserede sager.

(33) For at forbedre effektiviteten af de fælles analyser bør myndigheden kunne indlede en gennemgang af metoder, procedurer og gennemførelse af de fælles analyser med henblik på at fastlægge de indhøstede erfaringer og forbedre og fremme disse analyser. Tilbagemeldingerne om den fælles analyse bør gøre det muligt for myndigheden at udarbejde konklusioner og henstillinger, som i sidste ende vil føre til en regelmæssig finjustering og forbedring af metoderne og procedurerne for gennemførelse af fælles analyser.

(34) For at lette og forbedre samarbejdet mellem FIU'er og myndigheden, herunder med henblik på fælles analyser, bør FIU'erne kunne delegere en medarbejder pr. FIU til myndigheden på frivillig basis. De delegerede i de nationale FIU'er bør støtte myndighedens personale i udførelsen af alle opgaver vedrørende FIU'er, herunder gennemførelse af fælles analyser og udarbejdelse af trusselsvurderinger og strategiske analyser af trusler, risici og metoder vedrørende hvidvask af penge og finansiering af

terrorisme. Ud over de fælles analyser bør myndigheden tilskynde til og lette forskellige former for gensidig bistand mellem FIU'er, herunder uddannelse og udveksling af personale, for at forbedre kapacitetsopbygningen og muliggøre udveksling af viden og god praksis blandt FIU'er.

(35) Myndigheden bør forvalte, hoste og vedligeholde FIU.net, det særlige IT-system, der gør det muligt for FIU'er at samarbejde og udveksle oplysninger indbyrdes og, hvor det er relevant, med deres modparter fra tredjelande og tredjeparter. Myndigheden bør i samarbejde med medlemsstaterne ajourføre systemet. Med henblik herpå bør myndigheden sikre, at den mest avancerede teknologi til enhver tid anvendes til udvikling af FIU.net med forbehold af en cost-benefit-analyse.

(36) For at fastlægge en konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsynspraksis og FIU-relateret praksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten bør myndigheden kunne udstede retningslinjer og henstillinger rettet til alle eller kategorier af forpligtede enheder og alle eller en kategori af tilsynsmyndigheder og FIU'er. Retningslinjerne og henstillingerne kan udstedes i henhold til en specifik beføjelse i de gældende EU-retsakter eller på myndighedens eget initiativ, hvis der er behov for at styrke AML/CFT-rammen på EU-plan.

(37) Oprettelsen af en solid forvaltningsstruktur inden for myndigheden er afgørende for at sikre en effektiv udførelse af myndighedens opgaver og for en effektiv og objektiv beslutningsproces. På grund af kompleksiteten og mangfoldigheden af de opgaver, som myndigheden har fået overdraget på både tilsynsområdet og FIU-området, kan beslutningerne ikke træffes af et enkelt ledelsesorgan, som det ofte er tilfældet i decentrale agenturer. Mens visse typer afgørelser, såsom afgørelser om vedtagelse af fælles instrumenter, skal træffes af repræsentanter for de relevante myndigheder eller FIU'er og overholde afstemningsreglerne i TEUF, kræver visse andre afgørelser, såsom afgørelser over for individuelle udvalgte forpligtede enheder eller individuelle myndigheder, et mindre beslutningstagende organ, hvis medlemmer bør være underlagt passende ansvarlighedsordninger. Myndigheden bør derfor bestå af et almindeligt råd og en bestyrelse sammensat af fem fuldtidsansatte uafhængige medlemmer og myndighedens formand.

(38) For at sikre den relevante ekspertise bør det almindelige råd have to sammensætninger. For alle afgørelser om vedtagelse af almengyldige retsakter, såsom reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer, henstillinger og udtalelser vedrørende FIU'er, bør den bestå af lederne af medlemsstaternes FIU'er ("det almindelige råd i FIU-sammensætningen"). For de samme typer af retsakter vedrørende direkte eller indirekte tilsyn med finansielle og ikkefinansielle forpligtede enheder bør den bestå af lederne af AML/CFT-tilsynsmyndigheder, som er offentlige myndigheder ("det almindelige råd i tilsynssammensætning"). Alle parter, der er repræsenteret i det almindelige råd, bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i rådets arbejde. Alle parter bør tilstræbe at opnå en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i det almindelige råd.

(39) For at sikre en smidig beslutningsproces bør opgaverne være klart fordelt: Det almindelige råd i FIU-sammensætningen bør træffe afgørelse om de relevante foranstaltninger for FIU'er, og det almindelige råd i tilsynssammensætning bør træffe afgørelse om delegerede retsakter, retningslinjer og lignende foranstaltninger for forpligtede enheder. Det almindelige råd i tilsynssammensætning bør også kunne afgive udtalelse og rådgivning til bestyrelsen om alle udkast til afgørelser rettet mod

individuelle udvalgte forpligtede enheder, som foreslås af de fælles tilsynshold. Hvis der ikke foreligger en sådan udtalelse eller rådgivning, bør afgørelserne træffes af bestyrelsen. Hvis bestyrelse afviger fra den rådgivning, som det almindelige råd yder i tilsynssammensætning i den endelige afgørelse, bør den give en skriftlig begrundelse herfor.

(40) Med henblik på afstemning og beslutningstagning bør hver medlemsstat have én stemmeberettiget repræsentant. Lederne af de offentlige myndigheder bør derfor udpege en fast repræsentant som stemmeberettiget medlem af det almindelige råd i tilsynssammensætning. Alternativt kan de offentlige myndigheder i en medlemsstat afhængigt af emnet for afgørelsen eller dagsordenen for et givent møde i det almindelige råd træffe beslutning om en ad hoc-repræsentant. De praktiske ordninger for beslutningstagning og afstemning blandt medlemmerne af det almindelige råd i tilsynssammensætning bør fastsættes i det almindelige råds forretningsorden, som skal udarbejdes af myndigheden.

(41) Myndighedens formand bør lede det almindelige råds møder og have stemmeret, når afgørelserne træffes med simpelt flertal. Kommissionen bør være medlem uden stemmeret i det almindelige råd. For at etablere et godt samarbejde med andre relevante institutioner bør det almindelige råd også kunne tillade andre observatører uden stemmeret, såsom en repræsentant for den fælles tilsynsmekanisme og for hver af de tre europæiske tilsynsmyndigheder (EBA, EIOPA og ESMA), til møder i det almindelige råd i dets tilsynssammensætning og Europol, EPPO og Eurojust til møder i det almindelige råd i FIU-sammensætningen, når spørgsmål, der henhører under deres respektive mandater, drøftes eller er genstand for afgørelser. For at sikre en smidig beslutningsproces bør det almindelige råds afgørelser træffes med simpelt flertal, bortset fra afgørelser vedrørende udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, som bør træffes af et kvalificeret flertal af medlemsstaternes repræsentanter i overensstemmelse med afstemningsreglerne i TEUF.

(42) Myndighedens ledelsesorgan bør være bestyrelsen sammensat af myndighedens formand og fem fuldtidsansatte medlemmer, der udpeges af det almindelige råd på grundlag af den endelige liste, som Kommissionen har opstillet. Med henblik på at sikre en hurtig og effektiv beslutningsproces bør bestyrelsen være ansvarlig for planlægningen og udførelsen af alle myndighedens opgaver, medmindre specifikke afgørelser udtrykkeligt tildeles det almindelige råd. For at sikre objektivitet og en passende hurtighed i beslutningsprocessen vedrørende direkte tilsyn med de udvalgte forpligtede enheder bør bestyrelsen træffe alle bindende afgørelser rettet til udvalgte forpligtede enheder. Derudover bør bestyrelsen sammen med en repræsentant for Kommissionen være kollektivt ansvarlig for myndighedens administrative og budgetmæssige beslutninger. Kommissionens samtykke bør kræves, når bestyrelsen træffer beslutninger vedrørende budgetforvaltning, indkøb, ansættelse og revision af myndigheden, eftersom en del af finansieringen af myndigheden vil komme fra Unionens budget.

(43) For at gøre det muligt at træffe hurtige beslutninger bør alle bestyrelsens beslutninger, herunder beslutninger, hvor Kommissionen har stemmeret, træffes med simpelt flertal, idet formanden har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af myndigheden bør Kommissionens samtykke kræves i forbindelse med beslutninger vedrørende budget, administration og ansættelse. Andre stemmeberettigede medlemmer af bestyrelsen end formanden bør

udvælges af det almindelige råd på grundlag af den endelige liste, som Kommissionen har opstillet.

(44) For at sikre, at myndigheden fungerer uafhængigt, bør de fem medlemmer af bestyrelsen og myndighedens formand handle uafhængigt og i Unionens interesse som helhed. De bør både under og efter deres embedsperiode udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele. For at undgå at give indtryk af, at et medlem af bestyrelsen kan bruge sin stilling som medlem af myndighedens bestyrelse til at få en udnævnelse til en højstående post i den private sektor efter sin embedsperiode og for at forhindre eventuelle interessekonflikter efter offentlig ansættelse, bør der indføres en afkølingsperiode for de fem medlemmer af bestyrelsen, herunder myndighedens formand.

(45) Myndighedens formand bør udnævnes af Rådet på grundlag af objektive kriterier efter Europa-Parlamentets godkendelse. Han eller hun bør repræsentere myndigheden udadtil og rapportere om udførelsen af myndighedens opgaver.

(46) Myndighedens administrerende direktør bør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste fra Kommissionen. Myndighedens administrerende direktør bør være en højtstående administrativ embedsmand i myndigheden med ansvar for den daglige ledelse af myndigheden samt for budgetforvaltning, indkøb, rekruttering og personale.

(47) For effektivt at beskytte de berørte parters rettigheder, af hensyn til procesøkonomien og for at mindske byrden for Den Europæiske Unions Domstol bør myndigheden give fysiske og juridiske personer mulighed for at anmode om en revision af beslutninger, der er truffet, i henhold til de beføjelser, der er knyttet til direkte tilsyn, og som myndigheden er tillagt ved denne forordning, og som er rettet til dem, eller som berører dem umiddelbart og individuelt. Uafhængigheden og objektiviteten af de afgørelser, der træffes af det administrative klagenævn, bør bl.a. sikres ved dets sammensætning af fem uafhængige og tilstrækkeligt kvalificerede personer. Afgørelser truffet af det administrative klagenævn kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

(48) For at sikre, at myndigheden fungerer korrekt, bør finansieringen tilvejebringes ved en kombination af gebyrer, der opkræves af visse forpligtede enheder, og et bidrag fra Unionens budget, afhængigt af opgaverne og funktionerne. Myndighedens budget bør være en del af Unionens budget og bekræftes af budgetmyndigheden på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Myndigheden bør forelægge Kommissionen et budgetforslag og en intern finansforordning til godkendelse.

(49) For at sikre, at myndigheden også kan udføre sine opgaver som direkte og indirekte tilsynsførende for forpligtede enheder, bør der indføres en passende mekanisme til fastsættelse og opkrævning af gebyrer. For så vidt angår gebyrer, der opkræves af udvalgte forpligtede enheder og visse ikkeudvalgte forpligtede enheder, bør metoden til beregning heraf og processen for opkrævning af gebyrer udvikles i en delegeret retsakt fra Kommissionen. Metoden bør baseres på risikoen for de direkte og indirekte tilsynsbelagte enheder samt deres omsætning eller indtægter.

(50) Reglerne for udarbejdelse og gennemførelse af myndighedens budget samt for forelæggelse af myndighedens årsregnskab bør følge bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715[7], for så vidt angår samarbejdet

[7] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og

med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser.

(51) For at forebygge og effektivt bekæmpe intern svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet inden for myndigheden bør den være omfattet af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser. Myndigheden bør tiltræde den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, som bør kunne foretage kontrol på stedet inden for sit kompetenceområde.

(52) Som anført i EU-strategien for cybersikkerhed[8] er det af afgørende betydning at sikre et højt niveau af cyberrobusthed i alle EU-institutioner, -organer og -agenturer på grund af det stadig mere fjendtlige trusselsmiljø. Den administrerende direktør skal således sikre en passende IT-risikostyring, en stærk intern IT-styring og tilstrækkelige IT-sikkerhedsmidler. Myndigheden arbejder tæt sammen med IT-Beredskabsenheden for EU's Institutioner, Organer og Agenturer og indberetter større hændelser inden for 24 timer til CERT EU samt til Kommissionen.

(53) Myndigheden bør stå til ansvar over for både Europa-Parlamentet og Rådet for udførelsen af sine opgaver og gennemførelsen af denne forordning. Myndighedens formand bør hvert år forelægge en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

(54) Myndighedens personale bør bestå af midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter samt nationale delegerede, der stilles til rådighed for myndigheden af EU-FIU'er. Myndigheden bør i samråd med Kommissionen vedtage de relevante gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med ordningerne i artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd[9].

(55) For at sikre, at fortrolige oplysninger behandles som sådan, bør alle medlemmer af myndighedens styrende organer, alt myndighedens personale, herunder udstationeret personale og personale, der stilles til rådighed for myndigheden, samt alle personer, der udfører opgaver for myndigheden på kontraktbasis, være omfattet af tavshedspligt, herunder eventuelle fortrolighedsbegrænsninger og -forpligtelser, der følger af de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, og som vedrører myndighedens specifikke opgaver. Fortrolighеds- og tavshedspligten bør dog ikke forhindre myndigheden i at samarbejde med og udveksle eller videregive oplysninger til andre relevante nationale myndigheder eller EU-myndigheder eller -organer, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres respektive opgaver, og hvor et sådant samarbejde og en sådan udveksling af oplysninger er fastsat i EU-retten.

(56) Uden at det berører de fortrolighedsforpligtelser, der gælder for myndighedens personale og repræsentanter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, bør myndigheden være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001[10]. I overensstemmelse med begrænsningerne

---

omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

8 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001.

9 Forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (EFT 045 af 14.6.1962, s. 1385).

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

vedrørende fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med myndighedens tilsyns- og FIU-støtte- og koordineringsopgaver bør en sådan adgang ikke udvides til fortrolige oplysninger, der håndteres af myndighedens personale. Navnlig bør operationelle data eller oplysninger vedrørende sådanne operationelle data fra myndigheden og EU-FIU'erne, som myndigheden er i besiddelse af som følge af udførelsen af opgaverne og aktiviteterne i forbindelse med støtte og koordinering af FIU'er, betragtes som fortrolige. Med hensyn til tilsynsopgaver bør adgang til oplysninger eller data fra myndigheden, de finansielle tilsynsmyndigheder eller de forpligtede enheder, der er indhentet i forbindelse med udførelsen af opgaver og aktiviteter i forbindelse med direkte tilsyn, i princippet også behandles som fortrolige og ikke videregives. Fortrolige oplysninger, der vedrører en tilsynsprocedure, kan dog helt eller delvis videregives til de forpligtede enheder, der er parter i en sådan tilsynsprocedure, forudsat at andre juridiske og fysiske personer end den relevante part har en legitim interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

(57) Uden at det berører eventuelle specifikke sprogordninger, der måtte blive vedtaget inden for AML-tilsynssystemet og med udvalgte forpligtede enheder, bør Rådets forordning nr. 1[11] finde anvendelse på myndigheden, og eventuelle oversættelsesydelser, der måtte være nødvendige for myndighedens virksomhed, bør leveres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

(58) Uden at dette berører medlemsstaternes og deres myndigheders forpligtelser, bør behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme betragtes som nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som myndigheden har fået pålagt i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[12] og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[13]. Når myndigheden udvikler instrumenter eller træffer beslutninger, der kan have en betydelig indvirkning på beskyttelsen af personoplysninger, bør den, hvor det er relevant, arbejde tæt sammen med Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679, og med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1725, for at undgå overlapning.

(59) Myndigheden bør etablere samarbejdsforbindelser med de relevante EU-agenturer og -organer, herunder Europol, Eurojust, EPPO og de europæiske tilsynsmyndigheder, dvs. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger. For at forbedre det tværsektorielle tilsyn og samarbejdet mellem tilsynsmyndigheder og AML/CFT-tilsynsmyndigheder bør myndigheden også etablere samarbejdsforbindelser med de myndigheder, der er kompetente med hensyn til tilsyn med forpligtede enheder i den finansielle sektor, herunder Den Europæiske Centralbank, for så vidt angår spørgsmål vedrørende de

---

[11] Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

[13] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

opgaver, den overdrages ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013[14], samt afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/59/EU[15] og udpegede indskudsgarantiordninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU[16]. Med henblik herpå bør myndigheden kunne indgå aftaler eller aftalememoranda med sådanne organer, herunder med hensyn til enhver informationsudveksling, der er nødvendig for udførelsen af myndighedens og disse organers respektive opgaver. Myndigheden bør gøre sit bedste for efter anmodning at udveksle oplysninger med sådanne organer inden for de grænser, der følger af retlige begrænsninger, herunder databeskyttelseslovgivning. Myndigheden bør desuden muliggøre en effektiv informationsudveksling mellem alle finansielle tilsynsmyndigheder i AML/CFT-tilsynssystemet og ovennævnte myndigheder, og et sådant samarbejde og en sådan udveksling af oplysninger bør finde sted på en struktureret og effektiv måde.

(60) Offentlig-private partnerskaber ("OPP'er") er blevet stadig vigtigere fora for samarbejde og informationsudveksling mellem FIU'er, forskellige nationale tilsyns- og retshåndhævende myndigheder og forpligtede enheder i nogle medlemsstater. Hvis myndigheden fungerer som direkte tilsynsmyndighed for udvalgte forpligtede enheder, som er en del af et OPP i en hvilken som helst medlemsstat, kan det være en fordel for myndigheden også at deltage heri på betingelser, der fastsættes af den eller de relevante nationale offentlige myndigheder, der opretter et sådant OPP, og med deres udtrykkelige samtykke.

(61) I betragtning af at samarbejde mellem tilsynsmyndigheder, administrative myndigheder og retshåndhævende myndigheder er afgørende for en vellykket bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og visse EU-myndigheder og -organer har specifikke opgaver eller mandater på dette område, bør myndigheden sikre, at den er i stand til at samarbejde med sådanne myndigheder og organer, navnlig OLAF, Europol, Eurojust og EPPO. Hvis der er behov for at etablere specifikke samarbejdsordninger eller indgå aftalememoranda mellem myndigheden og disse organer og myndigheder, bør myndigheden kunne gøre dette. Ordningen bør være af strategisk og teknisk karakter, bør ikke indebære udveksling af fortrolige eller operationelle oplysninger, som myndigheden er i besiddelse af, og bør redegøre for de opgaver, som allerede udføres af andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(62) Da både prædikatforbrydelser og selve forbrydelsen hvidvaskning af penge ofte er af global karakter, og eftersom Unionens forpligtede enheder også opererer med og i tredjelande, er et effektivt samarbejde med alle relevante tredjelandsmyndigheder inden for både tilsyn og drift af FIU'er afgørende for at styrke Unionens AML/CFT-ramme. I betragtning af myndighedens unikke kombination af direkte og indirekte tilsyn og FIU-samarbejdsrelaterede opgaver og beføjelser bør den kunne spille en

---

14 Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

16 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

aktiv rolle i sådanne eksterne samarbejdsordninger. Myndigheden bør specifikt tillægges beføjelser til at udvikle kontakter og indgå i administrative ordninger med myndigheder i tredjelande, der har regulerings-, tilsyns- og FIU-relaterede kompetencer. Myndighedens rolle kan være særlig gavnlig i tilfælde, hvor samspillet mellem flere offentlige myndigheder og FIU'er i Unionen og tredjelandsmyndigheder vedrører spørgsmål, der falder inden for rammerne af myndighedens opgaver. I sådanne tilfælde bør myndigheden spille en ledende rolle med hensyn til at fremme dette samspil.

(63) Eftersom myndigheden vil have en bred vifte af beføjelser og opgaver i forbindelse med direkte og indirekte tilsyn med og kontrol af alle forpligtede enheder, er det nødvendigt, at disse beføjelser forbliver konsoliderede inden for ét EU-organ og ikke giver anledning til modstridende kompetencer med andre EU-organer. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bør derfor ikke bevare sine opgaver og beføjelser vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og de respektive artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[17] bør udgå. De midler, der tildeles Den Europæiske Banktilsynsmyndighed til udførelse af disse opgaver, bør overføres til myndigheden. I betragtning af at alle tre europæiske tilsynsmyndigheder (EBA, ESMA og EIOPA) vil samarbejde med myndigheden og kan deltage i møderne i det almindelige råd i tilsynssammensætning som observatører, bør myndigheden have samme mulighed i forbindelse med møder i tilsynsrådet for de europæiske tilsynsmyndigheder. I tilfælde, hvor de respektive tilsynsråd drøfter eller træffer afgørelse om spørgsmål, der er relevante for udførelsen af myndighedens opgaver og beføjelser, bør myndigheden kunne deltage i deres møder som observatør. Artiklerne om tilsynsrådets sammensætning i forordning (EU) nr. 1093/2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[18] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[19] bør derfor ændres.

(64) Myndigheden bør være fuldt operationel i begyndelsen af 2024. Dette bør give myndigheden tilstrækkelig tid til at etablere sit hovedkvarter i medlemsstaten som fastsat i denne forordning.

(65) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 [og afgav udtalelse den ...] —

---

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

19 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE, RETLIG STATUS OG DEFINITIONER

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme ("myndigheden") oprettes pr. 1. januar 2023.

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den tildeles ved denne forordning, navnlig de i artikel 6 omhandlede, og inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847[20], direktivet om de mekanismer, der skal oprettes af medlemsstaterne, til forebyggelse af anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for COM(2021) 423], og forordningen om forebyggelse af anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for COM(2021) 422], herunder alle direktiver, forordninger og afgørelser baseret på nævnte retsakter, eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver, og national lovgivning, der gennemfører direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for COM(2021) 423], eller andre direktiver, hvorved tilsynsmyndighederne tillægges opgaver.

3. Myndighedens mål er at beskytte offentlighedens interesser, stabiliteten i Unionens finansielle system og et velfungerende indre marked ved at:

   a) forhindre, at Unionens finansielle system anvendes til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

   b) bidrage til at udpege og vurdere risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i hele det indre marked samt risici og trusler, der hidrører fra lande uden for Unionen, og som påvirker eller har potentiale til at påvirke det indre marked

   c) sikre tilsyn af høj kvalitet inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ("AML/CFT") i hele det indre marked

   d) bidrage til tilsynsmæssig konvergens på området for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i hele det indre marked

   e) bidrage til harmoniseringen af praksis med hensyn til finansielle efterretningsenheders (FIU'ers) afsløring af grænseoverskridende mistænkelige pengestrømme eller aktiviteter

   f) støtte og koordinere udvekslingen af oplysninger mellem FIU'er og mellem FIU'er og andre kompetente myndigheder.

---

[20] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning gælder ud over definitionerne i artikel 2 i [Publikationskontoret: indsæt venligst henvisning forordningen om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 420] og artikel 2 i [Publikationskontoret: indsæt venligst henvisning til det sjette direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423] finder følgende definitioner anvendelse:

    1) "udvalgt forpligtet enhed": et kreditinstitut, en finansiel institution eller en koncern af kreditinstitutter eller finansielle institutioner på det højeste konsolideringsniveau i Unionen, som er under direkte tilsyn af myndigheden i henhold til artikel 13

    2) "ikkeudvalgt forpligtet enhed": et kreditinstitut, en finansiel institution eller en koncern af kreditinstitutter eller finansielle institutioner på det højeste konsolideringsniveau i Unionen, bortset fra en udvalgt forpligtet enhed

    3) "AML/CFT-tilsynssystem": myndigheden og tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne

    4) "ikkefinansiel tilsynsmyndighed": en tilsynsmyndighed med ansvar for forpligtede enheder, der er opført i artikel 3 i [forordningen om bekæmpelse af hvidvask af penge], bortset fra kreditinstitutter og finansielle institutioner

    5) "ikkeAML/CFT-myndighed":

        a) en kompetent myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[21]

        b) den Europæiske Centralbank, når den udfører de opgaver, den er blevet pålagt ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013

        c) en afviklingsmyndighed udpeget i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU

        d) en udpeget myndighed for indskudsgarantiordninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU

Artikel 3

Retlig status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.

[21] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videst gående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

Artikel 4

Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i [...].

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

AFDELING 1

OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 5

Opgaver

1. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til risici vedrørende hvidvask af penge/finansiering af terrorisme ("ML/FT"), som det indre marked står over for:

   a) overvågning af udviklingen på tværs af det indre marked og vurdering af trusler, sårbarheder og risici i forbindelse med ML/FT

   b) overvågning af udviklingen i tredjelande og vurdering af trusler, sårbarheder og risici i forbindelse med deres AML/CFT-systemer

   c) indsamling af oplysninger fra sine egne og tilsynsmyndighedernes tilsynsaktiviteter om påviste svagheder i forpligtede enheders anvendelse af AML/CFT-reglerne, deres risikoeksponering, sanktioner og de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet

   d) oprettelse og ajourføring af en central AML/CFT-database med oplysninger indsamlet fra tilsynsmyndigheder

   e) analyse af de oplysninger, der er indsamlet i den centrale database, og udveksling af disse analyser med tilsynsmyndigheder på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier

   f) overvågning af og støtte til gennemførelsen af indefrysning af aktiver i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger i hele det indre marked

   g) støtte til samt lettelse og styrkelse af samarbejde og udveksling af oplysninger mellem forpligtede enheder og offentlige myndigheder med henblik på at udvikle en fælles forståelse af ML/FT-risici og trusler mod det indre marked

   h) udførelse af andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter.

2. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til udvalgte forpligtede enheder:

   a) sikring af, at de krav, der gælder for udvalgte forpligtede enheder i henhold til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter og andre juridisk bindende EU-retsakter, som pålægger finansielle institutioner AML/CFT-relaterede forpligtelser, overholdes på koncernplan

   b) gennemførelse af tilsynskontroller og vurderinger på individuelt plan og koncernniveau for at fastslå, om de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som de udvalgte forpligtede enheder har indført, er tilstrækkelige til at begrænse deres risici i forbindelse med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og på grundlag af disse tilsynskontroller pålægge specifikke krav, tilsynsforanstaltninger og administrative bøder i henhold til artikel 20, 21 og 22

   c) deltagelse i koncerntilsyn, navnlig i tilsynskollegier, herunder når en udvalgt forpligtet enhed er en del af en koncern, der har hovedsæde, datterselskaber eller filialer uden for Unionen

   d) udvikling og ajourføring af et system til vurdering af de udvalgte forpligtede enheders risici og sårbarheder med henblik på at give input til myndighedens og tilsynsmyndighedernes tilsynsaktiviteter, herunder gennem indsamling af data fra disse enheder.

3. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til finansielle tilsynsmyndigheder:

   a) ajourføring af en liste over finansielle tilsynsmyndigheder i Unionen

   b) gennemførelse af regelmæssige revisioner for at sikre, at alle finansielle tilsynsmyndigheder har de nødvendige ressourcer og beføjelser til at udføre deres AML/CFT-relaterede opgaver

   c) vurderinger af de finansielle tilsynsmyndigheders strategier, kapaciteter og ressourcer inden for AML/CFT og tilrådighedsstillelse af resultaterne af disse vurderinger for alle finansielle tilsynsmyndigheder

   d) fremme af tilsynskollegiernes virkemåde inden for AML/CFT

   e) bidrag til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje AML/CFT-tilsynsstandarder

   f) koordinering af udveksling af personale og oplysninger mellem finansielle tilsynsmyndigheder i Unionen

   g) bistand til finansielle tilsynsmyndigheder efter deres specifikke anmodninger, herunder anmodninger om at bilægge eventuelle tvister om de foranstaltninger, der skal træffes over for en forpligtet enhed.

4. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til ikkefinansielle tilsynsmyndigheder:

   a) ajourføring af en liste over ikkefinansielle tilsynsmyndigheder i Unionen

   b) koordinering af peerevalueringer af tilsynsstandarder og -praksis inden for AML/CFT

   c) anmodning af ikkefinansielle tilsynsmyndigheder om at undersøge mulige overtrædelser af de krav, der gælder for forpligtede enheder, og om at overveje

at pålægge sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med sådanne overtrædelser

d) gennemførelse af regelmæssige revisioner for at sikre, at alle ikkefinansielle tilsynsmyndigheder har de nødvendige ressourcer og beføjelser til at udføre deres AML/CFT-relaterede opgaver

e) bidrag til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje AML/CFT-tilsynsstandarder

f) bistand til ikkefinansielle tilsynsmyndigheder efter deres specifikke anmodninger, herunder anmodninger om at bilægge eventuelle tvister om de foranstaltninger, der skal træffes over for en forpligtet enhed.

Hvis tilsynet med specifikke sektorer på nationalt plan uddelegeres til selvregulerende organer ("SRB'er"), udfører myndigheden de opgaver, der er fastsat i første afsnit, i forbindelse med offentlige organer, der fører tilsyn med sådanne selvregulerende organers aktiviteter.

5. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til FIU'er og deres aktiviteter i medlemsstaterne:

a) støtte til og koordinering af FIU'ernes arbejde og bidrag til et forbedret samarbejde mellem FIU'er

b) bidrag til indkredsning og udvælgelse af sager, der er relevante for FIU'ernes gennemførelse af fælles analyser

c) udvikling af passende metoder og procedurer til gennemførelse af sådanne fælles analyser af grænseoverskridende sager

d) oprettelse, koordinering, tilrettelæggelse og fremme af gennemførelsen af fælles analyser, der udføres af FIU'er

e) udvikling og tilrådighedsstillelse af IT-tjenester og værktøjer til kunstig intelligens for FIU'erne med henblik på sikker udveksling af oplysninger, herunder gennem hosting af FIU.net

f) udvikling, udveksling og fremme af ekspertviden om afsløring, analyse og formidling af mistænkelige transaktioner

g) levering af specialiseret uddannelse og bistand til FIU'er, herunder ved at yde finansiel støtte, inden for rammerne af dens mål og i overensstemmelse med de personale- og budgetressourcer, der er til rådighed

h) støtte til FIU'ernes interaktion med forpligtede enheder ved at tilbyde specialiserede kurser til forpligtede enheder, herunder forbedring af deres kendskab og procedurer til afsløring af mistænkelige aktiviteter og finansielle operationer og deres indberetning til FIU'erne

i) udarbejdelse og koordinering af trusselsvurderinger, strategiske analyser af trusler vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, risici og metoder, som FIU'erne har udpeget.

6. Med henblik på at udføre de opgaver, som den overdrages ved denne forordning, anvender myndigheden al relevant EU-ret, og såfremt denne EU-ret består af direktiver, den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver. Hvis den relevante EU-ret består af forordninger, og hvis disse forordninger aktuelt udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder, skal myndigheden anvende den nationale lovgivning, hvor disse valgmuligheder kommer til udtryk.

Artikel 6

Myndighedens beføjelser.

1. Med hensyn til de udvalgte forpligtede enheder har myndigheden de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er fastsat i artikel 16-20, og beføjelsen til at pålægge administrative bøder og tvangsbøder, jf. artikel 21 og 22.

Med henblik på udøvelsen af disse beføjelser kan myndigheden udstede bindende afgørelser rettet til individuelle udvalgte enheder. Myndigheden har beføjelse til at pålægge administrative bøder for manglende overholdelse af de afgørelser, der er truffet i forbindelse med udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i artikel 20, i overensstemmelse med artikel 21.

2. Med hensyn til tilsynsmyndigheder har myndigheden følgende beføjelser:

   a) at kræve fremlæggelse af alle oplysninger eller dokumenter, herunder skriftlige eller mundtlige forklaringer, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, herunder statistiske oplysninger og oplysninger om nationale myndigheders interne processer eller ordninger

   b) at udstede retningslinjer og henstillinger

   c) at udstede anmodninger om at handle og instrukser om foranstaltninger, der bør træffes over for ikkeudvalgte forpligtede enheder i henhold til kapitel II, afdeling 4.

3. Med hensyn til FIU'er i medlemsstaterne har myndigheden følgende beføjelser:

   a) at anmode om data og analyser fra FIU'er, der er relevante for vurderingen af trusler, sårbarheder og risici, som det indre marked står over for i forbindelse med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

   b) at indsamle oplysninger og statistikker vedrørende FIU'ernes opgaver og aktiviteter

   c) at indhente og behandle de oplysninger og data, der er nødvendige for koordineringen af fælles analyser, jf. artikel 33

   d) at udstede retningslinjer og henstillinger.

4. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, har myndigheden følgende beføjelser:

   a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 38

   b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 42

   c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 43

   d) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 44.

AFDELING 2

AML/CFT-TILSYNSSYSTEM

Artikel 7

Samarbejde inden for AML/CFT-tilsynssystemet

1. Myndigheden er ansvarlig for AML/CFT-tilsynssystemets effektive og konsekvente virkemåde.

2. Myndigheden og tilsynsmyndighederne er omfattet af en forpligtelse til samarbejde i god tro og til udveksling af oplysninger.

Artikel 8

AML/CFT-tilsynsmetode

1. Myndigheden udvikler og ajourfører en harmoniseret AML-tilsynsmetode, der beskriver den risikobaserede tilgang til tilsyn med forpligtede enheder i Unionen. Metoden skal omfatte retningslinjer, henstillinger og andre foranstaltninger og instrumenter, hvor det er relevant, herunder navnlig udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, på grundlag af de beføjelser, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

2. Ved udviklingen af tilsynsmetoden skelner myndigheden mellem forpligtede enheder på grundlag af de sektorer, hvori de opererer. Tilsynsmetoden skal som minimum indeholde følgende elementer:

   a) benchmarks og metoder til klassificering af forpligtede enheder i risikokategorier på grundlag af deres restrisikoprofil, særskilt for hver kategori af forpligtede enheder

   b) tilgange til tilsynskontrol af forpligtede enheders egne vurderinger af risikoen for hvidvask af penge

   c) tilgange til tilsynskontrol af forpligtede enheders interne politikker og procedurer, herunder due diligence-foranstaltninger i forbindelse med kunderne

   d) tilgange til tilsynsmæssig vurdering af risikofaktorer, der er iboende i eller relateret til kunder, forretningsforbindelser, transaktioner og leveringskanaler for forpligtede enheder, samt geografiske risikofaktorer.

3. Metoden skal afspejle høje tilsynsstandarder på EU-plan og bygge på relevante internationale standarder og retningslinjer. Myndigheden gennemgår og ajourfører regelmæssigt sin tilsynsmetode under hensyntagen til udviklingen i de risici, der påvirker det indre marked.

Artikel 9

Tematisk gennemgang

1. Senest den 31. oktober hvert år forelægger tilsynsmyndighederne myndigheden deres årlige arbejdsprogrammer for det følgende år. Hvis disse arbejdsprogrammer

omfatter tilsynskontroller udført på tematisk grundlag med henblik på at vurdere ML/FT-risici eller et specifikt aspekt af sådanne risici, som flere forpligtede enheder er eksponeret for på samme tid, giver tilsynsmyndighederne følgende oplysninger:

a) omfanget af hver planlagt tematisk gennemgang med hensyn til kategori og antal omfattede forpligtede enheder og revisionens genstand

b) tidsrammen for hver planlagt tematisk gennemgang

c) de planlagte typer, arten og hyppigheden af de tilsynsaktiviteter, der skal udføres i forbindelse med hver tematisk gennemgang, herunder eventuelle kontrolbesøg på stedet eller andre former for direkte interaktion med forpligtede enheder, hvis det er relevant.

2. Ved udgangen af hvert år forelægger myndighedens formand det almindelige råd i tilsynssammensætning, jf. artikel 46, stk. 2, en konsolideret plan for de tematiske gennemgange, som tilsynsmyndighederne agter at foretage i det følgende år.

3. Hvis omfanget og relevansen på EU-plan af tematiske gennemgange berettiger koordinering på EU-plan, gennemføres de i fællesskab af de relevante tilsynsmyndigheder og koordineres af myndigheden. Det almindelige råd udarbejder i tilsynssammensætning en liste over fælles tematiske gennemgange. Det almindelige råd udarbejder i tilsynssammensætning en rapport om gennemførelsen, genstanden og resultatet af hver fælles tematisk gennemgang. Myndigheden offentliggør rapporten på sit websted.

4. Myndigheden koordinerer tilsynsmyndighedernes aktiviteter og letter planlægningen og gennemførelsen af de udvalgte fælles tematiske gennemgange, der er omhandlet i stk. 3. Enhver direkte interaktion med ikkeudvalgte forpligtede enheder i forbindelse med en tematisk gennemgang henhører udelukkende under den tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for tilsynet med de ikkeudvalgte forpligtede enheder, og må ikke opfattes som en overførsel af opgaver og beføjelser vedrørende disse enheder inden for AML/CFT-tilsynssystemet.

5. Hvis planlagte tematiske gennemgange på nationalt plan ikke er omfattet af en koordineret tilgang på EU-plan, undersøger myndigheden sammen med tilsynsmyndighederne behovet for og muligheden for at tilpasse eller synkronisere tidsrammen for disse tematiske gennemgange og fremmer udveksling af oplysninger og gensidig bistand mellem tilsynsmyndigheder, der udfører disse tematiske evalueringer. Myndigheden letter også alle aktiviteter, som de relevante tilsynsmyndigheder måtte ønske at udføre i fællesskab eller på tilsvarende vis i forbindelse med deres respektive tematiske gennemgange.

6. Myndigheden sikrer, at resultaterne og konklusionerne af tematiske evalueringer, der gennemføres på nationalt plan af flere tilsynsmyndigheder, deles med alle tilsynsmyndigheder, med undtagelse af fortrolige oplysninger vedrørende individuelle forpligtede enheder. Udvekslingen af oplysninger skal omfatte alle fælles konklusioner som følge af udveksling af oplysninger eller fælles eller koordinerede aktiviteter mellem flere tilsynsmyndigheder.

Artikel 10

Gensidig bistand inden for AML/CFT-tilsynssystemet

1. Myndigheden kan, hvis det er relevant, udarbejde:

a) nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer til fremme af fælles tilsynsmetoder og bedste praksis

b) praktiske værktøjer og metoder til gensidig bistand:

i) specifikke anmodninger fra tilsynsmyndighederne

ii) indbringelse af tvister mellem tilsynsmyndigheder om de foranstaltninger, der skal træffes af flere tilsynsmyndigheder i fællesskab i forhold til en forpligtet enhed.

2. Myndigheden fremmer og tilskynder til som minimum følgende aktiviteter:

a) sektorspecifikke og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, herunder med hensyn til teknologisk innovation

b) udveksling af personale og anvendelse af udstationeringsordninger, venskabsprojekter og kortvarige besøg

c) udveksling af tilsynspraksis mellem tilsynsmyndigheder, når en myndighed har udviklet ekspertise inden for et specifikt område af AML/CFT-tilsynspraksis.

3. Hver tilsynsmyndighed kan indgive en anmodning om gensidig bistand i forbindelse med sine tilsynsopgaver til myndigheden med angivelse af, hvilken type bistand myndighedens personale, en eller flere tilsynsmyndigheders personale eller en kombination heraf kan yde. Hvis anmodningen omhandler aktiviteter, der vedrører tilsynet med specifikke forpligtede enheder, sikrer den anmodende tilsynsmyndighed, at der kan gives adgang til alle oplysninger og data, der er nødvendige for at yde bistand. Myndigheden opbevarer og ajourfører regelmæssigt oplysningerne om specifikke ekspertiseområder og om tilsynsmyndighedernes kapacitet til at yde gensidig bistand.

4. Hvis myndigheden anmodes om at yde bistand til udførelsen af specifikke tilsynsopgaver på nationalt plan til ikkeudvalgte forpligtede enheder, skal den anmodende tilsynsmyndighed i sin anmodning specificere de opgaver, hvortil der søges støtte. Bistanden må ikke fortolkes som overførsel af tilsynsopgaver, -beføjelser eller -ansvar i forbindelse med tilsynet med de ikkeudvalgte forpligtede enheder fra den anmodende tilsynsmyndighed til myndigheden.

5. Myndigheden bestræber sig bedst muligt på at yde den bistand, der anmodes om, herunder ved at mobilisere egne menneskelige ressourcer og ved at sikre mobilisering af ressourcer hos tilsynsmyndighederne på frivillig basis.

6. Ved udgangen af hvert år underretter myndighedens formand det almindelige råd i tilsynsmæssig sammensætning om, hvilke ressourcer myndigheden vil afsætte til at yde en sådan bistand.

7. Enhver interaktion mellem myndighedens personale og den forpligtede enhed henhører udelukkende under den tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den pågældende enhed, og må ikke opfattes som en overførsel af opgaver og beføjelser vedrørende individuelle forpligtede enheder inden for AML/CFT-tilsynssystemet.

Artikel 11

Central AML/CFT-database

1. Myndigheden opretter og ajourfører en central database med oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 2. Myndigheden analyserer de modtagne oplysninger og sikrer, at de stilles til rådighed for tilsynsmyndighederne på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier. Myndigheden kan på eget initiativ dele resultaterne af sine analyser med tilsynsmyndigheder med henblik på at lette deres tilsynsaktiviteter.

2. Tilsynsmyndighederne fremsender mindst følgende oplysninger til myndigheden, herunder data vedrørende individuelle forpligtede enheder:

   a) en liste over alle tilsynsmyndigheder og selvregulerende organer, der har til opgave at føre tilsyn med forpligtede enheder, herunder oplysninger om deres mandat, opgaver og beføjelser

   b) statistiske oplysninger om typen og antallet af forpligtede enheder under tilsyn i hver medlemsstat og grundlæggende oplysninger om risikoprofilen

   c) bindende foranstaltninger og sanktioner, der træffes som led i tilsynet med individuelle forpligtede enheder

   d) rådgivning til andre nationale myndigheder i forbindelse med godkendelsesprocedurer, tilbagetrækning af godkendelsesprocedurer og egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af aktionærer eller medlemmer af ledelsesorganet i individuelle forpligtede enheder

   e) rapporter om resultaterne af tilsynsaktiviteterne

   f) resultaterne af tilsynsinspektioner af sager vedrørende politisk udsatte personer, deres familiemedlemmer og deres medarbejdere

   g) statistiske oplysninger om de overvågningsaktiviteter, der er udført i løbet af det seneste kalenderår, herunder antallet af inspektioner på og uden for stedet

   h) statistiske oplysninger om offentlige myndigheders personale og andre ressourcer.

3. Myndigheden kan anmode tilsynsmyndighederne om at fremlægge andre oplysninger end dem, der er omhandlet i stk. 2. Tilsynsmyndighederne ajourfører alle forelagte oplysninger.

4. Enhver tilsynsmyndighed eller enhver anden myndighed, der ikke er en AML-myndighed, kan rette en begrundet anmodning til myndigheden om oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 2, og som er relevant for dens tilsynsaktiviteter. Myndigheden vurderer disse anmodninger og fremlægger på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier rettidigt de oplysninger, som tilsynsmyndighederne eller myndigheder, som ikke er AML-myndigheder, har anmodet om. Myndigheden meddeler den myndighed, der oprindelig fremlagde de ønskede oplysninger, identiteten på den anmodende tilsynsmyndighed eller anden myndighed, identiteten på den pågældende forpligtede enhed, begrundelsen for anmodningen om oplysninger, og om oplysningerne er blevet videregivet.

AFDELING 3

DIREKTE TILSYN MED UDVALGTE FORPLIGTEDE ENHEDER

Artikel 12

Vurdering af forpligtede enheder med henblik på udvælgelse til direkte tilsyn

1. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er anført i artikel 5, stk. 2, foretager myndigheden en periodisk vurdering af følgende forpligtede enheder på grundlag af kriterier og i overensstemmelse med den proces, der er fastsat i denne artikels stk. 2-6 og i artikel 13:

   a) kreditinstitutter, der er etableret i mindst syv medlemsstater, herunder etableringsmedlemsstaten og de medlemsstater, hvor de driver virksomhed via datterselskaber eller filialer

   b) andre finansielle institutioner, der driver virksomhed i mindst ti medlemsstater, herunder etableringsmedlemsstaten, en anden medlemsstat, hvor de driver virksomhed via et datterselskab eller en filial, og alle andre medlemsstater, hvor de opererer ved hjælp af direkte levering af tjenesteydelser eller via et netværk af repræsentative agenter.

2. Den iboende risikoprofil for de vurderede forpligtede enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), klassificeres som lav, middel, væsentlig eller høj i hver jurisdiktion, som de opererer i, på grundlag af de benchmarks og den metode, der er fastsat i den reguleringsmæssige tekniske standard, der er omhandlet i stk. 5.

3. Metoden til klassificering af den iboende risikoprofil fastlægges separat for mindst følgende kategorier af forpligtede enheder:

   a) kreditinstitutter

   b) vekselkontorer

   c) institutter for kollektiv investering i værdipapirer og andre investeringsfonde

   d) andre kreditudbydere end kreditinstitutter

   e) e-pengeinstitutter

   f) investeringsselskaber

   g) udbydere af betalingstjenester

   h) livsforsikringsselskaber

   i) livsforsikringsformidlere

   j) andre finansielle institutioner.

4. For hver kategori af forpligtede enheder, der er omhandlet i stk. 4, baseres benchmarkene i vurderingsmetoden på risikofaktorkategorierne vedrørende kunder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner, leveringskanaler og geografiske områder. Benchmarkene skal som minimum fastsættes for følgende indikatorer for iboende risiko i enhver medlemsstat, som de opererer inden for:

a) for så vidt angår kunderelaterede risici: andelen af ikke-residente kunder, tilstedeværelsen og andelen af kunder, der er identificeret som politisk eksponerede personer ("PEP'er")

b) for så vidt angår tilbudte produkter og tjenesteydelser:

i) betydningen af og handelsmængden af produkter og tjenesteydelser, der er identificeret som de mest potentielt sårbare over for risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på det indre marked i den overnationale risikovurdering eller på landeniveau i den nationale risikovurdering

ii) omfanget af de indlåns- og betalingskontotjenester, der ydes i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser

iii) for pengeoverførselstjenesteydere, betydningen af hver enkelt pengeoverførsels samlede årlige emissions- og modtagelsesaktivitet i en jurisdiktion

c) for så vidt angår geografiske områder:

i) den årlige mængde korrespondentbanktjenester, der leveres af enheder i Unionens finansielle sektor i tredjelande

ii) antallet og andelen af korrespondentbankkunder fra tredjelande med strukturelle svagheder i deres AML-systemer udpeget af globale standardiseringsorganer

iii) omfanget af aktiviteter for udbydere af virtuelle aktiver, der er registreret eller har licens i tredjelande og fungerer som finansielle institutioner i Unionen.

5. Myndigheden udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastsætter metoden med de benchmarks, der er omhandlet i stk. 4, til klassificering af den iboende risikoprofil for alle grænseoverskridende kreditinstitutter eller finansielle institutioner i hver medlemsstat, som de opererer i, som lav, mellem, væsentlig eller høj.

Myndigheden forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [den 1. januar 2025].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stykke 1 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 38 i nærværende forordning.

6. Myndigheden reviderer benchmarks og metodologi mindst hvert tredje år. Hvis der er behov for ændringer, forelægger myndigheden Kommissionen ændrede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 13

Processen med at opføre udvalgte forpligtede enheder på listen

1. Følgende forpligtede enheder betragtes som en udvalgt forpligtet enhed:

a) hvert kreditinstitut, der er vurderet i henhold til artikel 12, og som har en høj iboende risikoprofil i mindst fire medlemsstater, og som har været genstand for tilsyn eller anden offentlig undersøgelse for væsentlige overtrædelser af de i

artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter i mindst én af disse medlemsstater i de foregående tre år

b) hver finansiel institution, der er vurderet i henhold til artikel 12, og som har en høj iboende risiko i mindst én medlemsstat, hvor den er etableret eller driver virksomhed via et datterselskab eller en filial, og mindst fem andre medlemsstater, hvor det driver virksomhed via direkte levering af tjenesteydelser eller via et netværk af repræsentative agenter.

2. Myndigheden indleder den første udvælgelsesproces den 1. juli 2025 og afslutter udvælgelsen inden for en måned. Udvælgelsen foretages hvert tredje år efter datoen for indledningen af den første udvælgelse og afsluttes inden for en måned i hver udvælgelsesperiode. Myndigheden offentliggør listen over de udvalgte forpligtede enheder uden unødig forsinkelse, når udvælgelsesprocessen er afsluttet. Myndigheden påbegynder det direkte tilsyn med de udvalgte forpligtede enheder fem måneder efter offentliggørelsen af listen.

3. En udvalgt forpligtet enhed forbliver underlagt direkte tilsyn af myndigheden, indtil myndigheden påbegynder det direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder på grundlag af en liste, der er udarbejdet for den efterfølgende udvælgelsesrunde, og som ikke længere omfatter den forpligtede enhed.

Artikel 14

Samarbejde inden for AML/ CFT-tilsynssystemet med henblik på direkte tilsyn

1. Uden at det berører myndighedens beføjelser i henhold til artikel 20, stk. 2, litra g), til direkte eller løbende at få direkte adgang til oplysninger, der indberettes af udvalgte forpligtede enheder, giver de finansielle tilsynsmyndigheder myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er pålagt myndigheden.

2. Når det er relevant, er de finansielle tilsynsmyndigheder ansvarlige for at bistå myndigheden med udarbejdelsen og gennemførelsen af alle retsakter vedrørende de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), for så vidt angår alle udvalgte forpligtede enheder, herunder bistand i forbindelse med verifikationsaktiviteter. De følger myndighedens instrukser, når de udfører disse opgaver.

3. Myndigheden udarbejder gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer betingelserne for, hvornår de finansielle tilsynsmyndigheder skal bistå myndigheden i henhold til stk. 2.

4. Myndigheden forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stykke 1 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 42 i nærværende forordning.

Artikel 15

Fælles tilsynshold

1. Der oprettes et fælles tilsynshold til at føre tilsyn med hver udvalgt forpligtet enhed. Hvert fælles tilsynshold skal bestå af personale fra myndigheden og fra de finansielle tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med den udvalgte forpligtede enhed på nationalt plan. Medlemmerne af det fælles tilsynshold udpeges i overensstemmelse med stk. 4 og arbejder under koordinering af en udpeget medarbejder fra myndigheden ("JST-koordinator").

2. JST-koordinatoren sikrer koordineringen af arbejdet i det fælles tilsynshold. Medlemmerne af det fælles tilsynshold skal i den forbindelse følge koordinatoren for det fælles tilsynsholds instrukser vedrørende deres arbejdsopgaver på holdet. Dette berører ikke deres opgaver og pligter inden for deres respektive finansielle tilsynsmyndigheder. JST-koordinatoren uddelegeres fra myndigheden til den finansielle tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor en udvalgt forpligtet enhed har sit hovedsæde, efter aftale med de relevante finansielle tilsynsmyndigheder. Delegationens varighed begrænses til den periode, hvor myndigheden udfører tilsynsopgaver i forhold til den udvalgte forpligtede enhed.

3. Et fælles tilsynshold har bl.a. til opgave:

   a) at udføre tilsynskontroller og vurderinger for de udvalgte forpligtede enheder

   b) at gennemføre og koordinere inspektioner på stedet hos udvalgte forpligtede enheder og udarbejde rapporter, herunder forslag til vedtagelse af tilsynsforanstaltninger som følge af sådanne rapporter, hvis det er nødvendigt

   c) under hensyntagen til de gennemgange, vurderinger og kontrolbesøg på stedet, der er omhandlet i litra a) og b), at deltage i udarbejdelsen af udkast til afgørelser, der finder anvendelse på den pågældende udvalgte forpligtede enhed, og som skal foreslås det almindelige råd og bestyrelsen

   d) samarbejde med finansielle tilsynsmyndigheder, hvor det er nødvendigt for udførelsen af tilsynsopgaver i en medlemsstat, hvor en udvalgt forpligtet enhed er etableret.

4. Myndigheden er ansvarlig for oprettelsen og sammensætningen af fælles tilsynshold. De respektive finansielle tilsynsmyndigheder udpeger en eller flere personer blandt deres medarbejdere som medlem eller medlemmer af et fælles tilsynshold. En ansat hos den finansielle tilsynsførende kan udnævnes til medlem af mere end ét fælles tilsynshold.

5. Myndigheden og de finansielle tilsynsmyndigheder rådfører sig med hinanden og aftaler anvendelsen af personale i forbindelse med de fælles tilsynshold.

Artikel 16

Anmodning om oplysninger

1. Myndigheden kan kræve, at udvalgte forpligtede enheder og fysiske eller juridiske personer, der hører under dem, og tredjeparter, til hvem de udvalgte forpligtede enheder har outsourcet operationelle funktioner eller aktiviteter, og fysiske eller juridiske personer, der er tilknyttet dem, fremlægger alle de oplysninger, der er

nødvendige for at udføre de opgaver, som overdrages den ved nærværende forordning.

2. De i stk. 1 omhandlede personer eller deres repræsentanter, eller, for så vidt angår juridiske personer og foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, giver de ønskede oplysninger. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Sidstnævnte bærer det fulde ansvar, såfremt de fremlagte oplysninger er ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende.

3. Hvis myndigheden indhenter oplysninger direkte fra de juridiske eller fysiske personer i stk. 1, stiller den disse oplysninger til rådighed for de berørte finansielle tilsynsmyndigheder.

Artikel 17

Generelle undersøgelser

1. Myndigheden kan med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages den ved nærværende forordning, foretage alle nødvendige undersøgelser af enhver udvalgt forpligtet enhed eller enhver fysisk eller juridisk person, der er ansat af eller hører under en udvalgt forpligtet enhed, og som er etableret eller beliggende i en medlemsstat.

   Med henblik herpå kan myndigheden:

   a) kræve fremlæggelse af dokumenter

   b) undersøge bøger og forretningspapirer tilhørende disse personer og tage kopier eller uddrag af sådanne bøger og forretningspapirer

   c) få adgang til interne revisionsberetninger, attesteringer af regnskaber og enhver form for software, databaser, IT-værktøjer eller andre elektroniske midler til registrering af oplysninger

   d) indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i artikel 16 omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale

   e) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand.

2. De personer, der er omhandlet i artikel 16 er genstand for undersøgelser, som iværksættes på baggrund af en beslutning truffet af myndigheden. Hvis en person lægger hindringer i vejen for undersøgelsen, tilbyder den finansielle tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvori de pågældende lokaler er beliggende, under iagttagelse af national ret den nødvendige bistand og letter adgangen for myndigheden til de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 16 omhandlede juridiske personer, således at de i stk. 1 omhandlede rettigheder kan udøves.

Artikel 18

Kontrolbesøg på stedet

1. Myndigheden kan med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages den ved nærværende forordning, efter forudgående underretning af den berørte finansielle tilsynsmyndighed foretage alle nødvendige kontrolbesøg på stedet i

forretningslokaler tilhørende de juridiske personer, der er omhandlet i artikel 16. Myndigheden kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel til disse juridiske personer.

2. Myndighedens personale og andre personer bemyndiget af myndigheden til at foretage kontrol på stedet kan betræde forretningslokaler og fast ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for en afgørelse om undersøgelse vedtaget af myndigheden, og har alle de beføjelser, der er beskrevet i artikel 20.

3. De juridiske personer, der er omhandlet i artikel 16, er genstand for kontrol på stedet, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af myndigheden.

4. Personale og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af den finansielle tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres, bistår under overvågning af og i samordning med myndigheden aktivt personalet fra myndigheden og andre personer, der er bemyndiget af myndigheden. De udøver til dette formål de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2. Personale fra den pågældende medlemsstats finansielle tilsynsmyndigheder har også ret til at deltage i kontroller på stedet.

5. Fastslår personale fra myndigheden og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af myndigheden, at en person modsætter sig en undersøgelse på steder, der er påbudt i henhold til nærværende artikel, yder den finansielle tilsynsmyndighed i den pågældende medlemsstat den nødvendige bistand i overensstemmelse med national ret. I det for kontrollen nødvendige omfang omfatter denne bistand også forsegling af forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer. Hvis den berørte finansielle tilsynsmyndighed ikke har denne beføjelse, anvender den sine beføjelser til at anmode andre nationale myndigheder om den nødvendige bistand.

Artikel 19

Dommerkendelse

1. Hvis en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 18 kræver en dommerkendelse i overensstemmelse med national ret, skal myndigheden ansøge om en sådan kendelse.

2. Anmodes der om en dommerkendelse som omhandlet i stk. 1, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af myndighedens beslutning og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsens formål. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode myndigheden om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til myndighedens mistanke om, at en overtrædelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter har fundet sted, og vedrørende alvoren af den mistænkte overtrædelse og inddragelsen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om kontrollen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i myndighedens sagsakter. Lovligheden af myndighedens beslutning kan kun indklages for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 20

Tilsynsbeføjelser

1. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, har myndigheden de beføjelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, til at kræve, at en udvalgt forpligtet enhed træffer de nødvendige foranstaltninger, hvis:

   a) den udvalgte forpligtede enhed ikke opfylder kravene i EU-retsakter og national lovgivning som omhandlet i artikel 1, stk. 2

   b) myndigheden har dokumentation for, at den udvalgte forpligtede enhed sandsynligvis vil overtræde kravene i EU-retsakter og national lovgivning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, inden for de næste 12 måneder

   c) de ordninger, strategier, processer og mekanismer, der er gennemført af den udvalgte forpligtede enhed, på grundlag af myndighedens vurdering ikke sikrer en sund styring og dækning af dens risici.

2. Med henblik på artikel 6, stk. 1, har myndigheden navnlig følgende beføjelser:

   a) at stille krav om, at ordningerne, processerne, mekanismerne og strategierne styrkes

   b) at stille krav om forelæggelse af en plan for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i de EU-retsakter og den nationale lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og fastsætte en frist for gennemførelsen heraf, herunder forbedringer af den pågældende plan med hensyn til anvendelsesområde og frist

   c) at kræve, at der anvendes en særlig politik eller behandling af kunder, transaktioner eller leveringskanaler

   d) at begrænse forretningsaktiviteter, transaktioner eller netværk af institutter, der omfatter den udvalgte forpligtede enhed, eller at kræve afhændelse af aktiviteter, der udgør en overdreven risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

   e) at kræve gennemførelse af foranstaltninger til nedbringelse af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med udvalgte forpligtede enheders aktiviteter, produkter og systemer

   f) at kræve ændringer i ledelsesstrukturen

   g) at kræve fremlæggelse af data eller oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er opført i artikel 5, stk. 2, at kræve fremlæggelse af ethvert dokument eller pålægge yderligere eller hyppigere rapporteringskrav

   h) at pålægge specifikke krav vedrørende individuelle kunder, transaktioner eller aktiviteter, der udgør en høj risiko

   i) at foreslå inddragelse af en udvalgt forpligtet enheds licens til den myndighed, der har udstedt en sådan licens.

3. Myndigheden har ligeledes alle de beføjelser og forpligtelser, som de kompetente myndigheder har i medfør af den relevante EU-ret, medmindre andet er fastsat i denne forordning. I det omfang det er nødvendigt for at udføre de opgaver, som overdrages til myndigheden ved nærværende forordning, kan myndigheden i form af instrukser kræve, at disse tilsynsmyndigheder gør brug af deres beføjelser i henhold

til og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret, hvis nærværende forordning ikke tillægger myndigheden sådanne beføjelser, navnlig hvis sådanne beføjelser følger af artikel 41, stk. 1, litra a)-f), stk. 2 og stk. 3 [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423]. De pågældende tilsynsmyndigheder informerer myndigheden fuldt ud om udøvelsen af disse beføjelser.

Artikel 21

Administrative bøder

1. Hvis en udvalgt forpligtet enhed forsætligt eller uagtsomt overtræder et krav, der er opført i bilag II i henhold til umiddelbart gældende EU-retsakter som omhandlet i artikel 1, stk. 2, eller ikke efterkommer en bindende afgørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 1, kan myndigheden med henblik på udførelsen af de opgaver, der overdrages den ved denne forordning, pålægge administrative bøder på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2-7.

2. Hvis myndighedens bestyrelse finder, at en udvalgt forpligtet enhed forsætligt eller uagtsomt har begået en væsentlig overtrædelse af umiddelbart gældende krav i [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 420] eller [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for forordningen om finansiering af terrorisme, COM(2021) 422], vedtager den en afgørelse om pålæggelse af administrative bøder i overensstemmelse med stk. 3. Administrative bøder pålægges alt efter omstændighederne i den enkelte sag ud over eller i stedet for de anmodninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2.

3. Grundbeløbet for de administrative bøder, der er omhandlet i stk. 1, medregnes inden for følgende grænser:

   a) for væsentlige overtrædelser af et eller flere krav vedrørende due diligence i forbindelse med kunderne, koncernpolitikker og -procedurer og/eller indberetningsforpligtelser, der er blevet konstateret i to eller flere medlemsstater, hvor en udvalgt forpligtet enhed driver virksomhed, skal bøden være på mindst 1 000 000 EUR og må ikke overstige 2 000 000 EUR eller 1 % af årsomsætningen, alt efter hvad der er højest

   b) for væsentlige overtrædelser af et eller flere krav vedrørende due diligence i forbindelse med kunderne, interne politikker, kontrolforanstaltninger og procedurer og/eller indberetningsforpligtelser, der er blevet konstateret i én medlemsstat, hvor en udvalgt forpligtet enhed driver virksomhed, skal bøden være på mindst 500 000 EUR og må ikke overstige 1 000 000 EUR eller 0,5 % af årsomsætningen, alt efter hvad der er højest

   c) for væsentlige overtrædelser af andre krav, der er blevet konstateret i to eller flere medlemsstater, hvor en udvalgt forpligtet enhed driver virksomhed, skal bøden være på mindst 1 000 000 EUR og må ikke overstige 2 000 000 EUR

   d) for væsentlige overtrædelser af alle andre krav, der er konstateret i én medlemsstat, skal bøden være på mindst 500 000 EUR og må ikke overstige 1 000 000 EUR

e) for væsentlige overtrædelser af myndighedens afgørelser som omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal bøden være på mindst 100 000 EUR og må ikke overstige 1 000 000 EUR.

4. De grundbeløb, der er fastsat inden for grænserne i stk. 3, justeres om nødvendigt ved at tage hensyn til skærpende eller formildende omstændigheder i overensstemmelse med de relevante koefficienter i bilag I. De relevante skærpende koefficienter anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én skærpende koefficient finder anvendelse, lægges differencen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt skærpende koefficient, til grundbeløbet. Hvis det er muligt at fastslå den fordel, som den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, har opnået ved overtrædelsen, eller hvis tabet for tredjemand som følge af overtrædelsen kan fastslås, lægges denne fordel elle dette tab til det samlede bødebeløb efter anvendelse af koefficienterne.

5. De relevante formildende koefficienter anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én formildende koefficient finder anvendelse, trækkes forskellen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt formildende koefficient, fra grundbeløbet.

6. Det maksimale bødebeløb for væsentlige overtrædelser som omhandlet i stk. 2, litra a) og b), må ikke overstige 10 % af den forpligtede enheds samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår efter anvendelse af de koefficienter, der er omhandlet i stk. 4 og 5.

7. Det maksimale bødebeløb for væsentlige overtrædelser som omhandlet i stk. 2, litra c) og d), må ikke overstige 10 000 000 EUR eller, i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta efter anvendelse af de koefficienter, der er omhandlet i stk. 4 og 5.

8. Hvis den udvalgte forpligtede enhed er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af den modervirksomhed, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[22], er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som den øverste modervirksomheds ledelsesorgan har godkendt.

9. I de tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 1 i denne artikel, kan myndigheden, hvis det er nødvendigt, for at den kan udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, kræve, at de finansielle tilsynsmyndigheder indleder procedurer med henblik på at træffe foranstaltninger til at sikre, at passende bøder anvendes i overensstemmelse med de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og enhver form for relevant national lovgivning, der overdrager specifikke beføjelser, som i øjeblikket ikke er påkrævet i henhold til EU-retten. Bøderne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Første afsnit finder anvendelse på administrative bøder, der pålægges udvalgte forpligtede enheder for overtrædelse af national lovgivning, der gennemfører [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om

[22] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423], og på eventuelle administrative bøder, der pålægges medlemmer af bestyrelsen for udvalgte forpligtede enheder, som i henhold til national ret er ansvarlige for en forpligtet enheds overtrædelse.

10. De administrative bøder skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 22

Tvangsbøder

1. Bestyrelsen pålægger ved afgørelse tvangsbøder med henblik på at tvinge:

   a) en udvalgt forpligtet enhed til at bringe en overtrædelse til ophør i overensstemmelse med en afgørelse truffet i henhold til artikel 6, stk. 1

   b) en person som omhandlet i artikel 16, stk. 1, til at stille fuldstændige oplysninger til rådighed som krævet ved en afgørelse truffet i henhold til artikel 6, stk. 1

   c) en person som omhandlet i artikel 16, stk. 1, til at underkaste sig en undersøgelse, og navnlig til at udlevere fuldstændige registre, data, procedurer eller alt andet ønsket materiale med henblik på at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat i henhold til artikel 17.

2. Tvangsbøderne skal være effektive og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed. Tvangsbøderne pålægges dagligt, indtil den udvalgte forpligtede enhed eller den pågældende person opfylder den relevante afgørelse, jf. stk. 1.

3. Uanset stk. 2 skal tvangsbøderne udgøre 3 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår eller i forbindelse med fysiske personer 2 % af den gennemsnitlige daglige indtægt i det foregående kalenderår. De beregnes fra den dato, der er anført i afgørelsen om at pålægge dem.

4. Tvangsbøder kan højst pålægges i seks måneder efter underretningen om myndighedens afgørelse.

Artikel 23

Høring af personer, der er genstand for retslige procedurer

1. Inden der træffes afgørelse om pålæggelse af en administrativ bøde eller tvangsbøde i henhold til artikel 21 og 22, giver bestyrelsen de personer, der er genstand for proceduren, lejlighed til at blive hørt om myndighedens resultater. Bestyrelsen lægger kun de resultater til grund for sine afgørelser, som de personer, der er genstand for proceduren, har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. Retten til forsvar for de personer, som proceduren omfatter, skal sikres fuldt ud i procedureforløbet. De skal have ret til aktindsigt i myndighedens sagsakter med forbehold af andre personers legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller myndighedens interne forberedende dokumenter.

Artikel 24

Offentliggørelse, art, håndhævelse og fordeling af administrative bøder og tvangsbøder

1. Myndigheden offentliggør alle administrative bøder og tvangsbøder, som en udvalgt forpligtet enhed er blevet pålagt i henhold til artikel 21 og 22, medmindre en sådan offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

2. Administrative bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 21 og 22, kan tvangsfuldbyrdes.

   Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og gjort myndigheden og Den Europæiske Unions Domstol bekendt med.

   Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for det organ, der ifølge national ret er kompetent hertil.

   Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes ved en afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol. Det henhører dog under de nationale domstoles kompetence at prøve klager over påståede uregelmæssigheder i gennemførelsen af tvangsfuldbyrdelser.

3. Bøder og tvangsbøder overføres til Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 25

Procedureregler for tilsynsforanstaltninger og pålæggelse af administrative bøder

1. Finder myndigheden i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at der er alvorlig grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der udgør en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag II, udpeger myndigheden et uafhængigt undersøgelseshold internt i myndigheden til at undersøge sagen. Undersøgelsesholdet må ikke være involveret i eller have været involveret i det direkte tilsyn med den udvalgte forpligtede enhed og udfører sine opgaver uafhængigt af myndighedens bestyrelse.

2. Undersøgelsesholdet undersøger de påståede overtrædelser under hensyntagen til bemærkninger fra de personer, der er genstand for undersøgelserne, og indsender et fuldstændigt dossier med sine resultater til myndighedens bestyrelse.

   Undersøgelsesholdet kan med henblik på udførelsen af sine opgaver udøve beføjelse til at anmode om oplysninger i henhold til artikel 16 og til at foretage undersøgelser og kontrolbesøg på stedet i henhold til artikel 17 og 18.

   Under udførelsen af disse opgaver skal undersøgelsesholdet have adgang til alle dokumenter og oplysninger, som det fælles tilsynshold har indsamlet i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter.

3. Undersøgelsesholdet skal efter afslutning af sin undersøgelse og før indsendelse af dossieret med resultaterne til myndighedens bestyrelse give de personer, der er genstand for undersøgelserne, lejlighed til at blive hørt om de forhold, der

undersøges. Undersøgelsesholdet baserer kun sine resultater på forhold, som de personer, der er genstand for undersøgelserne, har haft lejlighed til at udtale sig om.

Retten til forsvar for de berørte personer skal sikres fuldt ud i forbindelse med undersøgelser i henhold til denne artikel.

4. Ved indsendelse af dossieret med resultaterne til myndighedens bestyrelse underretter undersøgelsesholdet de personer, der er genstand for undersøgelserne, herom. De personer, der er genstand for undersøgelserne, har ret til aktindsigt med forbehold af andre personers berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger, der vedrører tredjeparter.

5. Bestyrelsen afgør på baggrund af dossieret med undersøgelsesholdets resultater og, når de berørte personer anmoder herom, efter at have hørt de personer, der er genstand for undersøgelserne i henhold til artikel X, hvorvidt de personer, der har været genstand for undersøgelsen, har gjort sig skyldige i en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag II, og træffer i givet fald en tilsynsforanstaltning i henhold til artikel 20 og pålægger en administrativ bøde i henhold til artikel 21.

6. Undersøgelsesholdet må ikke deltage i bestyrelsens drøftelser eller på nogen anden måde gribe ind i bestyrelsens beslutningsproces.

7. Kommissionen vedtager yderligere procedureregler for udøvelsen af beføjelsen til at pålægge administrative bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser og opkrævning af administrative bøder eller tvangsbøder, og vedtager nærmere regler for forældelsesfrister for pålæggelse og håndhævelse af sanktioner.

   De i første afsnit omhandlede bestemmelser vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 85.

8. Myndigheden henviser sager til de relevante nationale myndigheder med henblik på strafferetlig behandling, hvis den i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning finder, at der er betydelig grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der kan betragtes som en overtrædelse af straffeloven. Endvidere afholder myndigheden sig fra at pålægge administrative bøder eller tvangsbøder, hvis der allerede foreligger en retskraftig dom om en tidligere frifindelse eller domfældelse på baggrund af identiske forhold eller forhold, som i det væsentlige er ens, som følge af en straffesag i henhold til national ret.

Artikel 26

Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over afgørelser truffet af myndigheden, der pålægger en administrativ bøde eller en tvangsbøde. Den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

Artikel 27

Sprogordninger under direkte tilsyn

1. Myndigheden og de finansielle tilsynsmyndigheder vedtager ordninger for deres kommunikation inden for AML/CFT-tilsynssystemet, herunder det eller de sprog, der skal anvendes.

2. Ethvert dokument, som en udvalgt forpligtet enhed eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der individuelt er omfattet af myndighedens tilsynsprocedurer, forelægger myndigheden, kan affattes på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, som vælges af den pågældende forpligtede enhed eller den pågældende fysiske eller juridiske person.

3. Myndigheden, udvalgte forpligtede enheder og enhver anden juridisk eller fysisk person, der individuelt er omfattet af myndighedens tilsynsprocedurer, kan aftale udelukkende at anvende et af Unionens officielle sprog i deres skriftlige kommunikation, herunder i forbindelse med myndighedens tilsynsafgørelser.

4. Tilbagekaldelse af en sådan aftale om anvendelse af ét sprog vil kun have virkning for de aspekter af myndighedens tilsynsprocedure, som endnu ikke er udført.

5. Hvis deltagere i en mundtlig høring anmoder om at blive hørt på et andet officielt EU-sprog end det sprog, som myndighedens tilsynsprocedure gennemføres på, skal der gives meddelelse herom til myndigheden i tilstrækkelig god tid, således at de nødvendige foranstaltninger kan blive truffet.

AFDELING 4

INDIREKTE TILSYN MED IKKEUDVALGTE FORPLIGTEDE ENHEDER

Artikel 28

Vurdering af situationen med hensyn til tilsynsmæssig konvergens

1. Myndigheden foretager periodiske vurderinger af nogle af eller alle aktiviteterne i én, flere eller alle finansielle tilsynsmyndigheder, herunder en vurdering af deres værktøjer og ressourcer til at sikre tilsynsstandarder og -praksis på højt niveau. Vurderingerne skal omfatte en gennemgang af anvendelsen af den AML/CFT-tilsynsmetode, der er udviklet i henhold til artikel 8, og skal omfatte alle finansielle tilsynsmyndigheder i en enkelt vurderingscyklus. Varigheden af hver vurderingscyklus fastsættes af myndigheden og må ikke overstige syv år.

2. Vurderingerne foretages af myndighedens personale med frivillig inddragelse af de finansielle tilsynsmyndigheders personale, som ikke er genstand for revision, efter aftale med bestyrelsen. Vurderingerne skal tage behørigt hensyn til alle relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter udarbejdet af internationale organisationer og mellemstatslige organer med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

3. Myndigheden udarbejder en rapport om resultaterne af hver vurdering. Rapporten udarbejdes af myndighedens personale eller af myndighedens personale sammen med de finansielle tilsynsmyndigheders personale, hvis de finansielle

tilsynsmyndigheders personale var involveret i revisionen på ad hoc-basis. Rapporten vedtages af bestyrelsen under hensyntagen til bemærkninger fra det almindelige råd i tilsynsmæssig sammensætning. Rapporten skal redegøre for og angive eventuelle specifikke opfølgningsforanstaltninger, som den finansielle tilsynsmyndighed eller de finansielle tilsynsmyndigheder, der er genstand for vurderingen, skal træffe, og som anses for hensigtsmæssige, forholdsmæssige og nødvendige som følge af vurderingen. Opfølgningsforanstaltningerne kan vedtages i form af retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 43, herunder henstillinger rettet til alle eller flere finansielle tilsynsmyndigheder eller til en specifik finansiel tilsynsmyndighed, alt efter hvad der er relevant.

4. De finansielle tilsynsmyndigheder bestræber sig bedst muligt på at overholde de specifikke opfølgningsforanstaltninger, der er rettet til dem som følge af vurderingen.

Artikel 29

Koordinering og lettelse af arbejdet i AML-kollegierne

1. Myndigheden sikrer inden for rammerne af sine beføjelser og uden at det berører de relevante finansielle tilsynsmyndigheders beføjelser i henhold til artikel 36 [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423] , at AML-tilsynskollegier oprettes og fungerer konsekvent for ikkeudvalgte forpligtede enheder, der driver virksomhed i flere medlemsstater, i overensstemmelse med artikel 36 [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423]. Med henblik herpå kan myndigheden:

   a) oprette kollegier, indkalde til og tilrettelægge kollegiernes møder, hvis et sådant kollegium ikke er oprettet, selv om de relevante betingelser for dets oprettelse i artikel 36 [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423] er opfyldt

   b) bistå med tilrettelæggelsen af kollegiets møder, hvis de relevante finansielle tilsynsmyndigheder anmoder herom

   c) bistå med tilrettelæggelsen af fælles tilsynsplaner og fælles undersøgelser

   d) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de finansielle tilsynsmyndigheder for at lette kollegiets arbejde og gøre sådan information tilgængelig for myndighederne i kollegiet

   e) fremme effektive tilsynsaktiviteter, herunder evaluering af risici, som forpligtede enheder er eller kan blive udsat for

   f) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de finansielle tilsynsmyndigheder udfører.

2. Med henblik på stk. 1 har myndighedens personale fuld ret til at deltage i tilsynskollegierne for bekæmpelse af hvidvask af penge og skal kunne deltage i deres aktiviteter, herunder kontrolbesøg på stedet, der udføres i fællesskab af to eller flere finansielle tilsynsmyndigheder.

Artikel 30

Anmodninger om at handle under ekstraordinære omstændigheder

1. Finansielle tilsynsmyndigheder underretter myndigheden, hvis situationen for en ikkeudvalgt forpligtet enhed med hensyn til dens overholdelse af gældende krav og dens eksponering for risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme forværres hurtigt og betydeligt, navnlig hvis en sådan forringelse kan skade omdømmet for den medlemsstat, hvor enheden opererer, flere medlemsstater eller Unionen som helhed.

2. Myndigheden kan, hvis den har tegn på væsentlige overtrædelser begået af en ikkeudvalgt forpligtet enhed, anmode sin finansielle tilsynsmyndighed om at:

   a) undersøge mulige overtrædelser af EU-retten, og hvis en sådan EU-ret består af direktiver eller udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder, overtrædelser af national ret, i det omfang den gennemfører direktiver eller udnytter de muligheder, som EU-retten giver medlemsstaterne, begået af en ikkeudvalgt forpligtet enhed og

   b) overveje at pålægge den pågældende enhed sanktioner i overensstemmelse med umiddelbart gældende EU-ret eller national ret til gennemførelse af direktiver for sådanne overtrædelser.

   Myndigheden kan også, hvor det er nødvendigt, anmode en finansiel tilsynsmyndighed om at vedtage en individuel afgørelse rettet til den pågældende enhed, hvor det pålægges den at iværksætte alle nødvendige tiltag for at opfylde dens forpligtelser i henhold til umiddelbart gældende EU-ret eller i henhold til national ret, i det omfang den gennemfører direktiver eller udnytter de muligheder, som EU-retten giver medlemsstaterne, herunder at ophøre med en given praksis.

3. Den pågældende finansielle tilsynsmyndighed efterkommer enhver anmodning, der rettes til den i henhold til stk. 2, og underretter hurtigst muligt og senest ti arbejdsdage efter datoen for meddelelsen om en sådan anmodning myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne anmodning.

4. Hvis den pågældende finansielle tilsynsmyndighed ikke efterkommer den i stk. 2 omhandlede anmodning og ikke underretter myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme anmodningen senest ti dage efter datoen for meddelelsen af anmodningen, kan myndigheden anmode Kommissionen om at give tilladelse til at overdrage de relevante opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, vedrørende direkte tilsyn med den ikkeudvalgte forpligtede enhed fra den pågældende finansielle tilsynsmyndighed til myndigheden.

5. Myndighedens anmodning skal indeholde:

   a) en beskrivelse af væsentlige overtrædelser af de umiddelbart gældende krav begået af en identificeret ikkeudvalgt forpligtet enhed og en begrundelse for, at sådanne overtrædelser falder ind under myndighedens kompetenceområde i henhold til stk. 2

   b) en begrundelse for, at anmodningen til den finansielle tilsynsmyndighed, jf. stk. 2, ikke førte til, at der blev truffet foranstaltninger inden for den frist, der er fastsat i stk. 3

c) en frist på højst tre år for overførsel af de relevante opgaver og beføjelser, der anmodes om

d) en beskrivelse af de foranstaltninger, som myndigheden agter at træffe over for den ikkeudvalgte forpligtede enhed ved overdragelsen af de relevante opgaver og beføjelser til at håndtere de væsentlige overtrædelser, der er omhandlet i stk. 2.

6. Kommissionen har en måned fra datoen for modtagelse af myndighedens anmodning til at vedtage en afgørelse om, hvorvidt den vil godkende overførslen af de relevante opgaver og beføjelser eller modsætte sig den. Afgørelsen meddeles myndigheden, som straks underretter den finansielle tilsynsmyndighed og den ikkeudvalgte forpligtede enhed herom.

7. På den tiende arbejdsdag efter meddelelsen af afgørelsen om tilladelse til overførsel af opgaver og beføjelser i forbindelse med den ikkeudvalgte forpligtede enhed anses den ikkeudvalgte forpligtede enhed, der er omhandlet i stk. 2, for at være en udvalgt forpligtet enhed med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 16-22. Kommissionens afgørelse fastsætter en frist for udførelsen af disse opgaver og udøvelsen af disse beføjelser, hvorefter de automatisk overføres til den pågældende finansielle tilsynsmyndighed.

AFDELING 5

TILSYN MED DEN IKKEFINANSIELLE SEKTOR

Artikel 31

Peerevalueringer

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle af eller alle de ikkefinansielle tilsynsmyndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen og effektiviteten i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning af de evaluerede ikkefinansielle tilsynsmyndigheder. Ved planlægningen og gennemførelsen af peerevalueringer tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er tilgængelige for den pågældende ikkefinansielle tilsynsmyndighed, herunder alle relevante oplysninger, der er fremsendt til myndigheden i henhold til artikel 11, vurderinger eller rapporter udarbejdet af internationale organisationer og mellemstatslige organer, der er kompetente inden for forebyggelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og alle relevante oplysninger fra interessenter.

2. Med henblik på denne artikel nedsætter myndigheden ad hoc-peerevalueringsudvalg, som sammensættes af personer, der er en del af myndighedens personale, og medlemmer fra de ikkefinansielle tilsynsmyndigheder. Peerevalueringsudvalgene ledes af et medlem af myndighedens personale. Myndighedens formand foreslår efter en indkaldelse af forslag formanden og medlemmerne af peerevalueringsudvalget, som godkendes af bestyrelsen.

3. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

a) Hvorvidt de ikkefinansielle tilsynsmyndigheders beføjelser og finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer, graden af uafhængighed, ledelsesordninger og faglige standarder er tilstrækkelige til at sikre en effektiv anvendelse af kapitel IV [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423]

b) den effektivitet og det omfang af konvergens, der er opnået i anvendelsen af EU-retten og i tilsynspraksis, og i hvilket omfang tilsynspraksis opfylder de mål, der er fastsat i EU-retten

c) anvendelsen af bedste praksis udviklet af de ikkefinansielle myndigheder, hvis vedtagelse kunne være gavnlig for andre ikkefinansielle tilsynsmyndigheder

d) den effektivitet og det omfang af konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

4. Myndigheden udarbejder en rapport om resultaterne af peerevalueringen. Peerevalueringsrapporten udarbejdes af peerevalueringsudvalget og vedtages af bestyrelsen efter at have modtaget bemærkningerne fra det almindelige råds i tilsynssammensætning om, hvorvidt anvendelsen af metoden er i overensstemmelse med andre peerevalueringsrapporter. Rapporten skal redegøre for og angive, hvilke opfølgningsforanstaltninger der anses for hensigtsmæssige, forholdsmæssige og nødvendige på grundlag af peerevalueringen. Disse opfølgningsforanstaltninger kan gennemføres i form af retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 3 og udtalelser i henhold til artikel 44. De ikkefinansielle tilsynsmyndigheder bestræber sig i videst muligt omfang på at efterleve eventuelle retningslinjer og henstillinger, der udstedes i overensstemmelse med artikel 43.

5. Myndigheden offentliggør resultaterne af peerevalueringen på sit websted og forelægger Kommissionen en udtalelse, hvor den under hensyntagen til resultatet af peerevalueringen eller andre oplysninger, som myndigheden er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, vurderer, at det er nødvendigt med yderligere harmonisering af EU-regler vedrørende forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor eller ikkefinansielle tilsynsmyndigheder set fra Unionens perspektiv.

6. Myndigheden forelægger en opfølgningsrapport to år efter offentliggørelsen af peerevalueringsrapporten. Opfølgningsrapporten udarbejdes af peerevalueringsudvalget og vedtages af bestyrelsen efter at have modtaget bemærkningerne fra det almindelige råds i tilsynssammensætning om, hvorvidt den er i overensstemmelse med andre peerevalueringsrapporter. En opfølgningsrapport omfatter en vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af de tiltag, som de ikkefinansielle tilsynsmyndigheder, der var genstand for peerevalueringen, har gennemført som reaktion på opfølgningsforanstaltningerne i peerevalueringsrapporten. Myndigheden offentliggør resultaterne af opfølgningsrapporten på sit websted.

7. Med henblik på denne artikel vedtager bestyrelsen en arbejdsplan for peerevaluering hvert andet år, som skal afspejle erfaringerne fra tidligere peerevalueringsprocesser og drøftelser i det almindelige råd i tilsynssammensætning. Arbejdsplanen for peer review udgør en særskilt del af det årlige og flerårige arbejdsprogram og indgår i det

samlede programmeringsdokument. I hastende tilfælde eller i tilfælde af uforudsete begivenheder kan myndigheden beslutte at gennemføre yderligere peerevalueringer.

8. Når tilsynet udføres af SRB'er, skal peerevalueringen omfatte en vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af foranstaltninger i henhold til artikel 38 i [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423], der træffes af den offentlige myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med disse organer, for at sikre, at de udfører deres opgaver i overensstemmelse med de standarder, der kræves i henhold til EU-retten.

9. Når SRB'er fra sag til sag tilkendegiver interesse i at deltage i en peerevaluering, kan repræsentanter for sådanne organer, der har fået overdraget tilsynsfunktioner, opfordres til at deltage i denne peerevaluering.

Artikel 32

Beføjelser over for tilsynsmyndigheder i den ikkefinansielle sektor

1. Hvis en tilsynsmyndighed i den ikkefinansielle sektor ikke har anvendt EU-retsakterne eller den nationale ret, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, eller har anvendt dem på en måde, der synes at være i strid med EU-retten, navnlig ved at undlade at sikre, at en enhed, der er underlagt dens tilsyn eller overvågning, opfylder kravene i disse retsakter eller i denne ret, handler myndigheden i overensstemmelse med de beføjelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2, 3, 4, 6 og 7.

2. Efter anmodning fra en eller flere tilsynsmyndigheder i den ikkefinansielle sektor, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, herunder når dette er baseret på velunderbyggede oplysninger fra fysiske eller juridiske personer, og efter at have underrettet den berørte tilsynsmyndighed i den ikkefinansielle sektor skal myndigheden redegøre for, hvordan den agter at gå videre med sagen, og, hvor det er relevant, foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

   Tilsynsmyndigheden giver straks myndigheden alle de oplysninger, som myndigheden finder nødvendige for sin undersøgelse, herunder oplysninger om, hvordan EU-retsakter eller den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning anvendes i overensstemmelse med EU-retten.

   Når en anmodning om oplysninger fra den berørte tilsynsmyndighed har vist sig at være eller anses for at være utilstrækkelig til at indhente de oplysninger, der anses for nødvendige med henblik på at undersøge en påstået overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten, kan myndigheden efter at have underrettet tilsynsmyndigheden rette en behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte til andre tilsynsmyndigheder.

   Modtageren af en sådan anmodning forelægger uden unødigt ophold myndigheden klare, nøjagtige og fuldstændige oplysninger.

3. Myndigheden kan senest seks måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte tilsynsmyndighed i den ikkefinansielle sektor om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

   Inden myndigheden udsteder en sådan henstilling, samarbejder den med den berørte tilsynsmyndighed, hvis den finder et sådant engagement hensigtsmæssigt med

henblik på at afhjælpe en overtrædelse af EU-retten, i et forsøg på at nå til enighed om de foranstaltninger, der er nødvendige for overholdelse af EU-retten.

Tilsynsmyndigheder i den ikkefinansielle sektor underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

4. Har tilsynsmyndigheden i den ikkefinansielle sektor ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at tilsynsmyndigheden i den finansielle sektor tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

   Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med én måned.

   Myndigheden og tilsynsmyndigheden i den ikkefinansielle sektor giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Tilsynsmyndigheden i den ikkefinansielle sektor underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 5 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse.

6. Hvis den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse er rettet til en tilsynsmyndighed, som er en offentlig myndighed, der fører tilsyn med en SRB, og hvis den ikke efterkommer den formelle udtalelse inden for den deri fastsatte frist, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til SRB'en, hvori den pålægger den at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten.

   Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Afgørelser, der vedtages i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere afgørelser, som tilsynsmyndigheden har vedtaget i samme sag.

   Når der iværksættes tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 5 eller en afgørelse i medfør af stk. 7, skal tilsynsmyndighederne efterkomme denne formelle udtalelse eller afgørelse afhængigt af tilfældet.

AFDELING 6

FIU-STØTTE OG KOORDINERINGSMEKANISME

Artikel 33

Gennemførelse af fælles analyser

1. Hvis en FIU i en medlemsstat i henhold til artikel 25 i [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423] konstaterer et potentielt behov for at foretage en fælles analyse sammen med en eller flere FIU'er i andre medlemsstater, underretter den

myndigheden herom. Myndigheden underretter FIU'erne i alle de relevante medlemsstater og opfordrer dem til at deltage i den fælles analyse senest fem dage efter den første underretning. Med henblik herpå anvender myndigheden sikrede kommunikationskanaler. FIU'erne i alle de relevante medlemsstater overvejer at deltage i den fælles analyse. Myndigheden sikrer, at den fælles analyse iværksættes senest 20 dage efter den første underretning.

2. Enhver FIU, der afviser at deltage i gennemførelsen af den fælles analyse, skal give myndigheden en skriftlig begrundelse herfor senest fem dage efter modtagelsen af opfordringen. Myndigheden giver straks en sådan forklaring til den FIU, der har konstateret, at der er behov for en fælles analyse.

3. Efter udtrykkeligt samtykke fra de FIU'er, der deltager i den fælles analyse, gives myndighedens personale, der støtter den fælles analyse, adgang til alle data vedrørende genstanden for den fælles analyse, og den skal kunne behandle disse data.

4. Myndigheden tilvejebringer alle de værktøjer og den operationelle støtte, der er nødvendig for gennemførelsen af den særlige fælles analyse, i overensstemmelse med de udviklede metoder og procedurer. Myndigheden opretter navnlig en dedikeret, sikker kommunikationskanal med henblik på udførelse af den fælles analyse og sørger for passende teknisk koordinering, herunder IT-support samt budgetmæssig og logistisk støtte.

Artikel 34

Gennemgang af metoder, procedurer og gennemførelse af de fælles analyser

1. Myndigheden sikrer, at de metoder og procedurer, der er fastlagt for gennemførelsen af de fælles analyser, regelmæssigt gennemgås og ajourføres, hvor det er nødvendigt.

2. De FIU'er, der deltog eller på anden måde var involveret i en eller flere fælles analyser, kan give feedback om gennemførelsen af analysen, herunder feedback om den operationelle støtte, som myndigheden ydede i forbindelse med den fælles analyse, samt feedback om resultatet af de eksisterende analysemetoder og -ordninger, de værktøjer, der er til rådighed, og koordineringen mellem de deltagende FIU'er. Denne feedback kan betegnes som fortrolig og vil i så fald ikke blive delt med andre FIU'er.

3. På grundlag af den feedback, der er omhandlet i stk. 2, eller på eget initiativ kan myndigheden udstede opfølgningsrapporter vedrørende gennemførelsen af fælles analyser, herunder specifikke forslag til justeringer af metoderne og procedurerne for gennemførelsen af de fælles analyser, og konklusioner om resultatet af de fælles analyser. De proceduremæssige og operationelle aspekter af opfølgningsrapporten deles med alle FIU'er uden at videregive fortrolige oplysninger eller oplysninger, som kun er til tjenestebrug, om sagen. Konklusionerne og henstillingerne vedrørende gennemførelsen af de fælles analyser deles med de FIU'er, der deltog i de relevante fælles analyser, og med alle de andre FIU'er, for så vidt disse konklusioner ikke indeholder fortrolige oplysninger eller oplysninger, som kun er til tjenestebrug.

Artikel 35

Nationale FIU-delegerede

1. FIU'en i hver medlemsstat kan delegere en medarbejder til myndigheden. Den nationale FIU-delegerede skal have sit sædvanlige arbejdssted på myndighedens hjemsted.
2. FIU-delegerede skal have status som personale i den delegerende FIU på tidspunktet for deres udnævnelse og i hele deres delegeringsperiode. Medlemsstaterne udpeger deres FIU-delegerede på grundlag af dokumenteret relevant praktisk erfaring på højt niveau inden for FIU-opgaver. Den FIU-delegeredes løn og honorarer afholdes af den delegerende FIU.
3. Mandatet for de FIU-delegerede er på tre år og kan fornyes én gang med den delegerende FIU's samtykke.
4. De FIU-delegerede bistår myndigheden med at udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 5, stk. 5. Med henblik herpå skal de nationale FIU-delegerede have adgang til myndighedens data og oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, så længe delegationen varer.
5. FIU-delegerede kan få adgang til alle oplysninger, som deres delegerende FIU har adgang til med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 4, med forbehold af samtykke fra deres delegerende FIU.
6. Bestyrelsen fastsætter de FIU-delegeredes rettigheder og forpligtelser i forhold til myndigheden.

Artikel 36

Gensidig bistand på området for samarbejde mellem FIU'er

1. I forbindelse med fremme af samarbejde og støtte til FIU'ernes arbejde tilrettelægger og fremmer myndigheden som minimum følgende aktiviteter:
   a) uddannelsesprogrammer, herunder med hensyn til teknologisk innovation
   b) ordninger for udveksling af personale og udstationering, herunder udstationering af FIU-personale fra en medlemsstat til myndigheden
   c) udveksling af praksis mellem FIU'er, herunder udveksling af ekspertise på et specifikt område.
2. Hver FIU kan indgive en anmodning om bistand i forbindelse med sine tilsynsopgaver til myndigheden med angivelse af, hvilken type bistand myndighedens personale, en eller flere FIU'ers personale eller en kombination heraf kan yde. Den FIU, der anmoder om bistand, sikrer adgang til alle oplysninger og data, der er nødvendige for at yde en sådan bistand. Myndigheden opbevarer og ajourfører regelmæssigt oplysningerne om specifikke ekspertiseområder og om FIU'ernes kapacitet til at yde gensidig bistand.
3. Myndigheden bestræber sig bedst muligt på at yde den bistand, der anmodes om, herunder ved at overveje at yde støtte med egne menneskelige ressourcer samt ved at koordinere og lette leveringen af enhver form for bistand fra andre FIU'er på frivillig basis.

4. Ved begyndelsen af hvert år underretter myndighedens formand det almindelige råd i FIU-sammensætning om, hvilke menneskelige ressourcer myndigheden kan afsætte til at yde den i foregående stykke omhandlede bistand. Når der sker ændringer i tilgængeligheden af menneskelige ressourcer som følge af udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, underretter myndighedens formand det almindelige råd i FIU-sammensætning herom.

Artikel 37

FIU.net

1. Myndigheden sikrer passende og uafbrudt hosting, forvaltning, vedligeholdelse og udvikling af FIU.net. Myndigheden sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at den mest avancerede tilgængelige teknologi anvendes til FIU.net på grundlag af en cost-benefit-analyse.
2. Myndigheden sikrer, at FIU.net fungerer uafbrudt, og holder det ajour. Når det er nødvendigt for at støtte eller styrke udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem FIU'erne og baseret på FIU'ernes behov, skal myndigheden udforme og gennemføre eller på anden måde stille opgraderede eller yderligere funktionaliteter i FIU.net til rådighed.
3. Myndigheden er ansvarlig for følgende opgaver i forbindelse med FIU.net:
   a) sikring af det krævede sikkerhedsniveau i systemet, herunder gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at håndtere og afbøde databeskyttelsesrisici
   b) koordinering af, forvaltning af og støtte til testaktiviteter
   c) sikring af tilstrækkelige finansielle ressourcer
   d) uddannelse i slutbrugernes tekniske brug af FIU.net.
4. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, har myndigheden beføjelse til at indgå retligt bindende kontrakter eller aftaler med tredjepartsleverandører af tjenesteydelser.
5. Myndigheden vedtager og gennemfører de foranstaltninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i denne artikel, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan for FIU.net.

AFDELING 7

FÆLLES INSTRUMENTER

Artikel 38

Reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til

reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på vedtagelse. Samtidig fremsender myndigheden disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser i høj grad er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager det. Kommissionen underretter i god tid Europa-Parlamentet og Rådet, hvor vedtagelsen ikke kan finde sted inden for fristen på tre måneder. Kommissionen kan vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvor det er i Unionens interesse.

Hvor Kommissionen har til hensigt ikke at vedtage et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard eller at vedtage det delvist eller med ændringer, sender den udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke vedtager det, eller med en forklaring på sine ændringer.

Kommissionen sender en kopi af sin skrivelse til Europa-Parlamentet og Rådet. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist. Myndigheden underretter i god tid Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, at den ikke vil overholde den nye tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med

stk. 2, kan Kommissionen vedtage en reguleringsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages ved hjælp af forordninger eller afgørelser. Ordene "reguleringsmæssig teknisk standard" skal indgå i titlen på sådanne forordninger eller afgørelser. Disse standarder offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 39

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. artikel 38, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den [EUT: Indsæt datoen = efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelsesdato]. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed. .

2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 38, 40 og 41 anførte betingelser.

Artikel 40

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er anført i den.

   Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

Artikel 41

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 35, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

Artikel 42

Gennemførelse af tekniske standarder

1. Hvor Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen gennemførelsesbeføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold fastlægger betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på vedtagelse. Samtidig fremsender myndigheden disse tekniske standarder til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

   Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager

en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser i høj grad er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager det. Kommissionen kan forlænge denne frist med én måned. Kommissionen underretter i god tid Europa-Parlamentet og Rådet, hvor vedtagelsen ikke kan finde sted inden for fristen på tre måneder. Kommissionen kan vedtage udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvor det er i Unionens interesse.

Hvor Kommissionen har til hensigt ikke at vedtage udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt at vedtage det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at vedtage det, eller med en forklaring på sine ændringer. Kommissionen sender en kopi af sin skrivelse til Europa-Parlamentet og Rådet. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist. Myndigheden underretter i god tid Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, at den ikke vil overholde den nye tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2 kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages ved hjælp af forordninger eller afgørelser. Ordene "gennemførelsesmæssig teknisk standard" skal indgå i titlen på sådanne forordninger eller afgørelser. Disse standarder offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 43

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udsteder retningslinjer rettet til alle tilsynsmyndigheder, FIU'er eller alle forpligtede enheder og udsteder henstillinger til en eller flere tilsynsmyndigheder eller til en eller flere forpligtede enheder med henblik på at fastlægge en konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsynspraksis og FIU-relateret praksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

2. Myndigheden gennemfører, hvor det er hensigtsmæssigt, åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele ved at udstede de pågældende retningslinjer og henstillinger. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Hvis myndigheden ikke gennemfører åbne offentlige høringer, skal den begrunde dette.

3. Tilsynsmyndighederne og de forpligtede enheder bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udarbejdelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt tilsynsmyndighed, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en tilsynsmyndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en tilsynsmyndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra tilsynsmyndigheden for ikke at efterleve den pågældende retningslinje eller

henstilling. Tilsynsmyndigheden modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle forpligtede enheder på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

Artikel 44

Udtalelser

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan omfatte en offentlig høring eller en teknisk analyse.
3. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen yde teknisk rådgivning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

KAPITEL III

MYNDIGHEDENS ORGANISATION

Artikel 45

Forvaltnings- og ledelsesstruktur

Myndighedens struktur omfatter:

1) et almindeligt råd, der varetager de i artikel 49 omhandlede opgaver
2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 53 nævnte opgaver:
3) en formand for myndigheden, der varetager de i artikel 57 nævnte opgaver
4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 59 nævnte opgaver
5) et administrativt klagenævn, der varetager de funktioner, der er anført i artikel 62.

AFDELING 1

DET ALMINDELIGE RÅD

Artikel 46

Det almindelige råds sammensætning

1. Det almindelige råd skal alternativt have den tilsynssammensætning, der er fastsat i stk. 2, eller FIU-sammensætningen som fastsat i stk. 3.

2. Det almindelige råd i tilsynssammensætning består af:

a) formanden for myndigheden med stemmeret

b) lederne af tilsynsmyndighederne for forpligtede enheder i hver medlemsstat med stemmeret

c) en repræsentant for Kommissionen uden stemmeret.

Lederne af de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i første afsnit, litra b), i hver medlemsstat, deltager i en enkelt afstemning og aftaler én fælles repræsentant for hvert møde og hver afstemningsprocedure. Denne fælles repræsentant er det ad hoc-stemmeberettigede medlem med henblik på dette møde eller denne afstemningsprocedure. De offentlige myndigheder i en medlemsstat kan også aftale en enkelt fast fælles repræsentant, der skal være fast stemmeberettiget medlem. Hvis spørgsmål, der skal drøftes af det almindelige råd i tilsynssammensætning, vedrører flere offentlige myndigheders kompetence, kan ad hoc-medlemmet eller det faste stemmeberettigede medlem ledsages af en repræsentant fra op til to andre offentlige myndigheder, som ikke har stemmeret.

Hver offentlig myndighed, der har et stemmeberettiget medlem i henhold til en ad hoc-aftale eller permanent aftale, er ansvarlig for at udpege en suppleant på højt niveau fra dens myndighed, som kan træde i stedet for det stemmeberettigede medlem af det almindelige råd, jf. andet afsnit, hvis denne person er forhindret i at deltage.

3. Det almindelige råd i tilsynssammensætning består af:

a) formanden for myndigheden med stemmeret

b) formanden for FIU'er med stemmeret

c) en repræsentant for Kommissionen uden stemmeret.

4. Det almindelige råd kan beslutte at lade observatører deltage. Navnlig skal det almindelige råd i FIU-sammensætning som observatør lade en repræsentant for OLAF, Europol, Eurojust og EPPO deltage i møder, når spørgsmål falder ind under deres respektive mandater. Det almindelige råd i tilsynssammensætning tillader en repræsentant udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd og en repræsentant for hver af de europæiske tilsynsmyndigheder at deltage, når spørgsmål inden for rammerne af deres respektive mandater drøftes.

5. Medlemmerne af bestyrelsen kan deltage i møderne i det almindelige råd i begge sammensætninger uden stemmeret, når de spørgsmål, der er omfattet af deres ansvarsområder som fastlagt af myndighedens formand og omhandlet i artikel 55, stk. 2, drøftes.

Artikel 47

Det almindelige råds interne udvalg

Det almindelige råd kan, på eget initiativ eller efter anmodning fra myndighedens formand, nedsætte interne udvalg til specifikke opgaver, som det har fået tildelt. Det almindelige råd kan delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til disse interne udvalg, bestyrelsen eller formanden. Det almindelige råd kan til enhver tid tilbagekalde en sådan delegation.

Artikel 48

Det almindelige råds uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, de er tillagt ved denne forordning, handler medlemmerne af det almindelige råd i begge sammensætninger som omhandlet i artikel 46, stk. 2, litra a) og b), og stk. 3, litra a) og b), uafhængigt, objektivt og udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra hverken EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Medlemsstaterne, EU-institutioner, -agenturer, -kontorer eller -organer og ethvert andet offentligt eller privat organ må ikke søge at påvirke det almindelige råds medlemmer i udførelsen af deres opgaver.
3. Det almindelige råd fastsætter i sin forretningsorden de praktiske ordninger for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.

Artikel 49

Det almindelige råds opgaver

1. Det almindelige råd i tilsynssammensætning træffer afgørelser vedrørende de opgaver, der er omhandlet i artikel 7-10, samt enhver afgørelse, der udtrykkeligt er fastsat i denne forordning for det almindelige råd i tilsynssammensætning.
2. Det almindelige råd i tilsynssammensætning kan yde rådgivning og afgive udtalelser om ethvert udkast til afgørelser udarbejdet af direktionen rettet til udvalgte forpligtede enheder i overensstemmelse med kapitel II, afdeling 3.
3. Det almindelige råd i FIU-sammensætningen varetager opgaverne og vedtager afgørelser i henhold til kapitel II, afdeling 6.
4. Det Almindelige Råd vedtager de i kapitel II, afdeling 7, omhandlede udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, udtalelser, henstillinger, retningslinjer og afgørelser fra myndigheden i en passende sammensætning afhængigt af instrumentets genstand. Hvis et givet instrument vedrører både FIU-relaterede og tilsynsrelaterede spørgsmål, kræves vedtagelse i begge sammensætninger i det almindelige råd uafhængigt af hinanden. Udkastene til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, udtalelser, henstillinger og retningslinjer vedtages på grundlag af et forslag fra det relevante interne udvalg.
5. Det almindelige råd høres i relevant sammensætning om de udkast til afgørelser, der skal træffes af bestyrelsen i henhold til artikel 53, stk. 4, litra a), c), e) og m). Hvis den efterfølgende afgørelse truffet af bestyrelsen afviger fra udtalelsen fra det almindelige råd, skal bestyrelsen give en skriftlig begrundelse herfor.
6. Det almindelige råd vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
7. Med forbehold af artikel 52, stk. 3 og 4, og artikel 56, stk. 1 og 2, udøves ansættelsesmyndighedsbeføjelserne over formanden og de fem faste medlemmer af bestyrelsen under hele deres mandatperiode af det almindelige råd.

Artikel 50

Det almindelige råds afstemningsregler

1. Det almindelige råds afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem, jf. artikel 47, stk. 2, har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har myndighedens formand den afgørende stemme.

2. Med hensyn til de retsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 38, 42, 43 og 44, træffer det almindelige råd uanset stk. 1 afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer som defineret i artikel 16, stk. 4, i TEU.

   Myndighedens formand stemmer ikke om de afgørelser, der er omhandlet i første afsnit, og om afgørelserne vedrørende evalueringen af bestyrelsens resultater, jf. artikel 52, stk. 4.

3. Ikkestemmeberettigede medlemmer og observatører deltager ikke i drøftelser i det almindelige råd i tilsynssammensætning vedrørende individuelle forpligtede enheder, medmindre andet er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på bestyrelsens medlemmer og repræsentanten for Den Europæiske Centralbank, der er udpeget af dennes tilsynsråd.

5. Myndighedens formand har eneret til til enhver tid at anmode om en afstemning. Uden at dette berører nævnte eneret og effektiviteten af myndighedens beslutningstagningsprocedurer bestræber det almindelige råd sig på at opnå enighed, når det træffer sine afgørelser.

Artikel 51

Møder i det almindelige råd

1. Myndighedens formand indkalder til møder i det almindelige råd.

2. Det almindelige råd afholder mindst to ordinære møder om året. Det mødes desuden på initiativ af formanden, på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af rådets medlemmer.

3. Det almindelige råd kan invitere enhver person, hvis mening kan være af interesse, til at deltage i møderne som observatør.

4. Det almindelige råds medlemmer og deres stedfortrædere kan under møderne, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.

5. Myndigheden varetager sekretariatsopgaverne for det almindelige råd.

6. Myndighedens formand og de fem permanente medlemmer af bestyrelsen deltager ikke i møderne i det almindelige råd, når der drøftes eller træffes beslutning om spørgsmål vedrørende udøvelsen af deres mandat.

AFDELING 2

BESTYRELSEN

Artikel 52

Bestyrelsens sammensætning og udnævnelse

1. Bestyrelsen består af:

   a) myndighedens formand

   b) fem fuldtidsmedlemmer

   c) en repræsentant for Kommissionen, når bestyrelsen udfører de opgaver, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, litra a) -l). Kommissionens repræsentant har ret til at deltage i drøftelserne og har kun adgang til dokumenter vedrørende disse opgaver.

2. Den administrerende direktør deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

3. De fem medlemmer af bestyrelsen, der er omhandlet i stk. 1, litra b), udvælges efter en åben udvælgelsesprocedure, som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. De udnævnes af det almindelige råd på grundlag af den endelige liste, som Kommissionen har opstillet. Udvælgelsen skal overholde principperne om erfaring, kvalifikationer og så vidt muligt køn og geografisk balance.

4. De fem bestyrelsesmedlemmer har en mandatperiode på fire år. I løbet af de 12 måneder, der går forud for udløbet af den fireårige mandatperiode for myndighedens formand og de fem medlemmer af bestyrelsen, foretager det almindelige råd i begge sammensætninger eller et mindre udvalg, der er udvalgt blandt medlemmerne af det almindelige råd, herunder en repræsentant for Kommissionen, en vurdering af bestyrelsens resultater. Vurderingen skal tage hensyn til en evaluering af bestyrelsens medlemmers resultater og myndighedens fremtidige opgaver og udfordringer. På grundlag af vurderingen kan det almindelige råd i begge sammensætninger forlænge deres mandatperiode én gang.

5. Bestyrelsens medlemmer som omhandlet i stk. 1, litra a) og b), handler uafhængigt, objektivt og udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, decentrale EU-agenturer og andre EU-organer, regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ. EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt medlemsstaternes regeringer og alle andre organer respekterer denne uafhængighed.

6. Hvis et eller flere af bestyrelsens medlemmer, bortset fra myndighedens formand, ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udføre sine opgaver eller har begået en alvorlig forseelse, kan det almindelige råd på forslag af Kommissionen afsætte et hvilket som helst af bestyrelsens medlemmer fra embedet.

7. I en periode på et år efter mandatperiodens ophør har de tidligere medlemmer af bestyrelsen, herunder formanden for myndigheden, forbud mod at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse med

   a) en udvalgt forpligtet enhed

b) enhver anden enhed, hvor der foreligger eller kan formodes at foreligge en interessekonflikt.

Bestyrelsen præciserer i sine regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter med hensyn til sine medlemmer, jf. artikel 53, stk. 4, litra e), de omstændigheder, under hvilke en sådan interessekonflikt eksisterer eller kan formodes at foreligge.

Artikel 53

Bestyrelsens arbejdsopgaver

1. Bestyrelsen er ansvarlig for den overordnede planlægning og udførelsen af de opgaver, der overdrages myndigheden i henhold til artikel 5. Bestyrelsen vedtager alle myndighedens afgørelser med undtagelse af de afgørelser, der træffes af det almindelige råd i overensstemmelse med artikel 49.

2. Bestyrelsen vedtager alle afgørelser rettet til udvalgte forpligtede enheder efter forslag fra den udvalgte forpligtede enheds fælles tilsynshold, jf. artikel 15, og under hensyntagen til udtalelsen fra det almindelige råd om den foreslåede afgørelse. Hvis bestyrelsen afviger fra en sådan udtalelse, skal den give en skriftlig begrundelse herfor.

3. Bestyrelsen vedtager alle afgørelser rettet til individuelle offentlige myndigheder i henhold til artikel 28, 31 og 32.

4. Desuden har bestyrelsen følgende opgaver:

   a) at vedtage senest den 30. november hvert år på forslag af den administrerende direktør udkastet til det samlede programmeringsdokument og sende det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering senest den 31. januar det følgende år sammen med enhver anden ajourført udgave af dokumentet

   b) at vedtage forslaget til myndighedens årlige budget og varetage andre funktioner i forbindelse med myndighedens budget

   c) at vurdere og vedtage en konsolideret årlig aktivitetsrapport om myndighedens aktiviteter, herunder en oversigt over udførelsen af dens opgaver, og forelægge den for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten inden den 1. juli hvert år og offentliggøre den konsoliderede årlige aktivitetsrapport

   d) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes

   e) at vedtager regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter blandt sine egne medlemmer og blandt medlemmerne af det administrative klagenævn

   f) at vedtage sin forretningsorden

   g) med hensyn til agenturets personale at udøve de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter ("ansættelsesmyndighedsbeføjelser")

h) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, stk. 2

i) at udnævne den administrerende direktør og afskedige vedkommende i overensstemmelse med artikel 58

j) at udnævne en regnskabsfører, der kan være Kommissionens regnskabsfører, som personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte skal finde anvendelse på, og som skal være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv

k) at sikre passende opfølgning af resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af OLAF

l) at vedtage de finansielle bestemmelser, der gælder for myndigheden

m) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af myndighedens interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf.

5. Bestyrelsen vælger en næstformand for myndigheden blandt sine stemmeberettigede medlemmer. Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

6. Med hensyn til de beføjelser, der er nævnt i stk. 4, litra h), vedtager bestyrelsen i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, stk. 2, en afgørelse på grundlag af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene, hvorved den administrerende direktør tillægges relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser. Den administrerende direktør bemyndiges til at uddelegere disse beføjelser.

7. Under særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere de beføjelser som ansættelsesmyndighed, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne måtte have videredelegeret, og selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 54

Årlig og flerårig programmering

1. Senest den 30. november hvert år vedtager bestyrelsen et samlet programmeringsdokument med flerårig og årlig programmering på grundlag af et udkast fremlagt af den administrerende direktør, idet der tages hensyn til Kommissionens udtalelse og efter at have hørt Europa-Parlamentet i forbindelse med den flerårige programmering. Den fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

   Programmeringsdokumentet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af det almindelige budget, og om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

2. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de økonomiske og menneskelige ressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige

arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 4 nævnte flerårige arbejdsprogram. Det skal klart anføres i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.

3. Bestyrelsen ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, hvis myndigheden tillægges nye opgaver.

   Væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegere beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

4. Det flerårige arbejdsprogram skal angive den overordnede strategiske programmering, herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Det indeholder også ressourceprogrammering, herunder det flerårige budget og personale.

   Programmeringen af ressourcer ajourføres årligt. Den strategiske programmering ajourføres, hvor det er relevant.

Artikel 55

Bestyrelsens afstemningsregler

1. Bestyrelsen træffer beslutninger med et simpelt flertal af sine medlemmer. Hvert medlem af bestyrelsen har én stemme. Myndighedens formand har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed.

2. En repræsentant for Kommissionen har stemmeret, når der drøftes og træffes afgørelse om spørgsmål vedrørende artikel 53, stk. 4, litra a)-l). Kommissionens repræsentant har én stemme med henblik på at træffe de afgørelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, litra f) og g). De afgørelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, litra b)-e) og h)-l), kan kun træffes, hvis Kommissionens repræsentant stemmer for. Med henblik på at træffe de afgørelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, litra a), kræves der kun samtykke fra Kommissionens repræsentant vedrørende de elementer i afgørelsen, der ikke vedrører myndighedens årlige og flerårige arbejdsprogram.

3. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

AFDELING 3

MYNDIGHEDENS FORMAND

Artikel 56

Udnævnelse af myndighedens formand

1. Myndighedens formand udvælges på grundlag af kvalifikationer, færdigheder, viden, anerkendt status og erfaring inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og andre relevante kvalifikationer efter en åben udvælgelsesprocedure, som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Kommissionen opstiller en liste med to kvalificerede kandidater til stillingen som

formand for myndigheden. Rådet vedtager efter Europa-Parlamentets godkendelse en gennemførelsesafgørelse om udnævnelse af myndighedens formand.

2. Hvis myndighedens formand ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udføre sit hverv eller har begået en alvorlig forseelse, kan Rådet efter forslag fra det almindelige råd i relevant sammensætning vedtage en gennemførelsesafgørelse om at fjerne myndighedens formand fra embedet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Hvis formanden af andre årsager fratræder eller er forhindret i at deltage i sit hverv, varetages formandens opgaver af næstformanden.

Artikel 57

Myndighedens formands opgaver

1. Myndighedens formand repræsenterer myndigheden og er ansvarlig for forberedelsen af arbejdet i det almindelige råd og bestyrelsen, herunder fastsættelse af dagsordenen, indkaldelse og ledelse af alle møder og indgivelse af punkter til afgørelse.

2. Formanden tildeler de fem medlemmer af bestyrelsen specifikke ansvarsområder inden for rammerne af myndighedens opgaver i hele deres mandatperiode.

AFDELING 4

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 58

Udnævnelse af den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved myndigheden i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udfører sine opgaver i Unionens interesse og uafhængigt af særlige interesser.

3. Den administrerende direktør forestår ledelsen af myndigheden. Den administrerende direktør står til ansvar over for bestyrelsen. Med forbehold af Kommissionens og bestyrelsens beføjelser er den administrerende direktør uafhængig i udførelsen af sit hverv og må hverken søge eller modtage instrukser fra regeringer eller andre organer.

4. Den administrerende direktør udvælges på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative, budgetmæssige og ledelsesmæssige kvalifikationer på højt niveau efter en åben udvælgelsesprocedure, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og eventuelt i andre tidsskrifter eller på andre internetsteder. Kommissionen opstiller en liste med to kvalificerede kandidater til stillingen som administrerende direktør. Bestyrelsen udnævner den administrerende direktør.

5. Den administrerende direktørs mandatperiode er på fem år. I løbet af de ni måneder, der går forud for udløbet af den administrerende direktørs mandatperiode, foretager bestyrelsen en vurdering, der tager hensyn til en evaluering af den administrerende direktørs resultater og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer. Bestyrelsen

kan under hensyntagen til evalueringen, jf. første afsnit, forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

Den administrerende direktør kan afskediges af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen.

6. En administrerende direktør, hvis mandat er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af dennes forlængede mandatperiode.

Artikel 59

Den administrerende direktørs opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for den daglige ledelse af myndigheden og skal bestræbe sig på at sikre en ligelig kønsfordeling i myndigheden. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for:

   a) gennemførelse af bestyrelsens beslutninger

   b) udarbejdelse af det samlede programmeringsdokument og forelæggelsen af det for bestyrelsen efter høring af Kommissionen

   c) gennemførelse af det samlede programmeringsdokument og aflæggelse af rapport til bestyrelsen om dets gennemførelse

   d) udarbejdelse af udkastet til den konsoliderede årlige rapport om myndighedens aktiviteter og forelæggelse af dette for bestyrelsen til vurdering og godkendelse

   e) udarbejdelse af en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og aflæggelse af statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til det almindelige råd og bestyrelsen

   f) beskyttelse af Unionens finansielle interesser ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter og gennem effektiv kontrol, der dog ikke må gribe ind i OLAF's undersøgelsesbeføjelser, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne ved pålæggelse af administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning

   g) udarbejdelse af myndighedens strategi for bekæmpelse af svig og forelæggelse af denne for bestyrelsen til godkendelse

   h) udarbejdelse af udkast til finansielle bestemmelser for myndigheden

   i) udarbejdelse af myndighedens udkast til et overslag over indtægter og udgifter og gennemførelse af dens budget

   j) udarbejdelse og gennemførelse af en IT-sikkerhedsstrategi, sikring af passende risikostyring for alle IT-infrastrukturer, -systemer og -tjenester, som udvikles eller anskaffes af myndigheden, samt tilstrækkelig IT-sikkerhedsfinansiering

   k) gennemførelse af myndighedens årlige arbejdsprogram under bestyrelsens kontrol

l) udarbejdelse af et udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter som en del af myndighedens samlede programmeringsdokument, jf. artikel 66, og gennemførelse af myndighedens budget i henhold til artikel 67

m) udarbejdelse af et udkast til rapport med en beskrivelse af alle myndighedens aktiviteter med et afsnit om finansielle og administrative anliggender.

2. Den administrerende direktør træffer øvrige nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

3. Den administrerende direktør beslutter, om det er nødvendigt at placere en eller flere medarbejdere i en eller flere medlemsstater med henblik på at udføre myndighedens opgaver på effektiv og virkningsfuld vis. Inden den administrerende direktør beslutter at oprette et lokalt kontor, indhenter han forudgående samtykke fra Kommissionen, bestyrelsen og den eller de berørte medlemsstater. I beslutningen fastsættes omfanget af de aktiviteter, der skal udføres af det lokale kontor, således at der undgås unødige omkostninger og overlap af myndighedens administrative funktioner. En hjemstedsaftale med den eller de berørte medlemsstater indgås.

AFSNIT 5

ADMINISTRATIVT KLAGENÆVN

Artikel 60

Oprettelse og sammensætning af det administrative klagenævn

1. Myndigheden nedsætter et administrativt klagenævn med henblik på at foretage en intern administrativ revision af de afgørelser, som myndigheden træffer som led i udøvelsen af de beføjelser, der er anført i artikel 20, 21 og 22. Den interne administrative revision vedrører en sådan afgørelses proceduremæssige og materielle overensstemmelse med denne forordning.

2. Det administrative klagenævn sammensættes af fem personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og professionel erfaring, herunder på tilsynsområdet inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, men omfatter ikke aktuelt personale ved myndigheden eller aktuelt personale ved AML/CFT-myndighederne og FIU'erne eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, som er involveret i de opgaver, som myndigheden udfører i henhold til de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne forordning. Det administrative klagenævn skal have tilstrækkelige ressourcer og ekspertise til at vurdere udøvelsen af myndighedens beføjelser i henhold til denne forordning.

3. Det administrative klagenævn træffer afgørelse med et flertal på mindst tre ud af de fem medlemmer.

Artikel 61

Medlemmer af det administrative klagenævn

1. Medlemmerne af det administrative klagenævn samt to suppleanter udnævnes af det almindelige råd i tilsynssammensætning for en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende. De må ikke være bundet af nogen form for instrukser.

2. Medlemmerne af det administrative klagenævn handler uafhængigt og i almenhedens interesse og må ikke udføre andre opgaver inden for myndigheden. I dette øjemed skal de afgive en offentlig loyalitetserklæring og en offentlig interesseerklæring, hvoraf det fremgår, om der foreligger eller ikke foreligger direkte eller indirekte interesser, som kan anses for at skade deres uafhængighed.

3. Medlemmerne af det administrative klagenævn må ikke afskediges fra hvervet eller fra listen over kvalificerede kandidater i løbet af deres mandatperiode, medmindre der er vægtige grunde til en sådan afskedigelse, og det almindelige råd i tilsynssammensætningen træffer afgørelse herom på forslag af Kommissionen.

Artikel 62

Afgørelser, der kan påklages

1. Enhver fysisk eller juridisk person, som en afgørelse truffet af myndigheden i henhold til artikel 6, stk. 1, artikel 20, 21 og 22 er rettet til, eller som den berører umiddelbart og individuelt, kan anmode det administrative klagenævn om revision af afgørelsen.

2. Enhver anmodning om revision samt en begrundelse herfor fremsendes skriftligt til myndigheden inden en måned efter datoen for meddelelse af afgørelsen til den person, der fremsætter anmodningen, eller i mangel heraf senest en måned efter den dato, hvor den pågældende har fået kendskab til den.

3. Efter at have afgjort om anmodningen om revision kan antages til behandling, afgiver det administrative klagenævn en udtalelse inden for en frist, som står i forhold til sagens hastende karakter, dog senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, og henviser den til bestyrelsen med henblik på udarbejdelse af et nyt udkast til afgørelse. Bestyrelsen tager hensyn til det administrative klagenævns udtalelse og vedtager straks en ny afgørelse. Den nye afgørelse ophæver den oprindelige afgørelse, erstatter den med en afgørelse med samme indhold eller erstatter den med en ændret afgørelse.

4. En anmodning om revision indgivet i henhold til stk. 2 har ikke opsættende virkning. Bestyrelsen kan dog efter forslag fra det administrative klagenævn, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

5. Udtalelsen fra det administrative klagenævn og den nye afgørelse, der vedtages af bestyrelsen i henhold til denne artikel, skal begrundes og meddeles parterne.

6. Myndigheden vedtager en afgørelse om fastsættelse af det administrative klagenævns forretningsorden.

Artikel 63

Udelukkelse og indsigelse

1. Det administrative klagenævns medlemmer deltager ikke i behandlingen af en anmodning om revision, hvis de har en personlig interesse i sagen, hvis de tidligere har optrådt som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den påklagede afgørelse.

2. Hvis et medlem af det administrative klagenævn finder, at vedkommende af en af de i stk. 1 omhandlede eller andre grunde ikke bør deltage i revisionsproceduren, underretter vedkommende det administrative klagenævn herom.

3. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et hvilket som helst medlem af det administrative klagenævn med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed. En sådan indsigelse tages ikke til følge, hvis den pågældende part i klagesagen har indledt proceduren vel vidende, at der forelå en indsigelsesgrund. Indsigelser kan ikke begrundes med medlemmernes nationalitet.

4. Det administrative klagenævn afgør uden det pågældende medlems medvirken, hvad der skal ske i de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde. Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i det administrative klagenævn af den pågældendes suppleant.

KAPITEL IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 64

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

2. Indtægterne og udgifterne på myndighedens budget skal balancere.

3. Uden at det berører andre ressourcer, består myndighedens indtægter af en kombination af følgende:

   a) et bidrag fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget

   b) de gebyrer, som de udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder betaler i henhold til artikel 65 for de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b) og c)

   c) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne.

4. Myndighedens udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 65

Gebyrer, der opkræves af udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder

1. Myndigheden opkræver et årligt tilsynsgebyr for alle de i artikel 13 omhandlede udvalgte forpligtede enheder og ikkeudvalgte forpligtede enheder, der opfylder kriterierne i artikel 12, stk. 1, og som ikke opfylder kriterierne i artikel 13, stk. 1, af én medlemsstat. Gebyrerne dækker myndighedens udgifter i forbindelse med opgaver, der er forbundet med tilsyn og er omhandlet i afdeling 3 og 4 i kapitel II. Gebyrerne må ikke overstige de udgifter, der er forbundet med disse opgaver. Hvis disse kriterier ikke overholdes fuldt ud i et givet år, foretages de nødvendige justeringer ved beregningen af gebyrerne for de to følgende år.

2. Størrelsen af det gebyr, der opkræves hos hver af de forpligtede enheder, der er omhandlet i stk. 1, beregnes i overensstemmelse med de ordninger, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 6.

3. Gebyrerne beregnes på det højeste konsolideringsniveau i Unionen.

4. Beregningsgrundlaget for det årlige tilsynsgebyr for et givet kalenderår skal være udgifterne vedrørende det direkte og indirekte tilsyn med de udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder for det pågældende år. Myndigheden kan med hensyn til det årlige tilsynsgebyr kræve forskudsbetaling, der baseres på et rimeligt skøn. Myndigheden tager kontakt til den relevante tilsynsmyndighed, før den træffer afgørelse om gebyrernes endelige størrelse for at sikre, at tilsynet er omkostningseffektivt og rimeligt for alle forpligtede enheder i den finansielle sektor. Myndigheden meddeler de relevante forpligtede enheder i den finansielle sektor beregningsgrundlaget for det årlige tilsynsgebyr. Medlemsstaterne sikrer, at pligten til at betale de gebyrer, der er fastsat i nærværende artikel, kan håndhæves efter national ret, og at forfaldne gebyrer betales fuldt ud.

5. Denne artikel berører ikke de finansielle tilsynsmyndigheders ret til at opkræve gebyrer i henhold til national lovgivning og, i det omfang tilsynsopgaverne ikke er overdraget til myndigheden eller i forbindelse med omkostningerne for at samarbejde med og bistå myndigheden og handle efter dennes instrukser, i overensstemmelse med den relevante EU-ret.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere metoden til beregning af størrelsen af det gebyr, der opkræves af hver udvalgt og ikkeudvalgt forpligtet enhed, der er pålagt gebyrer i henhold til stk. 1, og proceduren for opkrævning af disse gebyrer. Ved udarbejdelsen af metoden til fastsættelse af de individuelle gebyrers størrelse tager Kommissionen hensyn til følgende:

   a) de forpligtede enheders samlede årsomsætning eller tilsvarende indtægtstype på det højeste konsolideringsniveau i Unionen i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder

   b) den iboende klassificering af de forpligtede enheders AML/CFT-risikoprofil i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 12, stk. 5

   c) den forpligtede enheds betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien eller i en eller flere medlemsstater eller i Unionen

d) det gebyrbeløb, der skal opkræves fra en ikkeudvalgt forpligtet enhed i forhold til dens indkomst eller omsætning som omhandlet i litra a), og som ikke må overstige 1/5 af det gebyr, der skal opkræves fra en udvalgt forpligtet enhed, i forhold til samme indtægts- eller omsætningsniveau.

Kommissionen vedtager de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter senest den 1. januar 2025.

Artikel 66

Opstilling af budgettet

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, og sender det til bestyrelsen.
2. Bestyrelsen vedtager på grundlag af dette udkast et foreløbigt udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.
3. Det endelige udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter sendes senest den 31. januar hvert år til Kommissionen.
4. Kommissionen sender overslaget til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
5. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.
6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til bidraget til myndigheden.
7. Budgetmyndigheden godkender myndighedens stillingsfortegnelse.
8. Myndighedens budget vedtages af bestyrelsen. Budgettet bliver definitivt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Det justeres om nødvendigt i overensstemmelse hermed.

Artikel 67

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører myndighedens budget under overholdelse af principperne om sparsommelighed, effektivitet og forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Den administrerende direktør sender hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 68

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Myndighedens regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår (n + 1) det foreløbige årsregnskab for finansåret (n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.

2. Senest den 31. marts det følgende regnskabsår sender myndigheden en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

   Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts i det følgende regnskabsår myndighedens foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.

3. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige årsregnskab, jf. artikel 246 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046[23], afgiver bestyrelsen udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.

4. Regnskabsføreren sender senest den 1. juli i år n+1 det endelige årsregnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten, ledsaget af bestyrelsens udtalelse.

5. Et link til de sider på webstedet, der indeholder myndighedens endelige årsregnskab, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 15. november i år n + 1.

6. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år n+1 Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.

7. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for regnskabsåret n + 1 kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet, jf. artikel 261, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

8. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år n + 2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n.

Artikel 69

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af direktionen efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715, medmindre dette er strengt nødvendigt for myndighedens drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

[23] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Artikel 70

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 samt artikel 86 i forordning (EU) 2019/715 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden

Artikel 71

IT-sikkerhed

1. Myndigheden opretter et internt IT-styringssystem på niveauet for den administrerende direktør, som fastlægger og forvalter IT-budgettet og sikrer regelmæssig rapportering til bestyrelsen om overholdelse af gældende IT-sikkerhedsregler og -standarder.
2. Agenturet sikrer, at mindst 10 % af dens IT-udgifter på gennemsigtig vis afsættes til direkte IT-sikkerhed. Bidraget til IT-Beredskabsenheden for EU's Institutioner, Organer og Agenturer (CERT-EU) kan medregnes i dette minimumskrav til udgifter.
3. Der oprettes en passende IT-sikkerhedsovervågnings-, -påvisnings- og -beredskabstjeneste, der benytter CERT-EU's tjenester. Større hændelser skal indberettes til CERT-EU samt til Kommissionen inden for 24 timer efter påvisningen.

Artikel 72

Ansvarlighed og rapportering

1. Myndigheden er ansvarlig over for Europa-Parlamentet og Rådet for gennemførelsen af denne forordning.
2. Myndigheden forelægger hvert år Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Eurogruppen en rapport om udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, herunder oplysninger om den forventede udvikling i de i artikel 66 omhandlede tilsynsgebyrers struktur og størrelse. Myndighedens formand forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet.
3. Myndighedens formand deltager efter anmodning fra Europa-Parlamentet i en høring om udførelsen af dens opgaver i Europa-Parlamentets kompetente udvalg.
4. Myndigheden besvarer mundtligt eller skriftligt spørgsmål, Europa-Parlamentet retter til den

KAPITEL V

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

PERSONALE

Artikel 73

Generel bestemmelse

1. Personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne personalevedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for myndighedens personale i alle forhold, der ikke er dækket af denne forordning.

2. Uanset stk. 1 sidestilles henholdsvis myndighedens formand og de i artikel 53 omhandlede fem medlemmer af bestyrelsen med et medlem af Retten og Rettens justitssekretær, hvad angår vederlag og pensionsalder, jf. Rådets forordning (EU) 2016/300[24]. For så vidt angår aspekter, der ikke er dækket af denne forordning eller forordning (EU) 2016/300, finder vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene tilsvarende anvendelse.

3. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

4. Myndigheden kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andet personale, som ikke er ansat af den, herunder FIU-delegerede.

5. Bestyrelsen vedtager regler vedrørende personale fra medlemsstaterne, som udstationeres i myndigheden, og ajourfører dem efter behov. Disse regler skal navnlig indeholde de finansielle ordninger i forbindelse med disse udstationeringer, herunder forsikring, og uddannelse. Disse regler skal tage hensyn til, at personalet er udstationeret og skal indsættes som myndighedens personale. Disse regler skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelse. Hvor det er relevant, sigter bestyrelsen mod at sikre sammenhæng med reglerne for godtgørelse af det vedtægtsomfattede personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 74

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 i TEUF vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

[24] Rådets forordning (EU) 2016/300 af 29. februar 2016 om lønningsregulativ for offentligt EU-ansatte på højt plan (EUT L 58 af 4.3.2016, s. 1).

Artikel 75

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af det almindelige råd og bestyrelsen og alle medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede embedsmænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt i artikel 339 i TEUF og artikel 50 i [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423], selv efter at deres hverv er ophørt.

2. Bestyrelsen sikrer, at fysiske personer, der leverer en tjenesteydelse, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis, som vedrører varetagelsen af dens opgaver, herunder embedsmænd og andre personer, der er bemyndiget af bestyrelsen eller udpeget af de offentlige myndigheder og FIU'er i dette øjemed, er omfattet af de krav om tavshedspligt, der svarer til dem, der er omhandlet i stk. 1.

3. Myndigheden bemyndiges i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, til at udveksle oplysninger med nationale myndigheder eller EU-myndigheder og -organer i tilfælde, hvor disse retsakter giver finansielle tilsynsmyndigheder lov til at videregive oplysninger til disse enheder, eller hvor medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-ret kan foranledige en sådan videregivelse.

4. Myndigheden fastsætter de praktiske ordninger for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling.

5. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse (EU, Euratom) 2015/444[25].

Artikel 76

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

1. Myndigheden vedtager sine egne sikkerhedsregler, der svarer til Kommissionens regler for sikkerhedsbeskyttelse af EU-klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443[26] og (EU, Euratom) 2015/444. Myndighedens sikkerhedsregler omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger. Bestyrelsen vedtager myndighedens sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem.

2. Alle administrative ordninger om udveksling af klassificerede oplysninger med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EUCI til disse myndigheder er underlagt Kommissionens forhåndsgodkendelse.

---

[25] Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

[26] Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

AFDELING 2

SAMARBEJDE

Artikel 77

Samarbejde med de europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Myndigheden opretter og opretholder et tæt samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

2. Ved udarbejdelsen af retningslinjer og henstillinger i overensstemmelse med artikel 43, der har en betydelig indvirkning på beskyttelsen af personoplysninger, arbejder myndigheden tæt sammen med Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679, for at undgå dobbeltarbejde, uoverensstemmelser og retsusikkerhed på databeskyttelsesområdet.

Artikel 78

Samarbejde med ikke-AML/CFT-myndigheder

1. Hvis det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver, jf. artikel 5, samarbejder myndigheden, hvor det er relevant, med ikke-AML/CFT-myndigheder.

2. Myndigheden indgår om nødvendigt et aftalememorandum med de i stk. 1 omhandlede myndigheder, hvori det i store træk beskrives, hvordan de vil samarbejde og udveksle oplysninger under udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til EU-retten, for så vidt angår de udvalgte forpligtede enheder.

3. Myndigheden sikrer effektivt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem alle finansielle tilsynsmyndigheder i AML/CFT-tilsynssystemet og de relevante ikke-AML/CFT-myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, herunder med hensyn til adgang til alle oplysninger og data i den centrale AML/CFT-database, der er omhandlet i artikel 11.

Artikel 79

Samarbejde inden for rammerne af offentlig-private partnerskaber (OPP'er)

Når det er relevant for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i kapitel II, afdeling 3 og 6, kan myndigheden deltage i eksisterende samarbejdsordninger, der er etableret i en eller flere medlemsstater af tilsynsmyndigheder eller FIU'er, hvis sådanne ordninger bl.a. omfatter samarbejde og informationsudveksling mellem ovennævnte myndigheder og udvalgte forpligtede enheder. Myndighedens deltagelse er betinget af samtykke fra den relevante nationale myndighed, der har etableret en sådan ordning.

Artikel 80

Samarbejde med OLAF, Europol, Eurojust og EPPO

1. Myndigheden kan indgå samarbejdsaftaler med EU-institutioner, decentraliserede EU-agenturer og andre EU-organer, der handler inden for retshåndhævelse og retligt samarbejde. Disse samarbejdsordninger kan være af strategisk eller teknisk karakter og skal navnlig tage sigte på at lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem parterne i ordningerne. Samarbejdsordningerne må hverken give mulighed for udveksling af personoplysninger eller være bindende for Unionen eller dens medlemsstater.

2. Myndigheden etablerer og opretholder nære forbindelser med OLAF, Europol, Eurojust og EPPO. Med henblik herpå indgår myndigheden særskilte samarbejdsordninger med OLAF, Europol, Eurojust og EPPO med nærmere bestemmelser om deres samarbejde. Forholdet har navnlig til formål at sikre udveksling af strategiske oplysninger og tendenser i forbindelse med trusler mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som Unionen står over for.

Artikel 81

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. For at nå de mål, der er fastsat i denne forordning, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive beføjelser, kan myndigheden etablere kontakter og indgå administrative ordninger med AML/CFT-myndigheder i tredjelande, der har regulerings-, tilsyns- og FIU-relaterede kompetencer inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt med internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale aftaler med disse tredjelande.

2. Myndigheden kan udarbejde modeller for administrative ordninger med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv praksis i Unionen og styrke den internationale koordinering og det internationale samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De offentlige myndigheder og FIU'erne bestræber sig mest muligt på at følge sådanne ordninger.

3. I tilfælde, hvor samspillet mellem flere offentlige myndigheder og FIU'er i Unionen og tredjelandsmyndigheder vedrører spørgsmål, der falder ind under myndighedens opgaver som defineret i artikel 5, har myndigheden en ledende rolle med hensyn til at lette en sådan interaktion, hvor det er nødvendigt. Myndigheden udfører denne rolle, uden at det berører kompetente myndigheders almindelige interaktion med tredjelandes myndigheder.

4. Myndigheden bidrager inden for rammerne af sine beføjelser i henhold til denne forordning og de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter til en fælles, fælles, konsekvent og effektiv repræsentation af Unionens interesser i internationale fora, herunder ved at bistå Kommissionen i dens opgaver vedrørende Kommissionens medlemskab af Den Finansielle Aktionsgruppe og ved at støtte arbejdet og målene i Egmont-Gruppen af Finansielle Efterretningsenheder.

AFDELING 3

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 82

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.

2. Afgørelser, som myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF er opfyldt.

3. Retten til aktindsigt anvendes ikke på fortrolige oplysninger omfattende:

   a) oplysninger eller data fra myndigheden, de finansielle tilsynsmyndigheder eller de forpligtede enheder, der er indhentet i forbindelse med udførelsen af de opgaver og aktiviteter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og kapitel II, afdeling 3

   b) operationelle data eller oplysninger vedrørende sådanne operationelle data fra myndigheden og FIU'erne, som myndigheden er i besiddelse af som følge af udførelsen af opgaverne og aktiviteterne, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, og kapitel II, afdeling 6.

4. De i stk. 3, litra a), omhandlede fortrolige oplysninger, der vedrører en tilsynsprocedure, kan helt eller delvis videregives til de forpligtede enheder, der er parter i en sådan tilsynsprocedure, forudsat at andre juridiske og fysiske personer end den relevante part har en legitim interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Denne adgang omfatter ikke myndighedens og de finansielle tilsynsmyndigheders interne dokumenter eller korrespondance mellem dem.

5. Bestyrelsen vedtager praktiske foranstaltninger vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 og reglerne for videregivelse af oplysninger om tilsynsprocedurer.

Artikel 83

Generel sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 finder anvendelse på myndigheden.

2. Bestyrelsen træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning, som skal være i overensstemmelse med de sprogordninger i direkte tilsyn, der vedtages i henhold til artikel 27.

3. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med myndighedens virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94[27].

Artikel 84

Databeskyttelse

1. Behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som omhandlet i artikel 53 [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 423] og artikel 55 i [Publikationskontoret: indsæt venligst det næste nummer for direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, COM(2021) 420] anses for nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som myndigheden er blevet pålagt i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2018/1725 og artikel 6 i forordning (EU) 2016/679.

   Når myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger i overensstemmelse med artikel 43, der har en betydelig indvirkning på beskyttelsen af personoplysninger, hører den efter at være blevet bemyndiget af Kommissionen Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1725. Myndigheden kan også indbyde de nationale databeskyttelsesmyndigheder som observatører i forbindelse med udarbejdelsen af sådanne retningslinjer og henstillinger.

2. I overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) 2018/1725 vedtager myndigheden interne regler, der kan begrænse anvendelsen af de registreredes rettigheder, hvis sådanne begrænsninger er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 53 i [AMLD] og artikel 55 i [AMLR].

Artikel 85

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

[27] Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1).

Artikel 86

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 25 og artikel 65, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [Publikationskontoret: Indsæt datoen 6 år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato].

3. Den i artikel 25 og 65 omhandlede beføjelse til at vedtage delegerede retsakter kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 25 og 65 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med en måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 87

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

2. Myndighedens værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere korrekt, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 88

Evaluering og revision

3. Senest den 31. december 2029, og herefter hvert femte år, vurderer Kommissionen myndighedens resultater i forhold til dets målsætninger, mandat, opgaver og

beliggenhed i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Evalueringen skal navnlig vedrøre:

a) det eventuelle behov for at ændre myndighedens mandat og de finansielle konsekvenser af en sådan ændring

b) indvirkningen af alle myndighedens tilsynsaktiviteter og -opgaver på Unionens interesser som helhed og navnlig effektiviteten af:

   i) tilsynsopgaver og -aktiviteter i forbindelse med direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder

   ii) indirekte tilsyn med ikkeudvalgte forpligtede enheder

   iii) indirekte overvågning af andre forpligtede enheder

c) virkningen af de aktiviteter, der vedrører støtte til og koordinering af FIU'er, og navnlig koordinering af de fælles analyser af FIU'ers grænseoverskridende aktiviteter og transaktioner

d) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed

e) hensigtsmæssigheden af ledelsesordninger, herunder sammensætningen af og afstemningsreglerne i bestyrelsen og dens forbindelser med det almindelige råd

f) myndighedens omkostningseffektivitet, hvis det er relevant, separat i forhold til dens forskellige finansieringskilder

g) effektiviteten af mekanismen for klager over myndighedens afgørelser og de ordninger for uafhængighed og ansvarlighed, der gælder for myndigheden

h) effektiviteten af samarbejds- og informationsudvekslingsordninger mellem myndigheden og myndigheder, der ikke er AML-myndigheder

i) samspillet mellem myndigheden og de øvrige EU-tilsynsmyndigheder og -organer, herunder EBA, Europol, Eurojust, OLAF og EPPO

j) effektiviteten af myndighedens tilsyns- og sanktionsbeføjelser

k) effektivitet og konvergens i tilsynspraksis, som tilsynsmyndighederne har opnået, og myndighedens rolle heri.

4. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges også, hvorvidt:

a) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver

b) det er hensigtsmæssigt at overdrage yderligere tilsynsopgaver vedrørende forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor, om nødvendigt med angivelse af, hvilke typer enheder der bør være underlagt yderligere tilsynsopgaver

c) det er hensigtsmæssigt at overdrage yderligere opgaver inden for støtte til og koordinering af FIU'ernes arbejde

d) myndigheden bør tillægges yderligere sanktionsbeføjelser.

5. Ved hver anden evaluering vil myndighedens resultater blive vurderet i forhold til dens mål, mandat og opgaver, herunder en vurdering af, hvorvidt det stadig af berettiget, at myndigheden fortsætter med disse mål og opgaver og fortsætter sit mandat.

6. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 89

Ændring af forordning (EU) nr. 1093*/2010*

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

   a) I stk. 2 udgår andet afsnit.

   b) Stk. 5, litra h), udgår.

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

   a) Punkt 1a udgår.

   b) I punkt 2 udgår nr. iii).

3) Artikel 8, stk. 1, litra l), udgår.

4) Artikel 9a og 9b udgår.

5) Artikel 17, stk. 6, affattes således:

"6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i denne artikels stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan manglende overholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems velordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvor de relevante krav i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiel institution [?], hvorved den kræver, at denne iværksætter alle nødvendige tiltag til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4."

6) Artikel 19, stk. 4, affattes således:

"4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at en finansiel institution overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, i denne forordning omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til den pågældende finansielle institution, hvorved den pålægger denne at iværksætte de nødvendige tiltag til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF."

7) Artikel 33, stk. 1, andet afsnit, udgår.

8) I artikel 40, stk. 1, tilføjes følgende litra g):

"g) en repræsentant for myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke har stemmeret."

9) Artikel 81, stk. 2b, udgår.

Artikel 90

Ændring af forordning (EU) nr. 1094/2010

I forordning (EU) nr. 1094/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, udgår.

2) I artikel 40, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"f) en repræsentant for myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke har stemmeret."

3) Artikel 54, stk. 2a, udgår.

Artikel 91

Ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010

I forordning (EU) nr. 1095/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, udgår.

2) I artikel 40, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"f) en repræsentant for myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke har stemmeret."

3) Artikel 54, stk. 2a, udgår.

Artikel 92

Indledning af myndighedens virksomhed

Kommissionen er ansvarlig for oprettelsen og den indledende drift af myndigheden indtil den dato, hvor myndigheden bliver operationel, dvs. den 1. januar 2024 i overensstemmelse med artikel 93. Med henblik herpå:

a) kan Kommissionen udpege en tjenestemand fra Kommissionen til at fungere som midlertidig administrerende direktør og varetage de opgaver, der er pålagt den administrerende direktør, indtil myndigheden har kapacitet til at gennemføre sit eget budget, og den administrerende direktør har tiltrådt sit hverv efter direktionens udnævnelse i overensstemmelse med artikel 58

b) udøver den midlertidige administrerende direktør, uanset artikel 53, stk. 4, og indtil den i artikel 58 nævnte beslutning er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne

c) kan Kommissionen tilbyde myndigheden bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage myndighedens opgaver på den midlertidige administrerende direktørs eller den administrerende direktørs ansvar

d) kan den midlertidige administrerende direktør anvise alle betalinger, der er omfattet af myndighedens bevillinger, når bestyrelsen har godkendt dem, og indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

Artikel 93

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 2024.

Artikel 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 og 87 anvendes dog fra den 1. januar 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1,1. Forslagets/initiativets betegnelse

Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et agentur for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, i det følgende benævnt "myndigheden"

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: Finansiel stabilitet, finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkedsunionen

Aktivitet: Finansiel stabilitet

1.3. Forslaget vedrører

✓en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning[1]

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

2. En økonomi, der tjener alle

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1.2

Den finansielle stabilitet bevares og forbedres ved hjælp af effektive tilsyns- og krisestyringsmekanismer og ved hjælp af midler til at absorbere chok og sprede risici, og der findes en samlet tilgang til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terroraktiviteter.

[1] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

På tilsynsområdet har myndigheden til hensigt at forbedre den overordnede kvalitet af det AML/CFT-tilsyn, der finder sted i EU, dels ved selv at føre direkte tilsyn med et begrænset antal af de mest risikofyldte grænseoverskridende enheder i den finansielle sektor (og eventuelt visse andre enheder, for hvilke den kan overtage tilsynsansvaret i nødsituationer), og dels ved at føre tilsyn med og koordinere de nationale tilsynsmyndigheder, både hvad angår forpligtede enheder i den finansielle og den ikkefinansielle sektor i henhold til EU's lovgivning om AML/CFT.

På området finansielle efterretningsenheder (FIU'er) vil myndigheden fremme større effektivitet og samarbejde mellem FIU'er, herunder ved at vedtage harmoniserede modeller for indberetning og udveksling af oplysninger, ved at foretage analyser sammen med FIU'er og ved at overtage værtskabet for en eksisterende informationsudvekslingsinfrastruktur, FIU.net.

Begge disse mål bør indirekte bidrage til en stigning i omfanget af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i EU, som enten opdages eller forhindres i at ske gennem afskrækkelse og større sandsynlighed for påvisning.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Generelle indikatorer

- Forholdet mellem foreslået og vedtaget endeligt budget (pr. år)
- Indirekte tilsyn med og koordinering af tilsynsmyndigheder
- Antal vedtagne tekniske standarder i forhold til det antal, der egentlig skulle udvikles
- Antal udkast til tekniske standarder, som er blevet forelagt Kommissionen til godkendelse inden for de fastsatte frister
- Antal tekniske standarder foreslået, men afvist af Kommissionen
- Antal vedtagne ikke-bindende henstillinger i forhold til det antal, der egentlig skulle udvikles
- Antal uddannelsestimer for tilsynsførende
- Antal medarbejdere, der deltager i udvekslinger/udstationeringer
- Antal gennemførte peerevalueringer
- Antal hindringer for konvergens, der identificeres og fjernes
- Nye praktiske redskaber og instrumenter til fremme af konvergens
- Antal befolkede databaser

Direkte tilsyn med visse forpligtede enheder

- Antal kontrolbesøg på stedet og dedikerede undersøgelser
- Antal møder med enheder under tilsyn
- Antal afgørelser rettet til enheder under tilsyn
- Antal sanktioner over for enheder under tilsyn
- Antal klager fra virksomheder under tilsyn

Koordinering og støtte til finansielle efterretningsenheder

• Antal gennemførte fælles analyser

• Antal vedtagne tekniske standarder

• Mængden af vejledninger/henstillinger rettet til FIU'er.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Som analyseret i den konsekvensanalyse, der ledsager dette lovgivningsforslag, er de to vigtigste problemer, som initiativet har til formål at løse, inkonsekvent AML/CFT-tilsyn på tværs af det indre marked og utilstrækkelig koordinering og udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder. Med hensyn til tilsyn varierer håndhævelsens effektivitet i de forskellige medlemsstater på grund af forskelle i ressourcer og praksis. FIU'erne mangler i øjeblikket fælles metoder og harmoniserede modeller, som hindrer fælles analyse, hvilket resulterer i en suboptimal påvisning af transaktioner og aktiviteter, der potentielt er forbundet med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

AML-pakken, som Kommissionen vedtog i 2019 fremhævede, hvordan kriminelle har været i stand til at udnytte forskellene mellem medlemsstaternes AML/CFT-ordninger. Den grænseoverskridende karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (ML/FT) gør et godt samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og FIU'er yderst vigtigt med henblik på at forebygge denne kriminalitet. Mange enheder, som er omfattet af AML-forpligtelser, udøver grænseoverskridende aktiviteter, og nationale tilsynsmyndigheders og FIU'ers forskellige tilgange hindrer dem i at opnå en optimal AML/CFT-praksis på koncernplan. Der er behov for større koordinering på EU-plan, herunder en del af det direkte EU-tilsyn med nogle af de mest risikofyldte enheder, for at håndtere disse grænseoverskridende spørgsmål og maksimere EU's finansielle systemkapacitet til både at forebygge og afsløre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Forslaget om en EU-AML-myndighed vedtages sammen med et forslag til et EU-AML/CFT-regelsæt i form af en EU-forordning. Tilsammen har disse to initiativer til formål i betydelig grad at øge konvergensen mellem tilsynet med og håndhævelsen af AML/CFT på tværs af medlemsstaterne og styrke tilsynsintensiteten, navnlig ved at etablere tilsyn på EU-plan med de mest risikofyldte grænseoverskridende enheder. Bedre grænseoverskridende samarbejde mellem FIU'er og forbedret national praksis, på grundlag af generalisering af bedste praksis, vil være et passende svar på den grænseoverskridende karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Relevante tidligere erfaringer omfatter oprettelsen af de tre europæiske tilsynsmyndigheder for finansielle tjenesteydelser (ESA'er), den fælles tilsynsmekanisme for banker (FTM, ikke et EU-agentur, men en afdeling af Den Europæiske Centralbank) og Den Europæiske Anklagemyndighed.

På baggrund af de europæiske tilsynsmyndigheders erfaringer er det blevet bemærket, at en kombination af ressourcer fra EU-budgettet og direkte fra medlemsstaterne via nationale tilsynsmyndigheder er kompliceret at realisere og kan udgøre en byrde for tilsynsmyndigheder fra mindre medlemsstater; det kan også bringe en myndigheds uafhængighed i fare. Det foreslås derfor ikke at have direkte finansiering af myndigheden fra medlemsstaterne.

Fra FTM's side er det blevet bemærket, at tilsynet med enheder under direkte tilsyn kan udføres effektivt ved hjælp af fælles tilsynshold, der ledes af ansatte i EU-tilsynsmyndigheden med base i medlemsstaten for en enhed under direkte tilsyn, men også omfatter personale fra den nationale tilsynsmyndighed. Denne model er blevet anvendt på myndighedens direkte tilsynsaktiviteter.

Fra EPPO's side er det blevet bemærket, at der kan være behov for en betydelig tid, før et nyt organ opnår administrativ og budgetmæssig autonomi, og der skal i planlægningen med støtte fra Kommissionen, herunder en udstationeret midlertidig administrerende direktør, tages højde for dette i denne periode

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Der skal oprettes en ny budgetpost svarende til oprettelsen af et nyt EU-agentur. Desuden vil det være nødvendigt at programmere den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, således at der afsættes de nødvendige ressourcer til gennemførelsen af denne lovgivning.

1.5.5. Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling

I tilfælde, hvor et EU-organ fører direkte tilsyn med enheder i den private sektor, er det ofte tilfældet, at et sådant tilsyn finansieres af gebyrer betalt af de enheder, der føres tilsyn med. Dette er tilfældet med FTM og med ESMA's (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds) tilsyn med centrale EU-modparters transaktionsregistre og kreditvurderingsbureauer. I FTM's tilfælde støttes sådanne gebyrer ikke kun af banker under direkte tilsyn, men af alle banker over en vis størrelse og aktivitetstærskel, som ikke alle er underlagt direkte tilsyn af FTM.

Dette udkast til forordning ophæver bestemmelsen i forordning (EU) 2019/2175, som tildelte Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) visse beføjelser vedrørende AML/CFT ved at ændre dens oprettelsesforordning (forordning 2010/1093), og giver myndigheden de samme beføjelser. Denne forordning var ledsaget af en finansieringsoversigt, som tildelte fire midlertidigt ansatte og fire kontraktansatte til EBA og det tilsvarende påkrævede bidrag på 529 000 EUR, som på grund af finansieringsmodellen for ESA'erne udgjorde 40 % af omkostningerne [de resterende 60 % af omkostningerne afholdes af medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder]. Det foreslås at omfordele dette budget fra EBA til AML-myndigheden.

FIU.net er et kommunikationsnet mellem EU's FIU'er, som Europos i øjeblikket står for, men som snart (inden september 2021) skal overføres til Kommissionen på midlertidig basis i afventning af oprettelsen af myndigheden; dette følger af en afgørelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fra december 2019, ifølge hvilken Europols hosting af FIU.net går videre end sidstnævntes mandat med hensyn til behandling af personoplysninger. De årlige omkostninger til hosting af FIU.net i Kommissionen efter afslutningen af overførslen fra Europol til Kommissionen er budgetteret med 2 mio. EUR og tilskrives Kommissionens GD FISMA. Det foreslås at finansiere denne aktivitet over EU-budgettet, da

omkostningerne ikke længere vil blive afholdt af Kommissionen. Den samlede virkning på EU's budget vil dog ikke være nøjagtig budgetneutral, da AML-myndigheden vil videreudvikle FIU.net, hvilket vil resultere i øgede årlige omkostninger svarende til 3 mio. EUR i 2021-priser.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

✓ **Begrænset varighed**

☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]YYYY til [DD/MM]YYYY

☐ Finansielle virkninger fra YYYY til YYYY

✓**Ubegrænset varighed**

☐ Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2025,

derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1,7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)[2]

✓ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen via

☐ gennemførelsesorganer

☐ Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

✓**Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

✓ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

Bemærkninger

Ikke relevant

[2] Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2,1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I overensstemmelse med allerede eksisterende standardordninger anvendt i eksisterende agenturer udarbejder AML-myndigheden regelmæssige rapporter om sine aktiviteter (herunder intern rapportering til den øverste ledelse, rapportering til organer og udarbejdelse af årsrapporten) og vil være underlagt revision af Revisionsretten og Kommissionens interne revisionstjeneste om dens forbrug af ressourcer og resultater.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Forvaltnings- og kontrolsystemer er omhandlet i kapitel IV i udkastet til forordning om oprettelse af AML-myndigheden. Myndigheden vil sikre, at de relevante standarder overholdes inden for alle områder af den interne kontrolramme. Dertil kommer, at Europa-Parlamentet hvert regnskabsår, efter henstilling fra Rådet, meddeler decharge til hvert EU-agentur for gennemførelsen af deres budgetter; denne procedure vil også gælde for AML-myndigheden.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Oprettelsen af en struktur for intern kontrol vil være en prioritet for AML-myndigheden umiddelbart efter dens oprettelse.

De risici, der allerede er identificeret forud for vedtagelsen af udkastet til forordning om oprettelse af AML-myndigheden, omfatter følgende:

- Forpligtede enheders manglende rettidige opkrævning af gebyrer til myndigheden
- Tilfælde af hvidvask af penge, der forekommer i forpligtede enheder under direkte tilsyn af AML-myndigheden i løbet af dette tilsyn.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

De skøn, der er foretaget her, er baseret på GD FISMA's erfaringer med tilsynet foretaget af de tre europæiske tilsynsmyndigheder for finansielle tjenesteydelser (EBA, EIOPA og ESMA), som alle er decentraliserede reguleringsorganer, ligesom den kommende hvidvaskmyndighed forventes at være.

Kontrolomkostninger - agenturers tilsyn

GD FISMA's omkostninger til myndighedens overordnede tilsyn er historisk set blevet anslået til 0,5 % af de årlige bidrag, der er betalt til dem. Sådanne omkostninger omfatter f.eks., men ikke udelukkende, omkostninger i forbindelse med vurderingen af den årlige programmering og det årlige budget, deltagelse af repræsentanter for GD FISMA i bestyrelser, tilsynsråd og dertil knyttet forberedende arbejde.

Kontrolomkostninger — betaling af årlige bidrag

Kontrolomkostningerne direkte i forbindelse med behandlingen af de årlige betalinger til myndigheden er baseret på den metode, der anvendes til at beregne omkostningerne i forbindelse med andre finansielle transaktioner i GD FISMA. De udgør en lille og irrelevant del af de foretagne betalinger.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), anvendelse på AML-myndigheden uden nogen begrænsninger.

Myndigheden vil have en særskilt strategi til bekæmpelse af svig og en deraf følgende handlingsplan. Dens foranstaltninger inden for bekæmpelse af svig skal være i overensstemmelse med reglerne og retningslinjerne i finansforordningen (foranstaltninger til bekæmpelse af svig som led i forsvarlig økonomisk forvaltning), OLAF's politikker til forebyggelse af svig og bestemmelserne i Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig: øget indsats for at beskytte EU-budgettet (COM(2019) 196 final) og fastsat i den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer (juli 2012) og den tilhørende køreplan.

Desuden fastlægges der i den foreslåede forordning om oprettelse af AMLA bestemmelser om gennemførelse og kontrol af dens budget og de gældende finansielle bestemmelser, herunder de bestemmelser, der har til formål at forhindre svig og uregelmæssigheder. Dens fremtidige interne finansforordning vil præcisere dette nærmere.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3,1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgifts-område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[1]	fra EFTA-lande[2]	fra kandidat-lande[3]	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
7	20.020101.01-C1-PMO(FISMA) 20.020601.01-C1-FISMA	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1	03.020106-C1-FISMA	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1	03.100200-C1-FISMA	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

[1] OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
[2] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
[3] Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

Udgifts-område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1	03.10.YY.YY — EU's agentur for bekæmpelse af hvidvask af penge	Opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

3,2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler) Løbende priser

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	1 - Indre marked, innovation og digitalt

03.10.YY.YY: EU's myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge (AMLA)			2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT FFR for 2021-2027**
Budgetafsnit 1:	Forpligtelser	1)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
	Betalinger	2)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
Budgetafsnit 2:	Forpligtelser	(1a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
	Betalinger	(2 a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
Budgetafsnit 3:	Forpligtelser	(3 a)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
	Betalinger	(3b)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
Bevillinger I ALT til AMLA	Forpligtelser	=1+1a +3a	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**
	Betalinger	= 2 + 2a (3b)	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

i mio. EUR (tre decimaler) Løbende priser

Nærmere oplysninger om kilderne til			2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT**

omfordeling af forpligtelsesbevillinger								**FFR for 2021-2027**
03.02.01.06 Gennemførelse og udvikling af det indre marked for finansielle tjenesteydelser (løbende priser) — ad. FIU.net	Forpligtelser	4			1,000	2,000	2,000	**5,000**
03.10.02 Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)	Forpligtelser	5		0,550	0,561	0,573	0,584	**2,268**
Margen under udgiftsområde 1	Forpligtelser	6	1,061	15,158	28,851	10,277	10,523	**65,870**
Omfordeling i alt	Forpligtelser	=4+5+6	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administration"

i mio. EUR (tre decimaler) Faste 2021-priser

		2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT FFR for 2021-2027**
GD: FISMA							
• Tjenestemænd		1,216	1,216				**2,432**
• Kontraktansatte		0,328	0,328				**0,656**
• Andre administrationsudgifter - Tjenesterejser		0,040	0,090				**0,130**
I ALT GD FISMA	Bevillinger	1,584	1,634				**3,218**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,584	1,634				**3,218**

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023[1]	2024	2025	2026	2027	**I ALT FFR for 2021-2027**
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

[1] Tilnærmelse for 2023 og 2024 i betragtning af de forskellige grundlag (angivet ovenfor), der skal anvendes for udgifter under udgiftsområde 1 og 7.

under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

3.2.2. Anslåede virkninger for AMLA's bevillinger

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

✓ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler) Løbende priser

Der angives mål og resultater ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		**I ALT FFR for 2021-2027**
	RESULTATER												
	Type[1]	Resultaternes gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1[2]...													
- Databaser og IT-systemer (herunder overgangsomkostninger)	Database/IT					2,918		3,951		3,312		3,379	13,560
- Oversættelse	Oversættels					0,265		0,406		0,110		0,113	0,894
- Tjenesterejser	Tjenesterejs					1,062		1,624		0,442		0,450	3,578
- Juridisk bistand	Ekstern juridisk bistand							0,541		0,166		0,168	0,875
OMKOSTNINGER I ALT						**4,245**		**6,522**		**4,030**		**4,110**	**18,907**

[1] Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

[2] Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikke mål ...".

3.2.3. Anslåede virkninger for AMLA's menneskelige ressourcer

3.2.3.1. Resumé

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

✓ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler) Løbende priser — Kun den del, der finansieres af Unionen

	2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT FFR for 2021-2027**
Midlertidigt ansatte (AD)	0,518	5,682	14,354	5,362	5,468	**31,384**
Midlertidigt ansatte (AST)		0,462	2,493	0,962	0,982	**4,899**
Kontraktansatte	0,291	1,186	1,815	0,308	0,315	**3,915**
Udstationerede nationale eksperter		0,159	0,486	0,462	0,471	**1,578**
I ALT	**0,809**	**7,489**	**19,148**	**7,094**	**7,236**	**41,776**

Personalebehov (FTÆ): Stillinger i alt, der finansieres af Unionen og finansieres via gebyrer eller afgifter

	2023	2024	2025	2026[1]	2027	**I ALT[2]**
Midlertidigt ansatte (AD)	8	58	155	180	180	**180**
Midlertidigt ansatte (AST)		7	30	30	30	**30**
Kontraktansatte	10	30	30	30	30	**30**
Udstationerede nationale		5	10	10	10	**10**

[1] **Fra 2026 og frem vil 192 af de i alt 250 stillinger (dvs. 77 %) blive finansieret via gebyrer/afgifter, heraf 164 midlertidigt ansatte (141 AD'er og 23 AST'er), 25 kontraktansatte og 3 udstationerede nationale eksperter.**

[2] **I alt med det planlagte fulde personale.**

eksperter						

I ALT	**18**	**100**	**225**	**250**	**250**	**250**

Det antages, at alt personale, der blev ansat i 2023, arbejder i 6 måneder, idet ansættelsesproceduren er påbegyndt inden den retlige oprettelse af myndigheden, således at kontrakterne kan underskrives, så snart agenturet er oprettet. Tilsvarende antages det, at 20 midlertidigt ansatte, der tiltræder en stilling i 2024, arbejder hele året, idet rekrutteringen finder sted i 2023. Alt yderligere personale antages at være ansat i løbet af året og vil derfor i gennemsnit koste 50 % af udgifterne til stillingerne. Det antages således, at det fulde personale vil være nået i midten af 2026.

Nærmere oplysninger om omfordeling fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed

Personalebehov (FTÆ):

	2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT**
Midlertidigt ansatte (AD)		4	4	4	4	**4**
Midlertidigt ansatte (AST)						
Kontraktansatte		4	4	4	4	**4**
Udstationerede nationale eksperter						

I ALT		**8**	**8**			**8**

Tildelingen af personale til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (stillinger i stillingsfortegnelsen og bevillinger til kontraktansatte) vil blive reduceret med fire midlertidigt ansatte (AD7'er) og fire kontraktansatte (FGV'er), da de opgaver i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge, som EBA har fået tildelt i forbindelse med revisionen af ESA'erne, vil blive udført af AMLA.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer i det overordnede generaldirektorat

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

✓ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

		2023	2024	2025	2026	**2027**
• **Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)**						
20 01 02 01 og 20 01 02 02 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		8	8			
20 01 02 03 (i delegationerne)						
01 01 01 01 (indirekte forskning)						
10 01 05 01 (direkte forskning)						
• **Eksternt personale (i årsværk) FTÆ)**[1]						
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)		4	4			
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)						
Budgetpost(er) (specificeres) [2]	- i hovedsædet[3]					
	- i delegationer					
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)						
10 01 05 02 (KA, UNE, V — direkte forskning)						
Andre budgetposter (skal						

[1] KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

[2] Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

[3] Primært for EU's samhørighedsfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFAF).

angives)					
I ALT	**12**	**12**			

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Der skal oprettes en taskforce på 12 (heraf 8 tjenestemænd eller midlertidigt ansatte og 4 kontraktansatte) i GD FISMA for at sikre en hurtig oprettelse og ibrugtagning af EU's agentur for bekæmpelse af hvidvaskning af penge (AMLA). Taskforcen vil bidrage til hurtig rekruttering af AMLA-personale samt til etablering af administrative, logistiske, menneskelige og budgetmæssige og finansielle procedurer samt de systemer, der er nødvendige for at sikre, at de nødvendige gebyr- og afgiftsmidler er til rådighed for AMLA på de planlagte tidspunkter. Uden oprettelsen af denne taskforce vil det ikke være muligt at oprette AMLA fuldt ud, således at det er parat til at udføre alle sine tilsynsopgaver og koordineringsopgaver i begyndelsen af 2026.
Eksternt personale	Der skal oprettes en taskforce på 12 (heraf 8 tjenestemænd eller midlertidigt ansatte og 4 kontraktansatte) i GD FISMA for at sikre en hurtig oprettelse og ibrugtagning af EU's agentur for bekæmpelse af hvidvaskning af penge (AMLA). Taskforcen vil bidrage til hurtig rekruttering af AMLA-personale samt til etablering af administrative, logistiske, menneskelige og budgetmæssige og finansielle procedurer samt de systemer, der er nødvendige for at sikre, at de nødvendige gebyr- og afgiftsmidler er til rådighed for AMLA på de planlagte tidspunkter. Uden oprettelsen af denne taskforce vil det ikke være muligt at oprette AMLA fuldt ud, således at det er parat til at udføre alle sine tilsynsopgaver og koordineringsopgaver i begyndelsen af 2026.

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til fuldtidsækvivalenterne er beregnet, bør medtages i afsnit 3 i bilag V.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

☐ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme

✓ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse Der skal oprettes en ny budgetpost svarende til oprettelsen af et nyt EU-agentur. Desuden vil det være nødvendigt at programmere den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, således at der afsættes de nødvendige ressourcer til gennemførelsen af denne lovgivning. Som anført ovenfor vil det foreslåede supplerende budget navnlig blive finansieret ved en omfordeling af en lille del af Unionens bidrag (og stillinger) fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), en mindre omfordeling fra bevillingen til programmet for det indre marked (i forhold til omkostningerne ved hosting af FIU.net-IT-systemet) og i det væsentlige ved en udnyttelse af margenen under udgiftsområde 1.

☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres[1].

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

☐ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

✓ Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	I alt 2021-2027.
Gebyrer fra enheder under direkte tilsyn og gebyrer/afgifter for indirekte tilsyn med finansieringsinstitutter[2]				36,179	39,302	75,481
Samfinansierede bevillinger I ALT				36,179	39,302	75,481

[1] Jf. artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2093/2020 af 17. December 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027.

[2] **De samlede personaleomkostninger (herunder tilknyttede omkostninger i henhold til afsnit II og pensionsbidrag) og driftsomkostninger som følge af direkte tilsyn og indirekte tilsyn med finansielle institutioner.**

Anslåede virkninger for indtægterne

- ✓ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
- ☐ for egne indtægter
- ☐ for andre indtægter
- ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[3]						
		År **n**	År **n + 1**	År **n + +2**	År **n + +3**	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

[3] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

BILAG - ANTAGELSER

1. Generelle antagelser

AML-myndigheden

Afsnit I - Personaleudgifter

Følgende specifikke antagelser er anvendt ved beregningen af personaleudgifterne på grundlag af de konstaterede personalebehov, som der redegøres for nedenfor:

- Datoen for myndighedens retlige oprettelse vil være umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden (sandsynligvis i begyndelsen af 2023), men i 2023 vil myndigheden ikke udføre operationelle opgaver, men alene opgaver i forbindelse med dens oprettelse. Personale, der blev ansat i 2023 (18 ansatte), vil udelukkende være administrativt personale og HR-personale.
- Det direkte tilsyn med alle udvalgte enheder vil begynde i 2026, og derfor skal alle 100 medarbejdere til direkte tilsyn være på plads inden udgangen af 2025.
- I midten af 2025 vil processen med udvælgelse af enheder til direkte tilsyn og fastsættelse af gebyrer/afgifter blive afsluttet (listen over enheder, der er underlagt gebyrer/afgifter, vil være længere end listen over dem, der er underlagt direkte tilsyn). Fra og med 2026 vil myndigheden modtage størstedelen af sin finansiering gennem gebyrer/afgifter.
- Med hensyn til andre operationelle aktiviteter end direkte tilsyn vil myndigheden begynde at udøve sine funktioner i 2024 og vokse til fuld bemanding over en treårig periode, og der forventes at være nået fuldt personale inden udgangen af 2026. Personale, der rekrutteres i 2026, vil arbejde med indirekte tilsyn med den ikkefinansielle sektor og FIU-støtte. 2027 bliver det første år, hvor myndigheden har fuldt personale i et helt kalenderår.
- Nyansatte medarbejdere i 2023, 2024, 2025 og 2026 budgetteres med i seks måneder i betragtning af den tid, det tager at ansætte det ekstra personale, men 20 nye medarbejdere, der tiltræder stillingen i begyndelsen af 2024, budgetteres med i en hel periode på 12 måneder, da ansættelsesproceduren vil blive gennemført i 2023.
- De gennemsnitlige årlige udgifter for 2021 til en midlertidigt ansat er på 152 000 EUR, til en kontraktansat er de på 82 000 EUR og til en udstationeret national ekspert er de på 86 000 EUR, heraf 25 000 EUR i "habillage"-omkostninger under afsnit II (bygninger, IT osv.), og disse tal er indeksreguleret med 2 % om året fra 2023, således at finansieringsoversigten kan fremlægges i løbende priser;
- Der anvendes ingen positiv eller negativ justeringskoefficient, da myndighedens hjemsted er ukendt (det er normalt, at et forslag fra Kommissionen om oprettelse af et nyt agentur er tomt med hensyn til hjemstedet).
- Arbejdsgiverbidragene til pensioner for midlertidigt ansatte og kontraktansatte er baseret på de standardgrundlønninger, der indgår i de gennemsnitlige standardomkostninger for 2021, dvs. henholdsvis 96 724 EUR og 54 200 EUR, og som igen indekseres med 2 % om året fra 2023 for at nå frem til løbende priser.

Afsnit II - Infrastruktur- og driftsudgifter

Omkostningerne er baseret på multiplikation af antallet af ansatte med den andel af året, hvor der anvendes standardudgiften til "habillage", dvs. 25 000 EUR plus 2 500 EUR pr. ansat[4] til dækning af andre administrationsudgifter, begge beløb i 2021-priser og indekseret for at nå frem til løbende priser.

I løbet af år 1 med effektiv drift (2024) vil det imidlertid være nødvendigt at leje et tilstrækkeligt stort kontorareal til, at agenturet kan bemandes fuldt ud. Ud over standardberegningen til "habillage" (25 000 EUR ganget med 82,5 årsværk) er der derfor budgetteret med yderligere 2 mio. EUR (i løbende priser) for at tage højde for lejeudgifter og potentielle omkostninger til indretning af bygningen.

Kommissionen

På grundlag af de seneste erfaringer med oprettelse af nye agenturer vil der være behov for en tidsbegrænset taskforce på 12 personer (8 AD-tjenestemænd og 4 kontraktansatte) i 2023 og 2024 for effektivt og hurtigt at oprette myndigheden, herunder en midlertidig administrerende direktør, der er udstationeret fra Kommissionen, og et hold specialister inden for menneskelige ressourcer, IT, finans og indkøb. Disse personer vil blive stillet til rådighed internt i Europa-Kommissionen. Nogle af taskforcens ansatte (fire i dette skøn) vil skulle være kontraktansatte på grund af taskforcens kortsigtede karakter. Der vil være behov for tjenesterejser, navnlig efter at myndigheden påbegynder sit arbejde på sit hjemsted fra 2024. Personalet i denne taskforce er i gennemsnit for 2021 blevet budgetteret med 152 000 EUR pr. ansat for en tjenestemand (en sats, der omfatter udgifter til bygninger og IT, såkaldt "habillage") og 82 000 EUR for en kontraktansat.

2. Specifikke oplysninger

Medarbejderantal

Som anført i bilag 5 til konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag, er det samlede personaleniveau for myndigheden planlagt til 250, hvoraf 100 medarbejdere er beskæftiget med direkte tilsyn med visse forpligtede enheder. Hvis myndigheden imidlertid er placeret tæt på et eksisterende EU-agentur, som den kan dele støttefunktioner med, kan det samlede personaleantal være noget mindre end 250; hvis dette er tilfældet, bør denne arbejdsstyrkeundersøgelse ændres under lovgivningsprocessen.

De 100 ansatte, der er beskæftiget med direkte tilsyn, er baseret på et anslået antal enheder under direkte tilsyn fra myndigheden på mellem 12 og 20 og et gennemsnitligt antal ansatte i myndigheden, der arbejder med hver enhed under direkte tilsyn, i størrelsesordenen fem til otte. Næsten alle de 100 ansatte vil være baseret i medlemsstaterne og ikke på myndighedens hjemsted, da de vil stå i spidsen for de fælles tilsynshold med deltagelse af medarbejdere fra nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder.

For så vidt angår de 150 medarbejdere, der ikke er involveret i direkte tilsyn, er dette antal fastsat til det minimumsniveau, der er nødvendigt for at udføre alle myndighedens opgaver. Det ligger betydeligt under det gennemsnitlige personaleniveau for de tre ESA'er i 2020. Myndighedens 150 medarbejdere, der ikke er involveret i direkte tilsyn, kan opdeles efter følgende aktiviteter:

- Bestyrelsesmedlemmer, administrerende direktør og formand (syv fuldtidsækvivalenter)

[4] I deres budgetter for 2021 varierer omkostningerne under afsnit II for ESA'erne, ekskl. bygninger og IKT, fra 1 700 EUR til næsten 5 000 EUR pr. ansat.

- Centraladministration og støttepersonale (budget, indkøb, menneskelige ressourcer, IT-jura osv.)

– Indirekte tilsyn (koordinering og overvågning af nationale tilsynsmyndigheder) i den finansielle sektor

– Indirekte tilsyn (koordinering og overvågning af nationale tilsynsmyndigheder) i den ikkefinansielle sektor

- Koordinering af og støtte til FIU'ernes arbejde.

I udkastet til forordning om oprettelse af myndigheden fastsættes antallet af bestyrelsesmedlemmer til fem plus formanden. De vil ikke være fastansatte i myndigheden, men uafhængige fuldtidsansatte offentligt ansatte. På grundlag af ESA'ernes erfaringer kan antallet af nødvendige centrale administrations- og støttemedarbejdere anslås til 20 (mindre, hvis støttetjenesterne deles med et andet agentur). Den nøjagtige fordeling af de resterende 123 på de øvrige aktiviteter vil blive overdraget til myndigheden selv, men det anslås, at ca. 70 FTÆ vil arbejde med indirekte tilsyn med den finansielle sektor (dette er relevant for gebyrer/afgifter – se nedenfor).

Aktionsudgifter — Afsnit III

Omkostningerne vurderes på grundlag af følgende generelle antagelser:

- Oversættelsesomkostningerne ved fuld drift anslås til lige over 0,5 mio. EUR om året i 2021-priser og indekseres for at nå frem til løbende priser. De anslåede satser for 2024 og 2025 antages at være henholdsvis 50 % og 75 % heraf.
- IT-overgangsomkostninger omfatter: Engangsomkostningerne til overførsel af IT-systemer til AMLA og andre IT-startomkostninger for AMLA blev anslået til 1 mio. EUR i 2023 og 400 000 EUR i 2024 (begge i 2021-priser).
- Udgifterne til tilsyn på stedet beløber sig til 2 500 EUR pr. person pr. besøg. Tjenesterejsebudgettet på 2 mio. EUR (i 2021-priser) ved fuld drift (dvs. fra 2027 og frem) dækker 800 individuelle tjenesterejser (tjenesterejsebudgettet for 2024 er 50 % af budgettet ved fuld drift og 75 % af budgettet ved fuld drift i 2025).
- Udgifter til retstvister vedrører anvendelsen af ekstern advokat til retssager med enheder under direkte tilsyn vedrørende afgørelser, der er rettet til dem, med enheder, der er underlagt gebyrer/afgifter, vedrørende gebyrernes/afgifternes størrelse og med nationale tilsynsmyndigheder i tilfælde, hvor myndigheden finder, at de er mangelfulde i tilsynet med en enhed, og foreslår, at tilsynskompetencen overføres til myndigheden. De årlige udgifter til retstvister anslås til 0,75 mio. EUR ved fuld drift (i 2021-priser).

Myndigheden vil overtage EBA's AML-database, som EBA fik mandat til at oprette ved forordning (EU) 2019/2175 (forordningen om revision af ESA), jf. artikel 9a i EBA-forordningen (se punkt 1.5.5 i arbejdsstyrkeundersøgelsen), som for første gang gav EBA beføjelser til at bekæmpe hvidvask af penge, sammen med de otte stillinger, som EBA havde fået tildelt til bekæmpelse af hvidvask af penge i denne lovgivning. Det beløb, der er afsat til EBA i arbejdsstyrkeundersøgelsen i Kommissionens forslag om at tildele EBA disse yderligere beføjelser (COM(2018) 646 final), var løbende på 0,53 mio. EUR fra Unionens budget (40 % af de samlede omkostninger på grund af ESA'ernes blandede finansieringskarakter). Denne finansiering (behørigt indekseret) vil blive overført til AML-myndigheden.

AML-myndigheden vil også overtage Kommissionens hosting af informationsudvekslingssystemet for FIU'er, der er kendt som FIU.net. Hosting af dette netværk overføres fra Europol til Kommissionen i løbet af 2021, men Kommissionens hosting forventes at være midlertidig, indtil myndigheden kan overtage denne hosting permanent. Omkostningerne til hosting af FIU.net består, uafhængigt af de overdragelsesrelaterede omkostninger, hovedsagelig af IT-omkostninger (vedligeholdelse af sikker hardware og software til grænseoverskridende udveksling af følsomme oplysninger mellem FIU'er). De årlige omkostninger ved at hoste FIU.net i Kommissionen er ca. 2 mio. EUR, men dette er et konservativt skøn, der kun skal sikre et sikkert system i øjeblikket. Myndigheden vil skulle udvikle yderligere funktioner for at tilvejebringe effektive redskaber til udveksling af oplysninger mellem FIU'er, og budgettet for FIU.net-systemet her er derfor på 3 mio. EUR (i 2021-priser), hvoraf ca. 2 mio. EUR (i løbende priser) vil svare til en besparelse på EU-budgettet som følge af overførslen af FIU.net fra Kommissionen til AMLA fra midten af 2025 (det første år, hvor overførslen af FIU.net fra Kommissionen til myndigheden er realistisk).

Gebyr-/afgiftsindtægter

Myndighedens aktiviteter, der skal finansieres af gebyr-/afgiftsindtægter, er omkostninger i forbindelse med direkte tilsyn og indirekte tilsyn med den finansielle sektor. Med hensyn til afsnit I og afsnit II anslås det samlede antal FTÆ ved fuld drift, der er involveret i disse to aktiviteter, til 192. Med hensyn til afsnit III er de omkostninger, der anses for at falde ind under denne kategori, alle afsnit III-omkostninger med undtagelse af driften af FIU.net og 20 % af omkostningerne til oversættelse, tjenesterejser og retssager. For et helt år ved fuld drift beløber disse omkostninger sig til 4,9 mio. EUR ud af 9 mio. EUR under afsnit III (begge beløb i løbende priser). Samlet set giver disse skøn gebyrindtægter på ca. 40 mio. EUR i et år med fuld drift, svarende til ca. 75 % af myndighedens udgifter, hvilket giver lidt over 13,3 mio. EUR i udgifter til EU-budgettet.

I år 1 og 2 med effektiv drift (2024 og 2025) budgetteres der ikke med gebyr-/afgiftsindtægter, da myndigheden endnu ikke vil være i stand til at opkræve gebyrer/pålægge afgifter; udvælgelsen af enheder, der er pålagt gebyrer/afgifter, vil omfatte det første år og halvdelen af myndighedens aktiviteter, listen over enheder offentliggøres i august 2025, og fakturaer for ex ante-bidrag for 2026 sendes umiddelbart derefter. Den samlede virkning af disse antagelser er, at myndighedens omkostninger for Unionens budget (eksklusive omkostningerne til Kommissionens midlertidige taskforce, der skal oprettes for at oprette myndigheden) er af en størrelsesorden på lidt over 1 mio. EUR i 2023, lige under 16 mio. EUR i 2024 og 30 mio. EUR i 2025, hvorefter de falder til 12,8 mio. EUR i 2026 og lidt over 13 mio. EUR i 2027 og derefter.

Gebyrer/afgifter svarende til de støtteberettigede udgifter i år n vil blive opkrævet i år n-1 på grundlag af budgetforslaget for år n. Hvis de anslåede udgifter til direkte tilsyn i et givet år er højere eller lavere end budgetteret, bør de gebyrer/afgifter, der opkræves det følgende år, tilpasses for at korrigere dette.

Hvad angår de forpligtede enheder, der er underlagt gebyrer/afgifter, udelukker udkastet til forordning om oprettelse af myndigheden de forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor og begrænser gebyrer/afgifter til et udvalg af enheder i den finansielle sektor, som skal fastsættes i en delegeret retsakt fra Kommissionen.

Nedenstående tabel opsummerer den forventede udvikling i myndighedens gebyr-/afgiftsindtægter.

EU's myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge (AMLA) - finansiering ved hjælp af gebyrer og afgifter			2024	2025	2026	2027	**I ALT 2023-2027**
Budgetafsnit 1: (Inklusive arbejdsgiverbidrag til pension)	Forpligtelser	1)			26,033	28,573	**54,606**
	Betalinger	2)			26,033	28,573	**54,606**
Budgetafsnit 2:	Forpligtelser	(1a)			5,343	5,830	**11,173**
	Betalinger	(2 a)			5,343	5,830	**11,173**
Budgetafsnit 3:	Forpligtelser	(3 a)			4,803	4,899	**9,702**
	Betalinger	3b)			4,803	4,899	**9,702**
I ALT Bevillinger finansieret ved hjælp af gebyrer og afgifter til AMLA	Forpligtelser	=1+1a +3a			36,179	39,302	**75,481**
	Betalinger	= 2 + 2a +3b			36,179	39,302	**75,481**